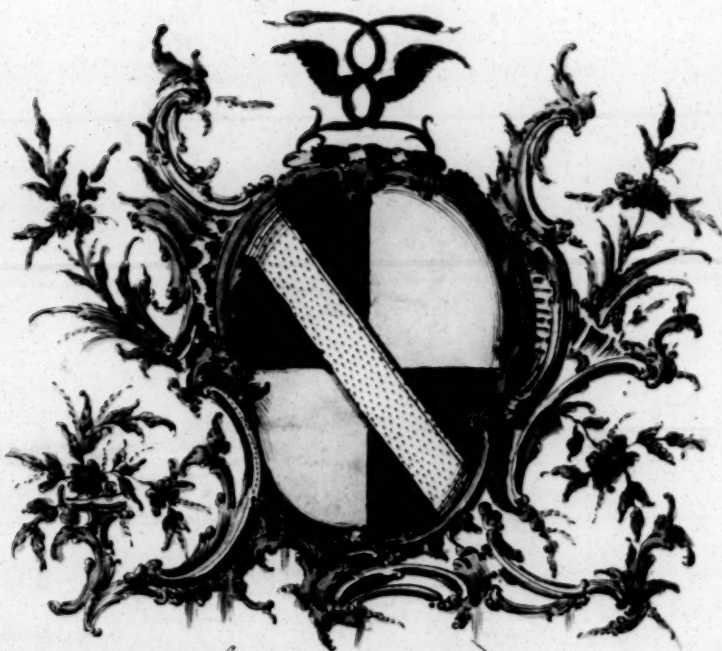

Thomas Langton Esqr

Thomas Langton Esqr
Teeton, NORTHAMPTONSHIRE.

'GREEN
GRAMMAR'

GRÆCÆ
GRAMMATICÆ
RUDIMENTA.

In Usū Juventutis.

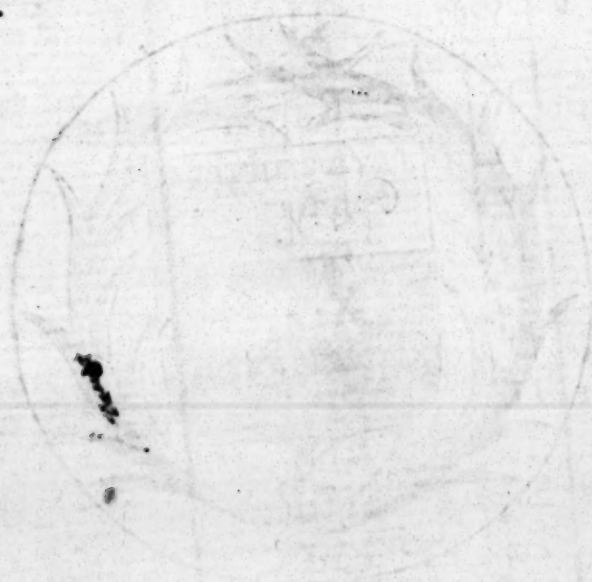
ETONÆ:

Apud J. POTE, Bibliopolam.
M,DCC,XLVII.

G. R. E. C. E.
GRAMMATIC
LUDIMETRY

1578 / 3605.

Figura ~~Figura~~

Literæ apud Græcos sunt viginti
quatuor.

Figura	Nomen		Potestas.
A α	Ἄλφα	Alpha	a
B β β	Βῆτα	Beta	b
Γ γ γ	Γάμμα	Gamma	g
Δ δ	Δέλτα	Delta	d
E ε	Ἐ ψιλόν	E psilon	e breve
Z ζ ζ	Ζῆτα	Zeta	z
H η	Ητα	Eta	e longum
Θ θ θ	Θῆτα	Theta	th
I ι	Ἰώτα	Iota	i
K κ	Κάππα	Kappa	k c
Λ λ	Λάμβδα	Lambda	l
M μ	Μῦ	My	m
N ν	Νῦ	Ny	n
Ξ ξ	Ξῖ	Xi	x
O ο	Ο μικρόν	Omicron	o parvum
Π π π	Πῖ	Pi	p
P ρ ρ	Ῥῶ	Rho	r
Σ σ σ	Σῖγμα	Sigma	s
T τ τ	Ταῦ	Tau	t
Υ υ	Υ ψιλόν	U psilon	u
Φ φ	Φῖ	Phi	ph
X χ	Χῖ	Chi	ch
Ψ ψ	Ψῖ	Psi	ps
Ω ω	Ω μέγα	O mega	o magnum.
B			Literæ

Literæ dividuntur in { Vocales, — φωνήεντα, et
Consonantes, σύμφωνα.

Septem sunt vocales, α, ε, η, ι, ο, υ, ω.
Reliquæ septemdecim sunt Consonantes.

Vocales

Longæ, μακρά, — η, ω.

Breves, βραχέα, — ε, ο.

Ancipites, ἀμφίβολα, — α, ι, υ.

Mutabiles, * μεταβολικά — α, ε, ο.

Immutabiles, ἀμεταβολικά, — η, ι, υ, ω.

Præpositivæ, προτακτικά, — α, ε, η, ο, ω.

Subjunctivæ, ὑποτακτικά, — ι, υ.

Diphthongi

Propriæ, κύριαι, — αι, αυ, ει, ου, οι, ει.

Impropriæ, καταχρηστικαί, — ει, η, ω,
punctulo Subjecto, ηυ, υ, ου.

Mutabiles, μεταβολικαί, — αι, αυ, οι.

Immutabiles, ἀμεταβολικαί, — ει, ου, ει.

Consonantes

Sunt duplices: Mutæ, ἄφωνα, et Semivo-
cales, ἡμίφωνα.

Mutæ

* Mutabiles nuncupantur vocales α, ε, ο, quatenus mu-
tabiles sunt in verborum augmentis, α scilicet, et ε mutantur
in η, et ο in ω.

Præpositivæ vocantur vocales α, ε, η, ο, ω, quia in for-
matione Diphthongorum semper præcedunt. Subjunctivæ
ι, υ, quia Subjunguntur.

Diphthongi Mutabiles eadem ratione se habent, quâ Vo-
cales.

Mutæ dividuntur in { Tenuēs, ψιλὰ, ω, κ, τ.
Medias, μέσα, β, γ, δ.
Aspiratas, δασέα, φ, χ, θ.

Antistoicha, i. e. opposita earum { ω, β, φ.
κ, γ, χ.
τ, δ, θ.

Semivocales sunt vel { Duplices, διπλὰ, ζ, ξ, ψ.
Liquidæ, vel Immuta-
biles, ἀμετάβολα, λ, μ,
Σ est suæ potestatis litera. [ν, ρ.

Accentus.

Accentus προσωδίαι, sunt tres; acutus, ὀξεῖα, gravis, βαρεῖα, circumflexus, περιω-
μένη. Acutus habet locum in ultimâ syllabâ,
penultimâ, et antepenultimâ. Circumflexus
in ultimâ, et penultimâ. Gravis tantum in
ultimâ signatur, sed in omni syllabâ intelli-
gitur, in quâ nullus est accentus.

Omnis acutus finalis, nisi in fine orationis,
vertitur in gravem, præter τις interrogativum.

Spiritus πνεύματα, duo sunt; lenis, ψι-
λόν, ['] asper, δασύ, ['].

Omnis dictio incipiens à vocali, vel diph-
thongo, spiritum tenuem, vel asperum ac-
cipit in principio. Omnes dictiones incipi-
entes ab υ, vel ρ aspirantur. Sed si medio ρ
geminetur, prius levigatur, alterum aspira-
tur; ut, ἑρρωσο, vale.

Apostrophus est nota rejectæ vocalis ob vocalem sequentem, ad hunc modum (').

Rejiciuntur per Apostrophum vocales α, ε, ι, ο, diphthongi αι, οι: ut, καί' αὐτόν, pro καίᾱ αὐτόν. Si sequens vocalis aspiretur, mutantur tenues præcedentes, in aspiratas: ut, ἀφ' ἡμῶν, pro ἀπὸ ἡμῶν, a nobis; τίφθ' ἔτω, pro τίπττε ἔτω, quare ita?

Partes Orationis

Octo sunt: Articulus ἄρθρον, Nomen ὄνομα, Pronomen ἀντωνυμία, Verbum ῥῆμα, Participium μέλοχῆ, Adverbium ἐπίρρημα, Conjunctio σύνδεσμος, Præpositio πρόθεσις.

Numeri, ἀριθμοί, sunt tres: Singularis, ἐνικός. Dualis, δυϊκός. Pluralis, πληθυντικός.

Casus, πτώσεις, sunt quinque: Nominativus, ὀρθή. Genitivus, γενική. Dativus, δοτική. Accusativus, αἰτιατική. Vocativus, κλητική.

Genera sunt tria: Masculinum, ἀρσενικόν. Fœmininum, θηλυκόν. Neutrum, ἑδέτερον.

Articulus.

Articulus duplex est: Præpositivus, προτακτικός: ut, ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc.

Subjunctivus, ὑποτακτικός: ut, ὅς, ἣ, ὅ, qui, quæ, quod.

Articulus

Articulus Præposit.				Articulus Subjunct.			
Sing.				Sing.			
	m.	f.	n.		m.	f.	n.
Nom.	ὁ,	ἡ,	τό.	Nom.	ὁς,	ἡ,	ὁ.
Gen.	τοῦ,	τῆς,	τοῦ.	Gen.	τοῦ,	τῆς,	τοῦ.
Dat.	τῷ,	τῇ,	τῷ.	Dat.	τῷ,	τῇ,	τῷ.
Acc.	τὸν,	τὴν,	τὸ.	Acc.	τὸν,	τὴν,	τὸ.
Dual,				Dual.			
N. & A.	τῶ,	τᾶ,	τῶ.	N. & A.	ὧ,	ᾶ,	ὧ.
G. & D.	τοῖν,	ταῖν,	τοῖν.	G. & D.	οῖν,	αῖν,	οῖν.
Plural.				Plural.			
Nom.	οἱ,	αἱ,	τά.	Nom.	οἱ,	αἱ,	α.
Gen.	τῶν,	τῶν,	τῶν.	Gen.	ῶν,	ῶν,	ῶν.
Dat.	τοῖς,	ταῖς,	τοῖς.	Dat.	οῖς,	αῖς,	οῖς.
Acc.	τοὺς,	τάς,	τά.	Acc.	εἰς,	αἰς,	α.

Sic ὅστις, ἡτίς, ὅτι, et ὅσπερ, ἡπερ, ὅπερ.

Declinationes Substantivorum.

Declinationes κλίσεις, sunt decem,
 Quinque nominum simplicium, et
 Quinque nominum contractorum.

Quatuor priores declinationes simplicium
 sunt parisyllabicae, *i. e.* non crescentes geni-
 tivo. Quinta vero est imparisyllabica, *i. e.*
 genitivo crescens, ex qua oriuntur omnes
 declinationes contractorum.

Declinatio Prima

Duas habet terminationes, *ας*, et *ης*, ge-
 neris tantum masculini: ut, ὁ Ἀινέτας, Æne-
 as;

as; ὁ Χρύσης, Chryses; sed ὁ, καὶ ἡ ληΐης, Iatro, communis generis, ut aliqui volunt.

Sing. Nom. ὁ Αἰνείας, Gen. τοῦ Αἰνεία, Dat. τῷ Αἰνείᾳ, Acc. τὸν Αἰνείαν, Voc. ὦ Αἰνεία.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Αἰνεία, Gen. & Dat. τοῖν Αἰνείαιν, Voc. ὦ Αἰνεία.

Plur. Nom. οἱ Αἰνείαι, Gen. τῶν Αἰνειῶν, Dat. τοῖς Αἰνείαις, Acc. τοὺς Αἰνείας, Voc. ὦ Αἰνείαι.

Sing. Nom. ὁ Χρύσης, Gen. τοῦ Χρύσε, Dat. τῷ Χρύση, Acc. τὸν Χρύσῳ, Voc. ὦ Χρύση.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Χρύσα, Gen. & Dat. τοῖν Χρύσαιν, Voc. ὦ Χρύσα.

Plur. Nom. οἱ Χρύσαι, Gen. τῶν Χρυσῶν, Dat. τοῖς Χρύσαις, Acc. τοὺς Χρύσας, Voc. ὦ Χρύσαι.

Sing. Nom. ὁ Κεῖλης, Judex, Gen. τοῦ Κεῖλε, Dat. τῷ Κεῖλῃ, Acc. τὸν Κεῖλῃν, Voc. ὦ Κεῖλᾶ.

Dual. Nom. Acc. & Voc. τὼ Κεῖλᾶ, Gen. & Dat. τοῖν Κεῖλαῖν.

Plur. Nom. οἱ Κεῖλαι, Gen. τῶν Κεῖλῶν, Dat. τοῖς Κεῖλαις, Acc. τοὺς Κεῖλᾶς, Voc. ὦ Κεῖλαι.

De Genitivo.

Omnis Genitivus pluralis definit perpetuò in ων.

In primâ autem, et secundâ declinatione semper circumflectitur in ultimâ,

De

Quædam nomina hujus declinationis in *ης* Dorice declinata, formant Gen. in *α*: ut, ὁ ὀρέσιβάτης, Gen. τῷ ὀρεσιβάτᾳ, montivagus; et Nomina propria in *ας*: ut, ὁ βρασίλας, Gen. τῷ βρασίλᾳ.

De Dativo.

Dativus singularis in quatuor primis declinationibus habet, semper subscriptum, scilicet, *α, η, α*, punctulo subiecto.

De Vocativo.

Nomina in *της*: ut, μητιέτης, consiliarius; Gentilia: ut, Σκύθης, Scytha; Poetica in *ως*, ut, κυνῶπης, impudens; et composita à *πωλῶ*, vendo, *μετρώ*, metior, *τρίβω*, tero, formant vocativum in *α* brevi: ut, ὦ Σκύθα, ὦ μητιέα.

In *της* desinentia utramque habent terminationem *α*, vel *η*: ut, ὁ ληστής, latro, ὦ ληστήα, vel ληστή.

Secunda Declinatio

Duas habet terminationes, *α*, et *η*, generis Fœminini: ut, ἡ μῦσα, musa, ἡ τιμή, honos.

Sing. Nom. ἡ μῦσα, Gen. τῇ μῦσῃ, Dat. τῇ μῦσῃ, Acc. τὴν μῦσαν, Voc. ὦ μῦσα.

Dual. Nom. & Acc. τὰ μύσα, Gen. & Dat. ταῖν μύσαιν, Voc. ὦ μύσα.

Plur. Nom. αἱ μύσαι, Gen. τῶν μυσῶν, Dat. ταῖς μύσαις, Acc. τὰς μύσας, Voc. ὦ μύσαι.

Sing.

Sing. Nom. ἡ τιμή, Gen. τῆ τιμῆς, Dat. τῇ τιμῇ, Acc. τὴν τιμήν, Voc. ὦ τιμή.

Dual. Nom. & Acc. τὰ τιμά, Gen. & Dat. ταῖν τιμαῖν, Voc. ὦ τιμά.

Plur. Nom. αἱ τιμαί, Gen. τῶν τιμῶν, Dat. ταῖς τιμαῖς, Acc. τὰς τιμάς, Voc. ὦ τιμαί.

Finite in δα, θα, ρα, et α purum, faciunt genitivum in ας, et dativum in α· sic Ἀθηναῖ, Minerva, Ναυσικαῖ, Naufica, μινῖ, mina, contracta ex Ἀθηνάα, Ναυσικαάα, μινάα. Α purum dicitur, cum vocalis, vel diphthongus præcedit α.

Plurima nomina hujus declinationis augentur syllabis φι, et φιν : ut, θύρα, janua, θύρηφι.

Tertia Declinatio

Duas habet terminationes, ο, et ον· ο masculini, fœminini, et communis generis : ut, ὁ λόγος, sermo, ἡ νόσος, morbus, ὁ, καὶ ἡ λίθος, lapis; et ον neutrius : ut, τὸ ξύλον, lignum.

Sing. Nom. ὁ λόγος, Gen. τοῦ λόγου, Dat. τῷ λόγῳ, Acc. τὸν λόγον, Voc. ὦ λόγε.

Dual. Nom. & Acc. τὼ λόγῳ, Gen. & Dat. τοῖν λόγοιν, Voc. ὦ λόγῳ.

Plur. Nom. οἱ λόγοι, Gen. τῶν λόγων, Dat. τοῖς λόγοις, Acc. τοὺς λόγους, Voc. ὦ λόγοι.

Nomina

Nomina contracta ὀλοπαθῆ, tertiæ Declinationis.

Sing. Nom. ὁ νόσος, νόσος, mens. Gen. τοῦ νόσου, νόσου, Dat. τῷ νόσῳ, νόσῳ, Acc. τὸν νόσον, νόσον, Voc. ὦ νόσε, νόσε.

Dual. Nom. Acc. & Voc. τῶ νόῳ, νόῳ, cum acuto, Gen. & Dat. τοῖν νόοιν, νοῖν.

Plur. Nom. οἱ νόοι, νοῖ, Gen. τῶν νόων, νόων, Dat. τοῖς νόοις, νοῖς, Acc. τὰς νόους, νόους, Voc. ὦ νόοι, νοῖ.

Sing. Nom. τὸ ξύλον, Gen. τοῦ ξύλου, Dat. τῷ ξύλῳ, Acc. τὸ ξύλον, Voc. ὦ ξύλον.

Dual. Nom. & Acc. τῶ ξύλῳ, Gen. & Dat. τοῖν ξύλοιν, Voc. ὦ ξύλω.

Plur. Nom. τὰ ξύλα, Gen. τῶν ξύλων, Dat. τοῖς ξύλοις, Acc. τὰ ξύλα, Voc. ὦ ξύλα.

Pauca patiuntur Apocopen: ut, ἔρι pro ἔριον, lana; et nonnullis φι, et φιν adjungitur: ut, στρατοφι pro στρατός, exercitus.

Quarta Declinatio

Atticorum propria duas habet terminationes, ως, et ων. ως masculini, fœminini, et communis generis; et ων neutrius: ut, ὁ Μενέλεως, Menelaus, ἡ Ἑως, Aurora, ὁ, καὶ ἡ Ἰλεως, propitius, τὸ εὐγεων, fertile.

Sing. Nom. ὁ Μενέλεως, Gen. τοῦ Μενέλεω, Dat. τῷ Μενέλεω, Acc. τὸν Μενέλεω, Voc. ὦ Μενέλεως.

C

Dual.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Μενέλεω, Gen. & Dat. τοῖν Μενέλεων, Voc. ὦ Μενέλεω.

Plur. Nom. οἱ Μενέλεω, Gen. τῶν Μενέλεων, Dat. τοῖς Μενέλεως, Acc. τοὺς Μενέλεως, Voc. ὦ Μενέλεω.

Sing. Nom. τὸ εὐγέων, Gen. τῷ εὐγέω, Dat. τῷ εὐγέω, Acc. τὸ εὐγέων, Voc. ὦ εὐγέων.

Dual. Nom. & Acc. τὼ εὐγέω, Gen. & Dat. τοῖν εὐγέων, Voc. ὦ εὐγέω.

Plur. Nom. τὰ εὐγέω, Gen. τῶν εὐγέων, Dat. τοῖς εὐγέως, Acc. τὰ εὐγέω, Voc. ὦ εὐγέω.

Quinque nomina hujus declinationis formant accusativum in ω: ut, Ἄδως, Ἄδω, Atho mons; Ἐως, Ἐω, aurora; Κέως, Κέω, Ceos insula; Κῶς, Κῶ, Cos insula; λαγῶς, λαγῶ, lepus.

Veteres Attici ὃν finalem ex accusativo removerunt: ut, ἀγήρῳ pro ἀγήρων, expers senectutis. Unicum est nomen hujus declinationis in ως, neutrius generis, τὸ χρεῶς, debitum.

Quinta Declinatio

Imparisyllabica novem habet terminationes, quatuor Vocales, α, ι, υ, ω, et quinque consonantes, ν, ρ, σ, ξ, ψ, genera vero comprehendit omnia.

Sing. Nom. ὁ τίλᾱν, Gen. τῷ τίλᾱν, Dat. τῷ τίλᾱνι, Acc. τὸν τίλᾱνα, Voc. ὦ τίλᾱν.

Dual.

Dual. Nom. & Acc. τὼ τίλᾱνε, Gen. & Dat.
τοῖν τίλᾱνοιν, Voc. ὦ τίλᾱνε.

Plur. Nom. οἱ τίλᾱνες, Gen. τῶν τίλᾱνων, Dat.
τοῖς τίλᾱσι, Acc. τοὺς τίλᾱνας, Voc. ὦ τίλᾱνες.

Sing. Nom. τὸ σῶμα, Gen. τῷ σώματι, Dat.
τῷ σώματι, Acc. τὸ σῶμα, Voc. ὦ σῶμα.

Dual. Nom. & Acc. τὼ σώματι, Gen. & Dat.
τοῖν σωμάτοι, Voc. ὦ σώματι.

Plur. Nom. τὰ σώματα, Gen. τῶν σωμάτων,
Dat. τοῖς σώμασι, Acc. τὰ σώματα, Voc. ὦ
σώματα.

De Accusativo singulari.

Accusativus definit in α.

Excipiuntur

I. Nomina in ις, et υς, pura in genitivo,
quæ formant accusativum in ιν, et υν: ut, ὁ
ὄφις, serpens, τὸ ὄφιν· ὁ βότρυς, racemus, τὸ
βότρυ, præter ὁ Δίς, Jupiter, Acc. τὸν Δία.

II. Gravitona is ις, et υς, non pure decli-
nata, quæ utramque retinent terminationem,
α, et ν: ut, ἡ ἐρις, contentio, τὴν ἐριν, et ἐριν·
ὁ νέηλυς, advena, τὸν νεήλυδα, et νέηλυν.

III. Nomina in αυς, et ες, quæ formant
accusativum in αυν, et εν: ut, ἡ γραῦς, anus,
τὴν γραῦν· ὁ, καὶ ἡ βῆς, bos, τὸν, καὶ τὴν βῆν,
Poetice βοά. Sed πῶς, pes, habet πόδα, et
ὀδῶς, dens, ὀδόντα.

De Vocativo singulari.

Vocativus similis est Nominativo.

Excipiuntur

I. Quæ declinantur per *ν*, et *τος*, in genitivo, et adjectiva in *ην*, *εις*, et *ας*, vocativum enim formant in *ν*: ut, ὁ Ἄϊας, Ajax, ὦ Ἄϊαν, ὁ, καὶ ἡ τέρην, ἃ τέρεν, tener, ὁ χαρίεις, gratosus, ἃ χαρίεν, et ὦ χαρίει, ὁ μέλας, niger, ὦ μέλαν.

II. Gravitona in *ηρ*, quæ formant vocativum in *ερ*: ut, ἡ μήτηρ, mater, ὦ μήτερ· et quatuor acutitona, ὁ πατήρ, pater, ὁ δατήρ, levir, ἄνθρωπος, vir, σωτήρ, salvator, ὦ πάτερ, δάερ, ἄνερ, σῶτερ.

III. Nomina in *ευς*, et *ες*, quæ abjiciunt *σ*: ut, ὁ βασιλεὺς, rex, ὦ βασιλεῦ· præter *πῶς*, pes, ὦ πῶς, et ὁ δῶς, dens, ὦ δῶς, ad differentiam adverbii *πῶ*, ubi, et ὁ δῶ, obiter.

IV. Nomina in *ις*, et *υς*, quæ formant vocativum in *ι*, et *υ*: ut, ὁ βότρυς, racemus, ὦ βότρυ, ὁ ὄφις, serpens, ὦ ὄφι, et ὁ, καὶ ἡ παῖς, ὦ παι, puer, vel puella. Excipe Σαλαμίς.

V. Nomina in *ων*, et *ωρ*, quæ vocativum plerumque formant a genitivis abjiciendo terminationem: ut, ὁ Ἀγαμέμνων, voc. ὦ Ἀγάμεμνον, ὁ Ἑκλῶρ, voc. ὦ Ἑκλῶρ. Participiorum in *ων* desinentium idem est vocativus cum nominativo.

De

De Dativo plurali.

Dativus pluralis formatur vel a dativo singulari assumendo σ ante ι , et abjiciendo δ , θ , ν , τ , vel a nominativo singulari, addendo ι in nominibus exeuntibus in ξ , ψ , vel Σ cum diphthongo: ut, Ἀραψ, Arabs, Ἀραψι· βασιλεὺς, rex, βασιλεῦσι· κόραξ, corvus, κόραξι· præter πῶς, pes, dat. plur. ποσὶ, et κλεῖς, pecten, κλεῖσι.

Cum penultima Dativi singularis sit longa positione, fit longa in Dativo plurali, addendo ι post ϵ , et υ post $ο$: ut, τιθέντι, τιθεῖσι· λέοντι, λέεσι.

Nomina, quæ Syncopen patiuntur, formant Dativum pluralem in $\alpha\sigma\iota$: ut, πατήρ, πατράσι. Sed in Acc. Sing. πατέρα, et μήτέρα tantum leguntur, quia πάτρα, patriam, et μήτρα matricem significant.

Dativus Poeticus formatur a Genitivo singulari, mutando ω in $\epsilon\sigma\iota$, vel $\epsilon\sigma\sigma\iota$: ut, ἥρω ω , ἥρώεσι, et ἥρώεσσι, heros; ἔπε ω , ἐπέεσσι, verbum.

Quibusdam neutris hujus declinationis in ω additur syllaba $\phi\iota$, vel $\phiιν$: ut, στήθε ω , pectus, στήθεσφι· μελεδών, cura, μελεδονόφι· suntque indeclinabilia.

Apocope etiam accidit in hac declinatione in omnibus casibus singularibus: ut,

In Nominativo, τὸ σκέπα, pro σκέπασμα, tegmen.

In Genitivo, τῷ Αἴαν, pro Αἴαντι.

In Dativo, τῇ δαΐ, pro δαΐδι, pugnae; παράκοιτι, pro παρακοίτιδι, uxori; τῷ ἰδρῶ, pro ἰδρῶτι, sudori.

In Accusativo, τὴν Ἀπέλλω, pro Ἀπόλλωνα, τὸν ἰδρῶ, pro ἰδρῶτα, sudorem.

In Vocativo, ὦ Λαοδάμα, pro Λαοδάμαν Αἴα, pro Αἴαν, Ajax.

Nominibus, et verbis in ι, vel ε desinentibus ν additur, si vocalis, vel diphthongus sequatur: ut, λέεσιν ἐκείνοις, leonibus illis; τύπτουσιν ἐκεῖνον, verberant illum; ἐτυπλεν αὐτόν, verberabat eum. Apud Poetas frequentissimè ν additur, etiam si consonans sequatur.

De quinque Declinationibus Contractorum.

Declinationes nominum contractorum oriuntur a quintâ simplicium.

Appellantur nomina contracta, quia in illis duæ syllabæ contrahuntur in unam, vel Synæresi, quæ fit, cum duæ vocales in unam ita coeunt, ut ambæ serventur: ut, τεῖχεϊ, τεῖχει· vel Crasi, cum utraque vocalis, vel altera mutetur: ut, τεῖχεα, τεῖχη.

Prima

Prima Declinatio Contractorum

Tres continet terminationes, ης, ες, et Ω.

He masculini, fœminini, et communis generis: ut, ὁ Δημοσθένης, Demosthenes; ἡ τριήρης, triremis; ὁ, καὶ ἡ ἀληθής, verus, et vera.

Es, et Ω, neutrius: ut, τὸ μέλΩ, membrum, τὸ ἀληθές, verum.

Sing. Nom. ὁ Δημοσθένης, Gen. τοῦ Δημοσθένε-
νεΩ, ες, Dat. τῷ Δημοσθένει, ει, Acc. τὸν
Δημοσθέnea, η, Voc. ὦ Δημοσθέnees.

Dual. Nom. Acc. τὼ Δημοσθένεε, η, Gen. &
Dat. τοῖν Δημοσθένέοιν, οῖν, Voc. ὦ Δημο-
σθένεε, η.

Plur. Nom. οἱ Δημοσθένεες, εις, Gen. τῶν Δημο-
σθενέων, ὧν, Dat. τοῖς Δημοσθένεσι, Acc. τὸς
Δημοσθέneas, εις, Voc. ὦ Δημοσθένεες, εις.

Sing. Nom. τὸ τεῖχΩ, Gen. τοῦ τείχεΩ, ες,
Dat. τῷ τείχει, ει, Acc. τὸ τεῖχΩ, Voc. ὦ
τεῖχΩ.

Dual. Nom. & Acc. τὼ τείχεε, χη, Gen. &
Dat. τοῖν τειχέοιν, οῖν, Voc. ὦ τείχεε, χη.

Plur. Nom. τὰ τείχεα, χη, Gen. τῶν τειχέων,
ῶν, Dat. τοῖς τείχεσι, Acc. τὰ τείχεα, χη,
Voc. ὦ τείχεα, χη.

Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ ἀληθής, καὶ τὸ ἀληθές, Gen.
τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τοῦ ἀληθέΩ, ες, Dat. τῷ, καὶ τῇ,
καὶ τῷ ἀληθεί, εἰ, Acc. τὸν, καὶ τὴν ἀληθέα, ἡ,
καὶ τὸ ἀληθές, Voc. ὦ ἀληθής, et neut. ἀληθές.

Dual.

Dual Nom. & Acc. τῶ, καὶ τᾶ, καὶ τῶ ἀληθέε,
ἦ, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν ἀληθέ-
οιν, οῖν, Voc. ὦ ἀληθέε, ἦ.

Plur. Nom. οἱ, καὶ αἱ, ἀληθέες, εἷς, καὶ τὰ ἀλη-
θέα, ἦ, Gen. τῶν ἀληθέων, ὧν, Dat. τοῖς, καὶ
ταῖς, καὶ τοῖς ἀληθέσι, Acc. τῆς, καὶ τὰς ἀλη-
θέας, εἷς, καὶ τὰ ἀληθέα, ἦ, Voc. ὦ ἀληθέες,
εἷς, et neut. ἀληθέα, ἦ.

Regulæ.

Nomina propria hujus declinationis, et com-
posita ab ἔτος, Annus, in quibusdam casibus
parisyllabicè inflectuntur: ut, ὁ Ἀριστοφάνης,
τὸν Ἀριστοφάνην, Aristophanes; ὁ ἐπιδάμης, sep-
tennis, τῆς ἐπιδάμας, ὁ Νικοιέλης, τὸν Νικοιέλην.

Nomina, quæ desinunt in ης purum, contra-
hantur Atticè in Accusativo in α: ut, ὁ, καὶ ἡ
εὐφυής, ingeniosus, Acc. τὸν, καὶ τὴν εὐφύα, εὐφύα.

Secunda Declinatio

Duas habet terminationes: ις masculini,
et fœminini generis: ut, ὁ ὄφις, serpens, ἡ
πόλις, civitas; et ι neutrius: ut, τὸ σῖννηπι,
finapi.

Sing. Nom. ὁ ὄφις, Gen. τοῦ ὄφιτος, Dat. τῷ
ὄφι, ὄφι, Acc. τὸν ὄφιν, Voc. ὦ ὄφι.

Dual. Nom. & Acc. τῶ ὄφι, Gen. & Dat.
τοῖν ὀφίοιν, Voc. ὦ ὀφιε.

Plur.

Plur. Nom. οἱ ὄφεις, ις, Gen. τῶν ὀφίων, Dat.
τοῖς ὄφισι, Acc. τοὺς ὀφίας, ις, Voc. ὦ ὄφεις, ις.

Sing. Nom. τὸ σίνηπι, Gen. τῷ σινήπι, Dat.
τῷ σινήπῳ, πῖ, Acc. τὸ σίνηπι, Voc. ὦ σίνηπι.

Dual. Nom. & Acc. τῶ σινήπιε, Gen. & Dat.
τοῖν σινηπίοιν, Voc. ὦ σινήπιε.

Plur. Nom. τὰ σινήπια, πῖ, Gen. τῶν σινηπί-
ων, Dat. τοῖς σινηπίσι, Acc. τὰ σινήπια, πῖ,
Voc. ὦ σινήπια, πῖ.

Tertia Declinatio

Tres habet terminationes, *eus*, cum diph-
thongo: ut, ὁ βασιλεὺς, rex; *us*, sine diph-
thongo: ut, ὁ πελεκὺς, securis; et *u* neutrius:
ut, τὸ ἄστυ, urbs.

Sing. Nom. ὁ βασιλεὺς, Gen. τῷ βασιλέϊ, Dat.
τῷ βασιλεῖ, εἶ, Acc. τὸν βασιλέα, ἦ, Voc.
ὦ βασιλεῦ.

Dual. Nom. & Acc. τῶ βασιλέε, ἦ, Gen. &
Dat. τοῖν βασιλέοιν, Voc. ὦ βασιλέε, ἦ.

Plur. Nom. οἱ βασιλέες, εἶς, Gen. τῶν βασιλέων,
Dat. τοῖς βασιλεῦσι, Acc. τοὺς βασιλέας, εἶς,
Voc. ὦ βασιλέες, εἶς.

Sing. Nom. ὁ πελεκὺς, Gen. τῷ πελεκεῖ, Dat.
τῷ πελεκεί, εἶ, Acc. τὸν πελεκύν, Voc.
ὦ πελεκύ.

Dual. Nom. Acc. & Voc. τῶ πελεκέε, ἦ, Gen.
& Dat. τοῖν πελεκέοιν.

D

Plur-

Plur. Nom. & Voc. οἱ πελεκέες, εἷς, Gen. τῶν πελεκέων, Dat. τοῖς πελεκέσι, Acc. τὰς πελεκέας, εἷς.

Sing. Nom. τὸ ἄγυ, Gen. τῷ ἄγεῳ, Dat. τῷ ἄγεϊ, ει, Acc. τὸ ἄγυ, Voc. ὦ ἄγυ.

Dual. Nom. Acc. & Voc. τὼ ἄγεε, η, Gen. & Dat. τοῖν ἄγεοιν.

Plur. Nom. & Voc. τὰ ἄγεα, η, Gen. τῶν ἄγεων, Dat. τοῖς ἄγεσι, Acc. τὰ ἄγεα, η, Voc. ὦ ἄγεα, η.

Quædam nomina hujus etiam declinationis contrahuntur Atticè, in Accusativo in α: ut, ὁ Πειραιεύς, Piræus, Acc. τὸν Πειραιᾶ.

Quarta Declinatio

Duas habet terminationes, ως, et ω, generis fœminini tantum: ut, ἡ Λητώ, Latona, ἡ αἰδώς, verecundia.

Sing. Nom. ἡ Λητώ, Gen. τῆς Ληλόϛ, υς, Dat. τῇ Ληλόϊ, οῖ, Acc. τὴν Ληλόα, τῷ, Voc. ὦ Ληλοῖ.

Dual. Nom. & Acc. τὰ Λητώ, Gen. & Dat. ταῖν Λητοῖν, Voc. ὦ Λητώ.

Plur. Nom. αἱ Λητοί, Gen. τῶν Λητῶν, Dat. ταῖς Λητοῖς, Acc. τὰς Λητὺς, Voc. ὦ Λητοί.

Numerus singularis tantum in hâc declinatione contrahitur: Numerus dualis, et pluralis sequuntur formam tertiæ declinationis simplicium.

Voca-

Vocativus singularis similis est dativo, qui definit in οἱ.

Quinta Declinatio

Duas complectitur terminationes, as pu-
rum, et ρας, generis neutrius: ut, τὸ κέρας,
caro; τὸ κέρας, cornu.

Sing. Nom. τὸ κέρας, Gen. τῷ κέραϊ, per
Syncopen κέρας, per Crasin κέρως, Dat.
τῷ κέρατι, per Syncopen κέραϊ, per Crasin
κέρᾱ, Acc. τὸ κέρας, Voc. ὦ κέρας.

Dual. Nom. & Acc. τὼ κέρατε, per Synco-
pen κέραε, per Crasin κέρα, Gen. & Dat.
τοῖν κεράτοιιν, per Syncopen κεράσιν, per
Crasin κερῶν, Voc. ὦ κέρατε, per Synco-
pen κέραε, per Crasin κέρα.

Plur. Nom. τὰ κέρατα, per Syncopen κέραα,
per Crasin κέρα, Gen. τῶν κεράτων, per
Syncopen κεράων, per Crasin κερῶν, Dat.
τοῖς κέρασι, Acc. τὰ κέρατα, per Syncopen
κέραα, per Crasin κέρα, Voc. ὦ κέρατα,
per Syncopen κέραα, per Crasin κέρα.

Nomina Anomala, quæ contrahuntur, sunt

I. Ὀλοπαδῆ, quæ contrahuntur in omnibus:

ut,
I. νόος, νῶς, mens; ῥοός, ῥῶς, fluxus; πλόος,
πλῶς, navigatio; ἀπλόος, ἀπλῶς, sim-
plex; διπλόος, διπλῶς, duplex; σώος,
salvus; σῶς Att. et σῶν Acc.

2. Χρυσῆς, aureus; ἀργυρῆς, argenteus; χαλκῆς, æreus, a nominibus in ἑος.

3. Σιμόεις, Σιμῆς, Σιμόενλος, Σιμῆνλος· πλακόεις, πλακῆς, πλακένλος, πλακῆνλος, placenta.

4. ὁ τιμῆς, τιμῆνλος, ἀ τιμήεις, honoratus.

5. In ηῖ circumflexa: ut, το κῆρ, κῆρος, ἀ κέαρ, cor; et παῖς παῖδος, ἀ παῖς, puer.

Item ὀστέον, os ossis, ὀστέον, Gen. ἑε, ἕ, Dat. ἑω, ω.

II. Ὀλιγοπαθεῖν, quæ in paucioribus casibus contrahuntur: ut,

1. Substantiva Barytona in υς, quæ contrahuntur in Nominativo, Accusativo, et Vocativo plurali in υς: ut, Ἐριννύες, Ἐριννύς, Furia.

2. Imparisyllabica in ες, quæ contrahuntur in Nominat. Accus. et Voc. plur. in ες: ut, βόες, boves, βῆς, Dor. βῶς.

3. Adjectiva in υς, quorum masculina in Dat. singulari, Nominat. Accus. et Voc. plur. contrahuntur more primæ Declinationis contractorum: ut, ἡδύς, Gen. ἡδέος, Dat. ἡδέϊ, ἡδέϊ.

4. Comparativa, quæ contrahuntur in Acc. singulari, Nominat. Acc. et Voc. plurali: ut, Acc. μείζονα, per Syncopen μείζοα, per Crasin μείζω, Nom. μείζονες, per Syncopen

copen *μειζοες*, per Crasin *μειζες*, Acc. *μειζονας*, per Syncopen *μειζοας*, per Crasin *μειζες*, καὶ τὰ *μειζονα*, per Syncopen *μειζοα*, per Crasin *μειζω*.

Heteroclita.

Heteroclita sunt, quæ a communi declinandi ratione defleſcunt.

Heteroclita Genere.

In ſingulari numero generis ſunt masculini, in plurali neutrius, ἑρετμός, remus, τὰ ἑρετμά, ζυγός, jugum, τὰ ζυγά, λύχνη, lucerna, τὰ λύχνα, μοχλός, vectis, τὰ μοχλά, σταδμός, ſtatio, τὰ σταδμά, τράχηλος, colum, τὰ τράχηλα. *

In ſingulari numero generis ſcæminini, in plurali neutrius eſt ἡ δίφρος, currus, τὰ δίφρα· cui addi poteſt, ὁ, καὶ ἡ τάρταρος, plu. τὰ τάρταρα. *

Quatuor in ſingulari numero generis ſunt ſcæminini, in duali vero masculini: ut, ἡ γυνή, mulier, τὴ γυναικί· ἡ ὁδός, via, τὴ ὁδῶ, cum compoſitis; ἡ πόλις, civitas, τὴ πόλει, ἡ χεῖρ, manus, τὴ χεῖρι.

Hetero-

---

* Olim duas terminationes in *ος*, et *ον*, hæc nomina habebant.

Heteroclita Casibus.

Aptôta sunt { Nomina literarum: ut, ἄλφα, βῆτα.
 Quæ Apocopen patiuntur: ut, δῶ pro
 δῶμα, domus, τροφι pro τροφίμον,
 nūtrimentum.
 Omnes numeri a quatuor.
 Poetica in φι, et φιν.
 Similiter βρέτας, statua, δέμας, corpus,
 σέβας, veneratio, ὕναρ, somnium, ἰφε-
 λῶ, utilitas, νῶκαρ, torpor, δῶς, do-
 num, ἔρ.

Monoptôton tantum unum est, ὦ τᾶν, ὦ
 amice, vel amici, ab ἑτης.

Diptôta sunt ἄμφω, ἀμφοῖν, οἱ φθοῖες, τοὺς
 φθοῖας, placentæ; ἅτλα pro ἅτινα, quædam,
 Nom. et Accus. plur. et universa dualia.

Triptôta, Gen. ἀλλήλων, λων, λων. Dat.
 ἀλλήλοις, αἰς, αἰς. Acc. ἀλλήλους, λας, λα.
 Gen. τῶ ἀρνός, Acc. τὸν ἄρνα, Plur. Nom. οἱ
 ἄρνες, Gen. τῶν ἀρνῶν, agnus. His adde
 sanctum nomen Ἰησοῦς, Gen. Ἰησοῦ, Dat. Ἰησοῦ,
 Acc. Ἰησοῦν, Voc. Ἰησοῦ. Sic diminutiva cir-
 cumflexa in ūs: ut, ὁ Διονῦς, Bacchulus,
 Gen. τῷ ū, Dat. τῷ ū, Voc. ὦ ū. et univer-
 sa neutralia in singulari, et plurali numero.

Vocativo carent Indefinita, et Interroga-
 tiva.

Heteroclita

Heteroclita Numero:

Duali, et Plurali carent ἡ ἅλς mare, ἡ γῆ terra, ὁ αἶρ, aer, τὸ πῦρ, elementum ignis, τὸ ἔλαιον, oleum.

Singulari carent ἀλφία, victus necessarius, Ἀθῆναι, Athenæ, ὀνείρατα, insomnia; et festa deorum, cum plurimis aliis:

Heteroclita Declinatione:

Quædam sunt neutra in ρ, quæ a nominibus in ας genitivum mutuuntur: ut, φρέαρ, puteus, ἥπαρ, jecur, ὕδωρ, aqua, ἡμαρ, dies, εἶδαρ, cibus, Gen. φρέατι, ἥπατι, ὕδατι, ἡματι, εἶδατι. His addi possunt γάλα, lac, γάλακτι, γυνή, mulier, γυναικός, quæ genitivos ab inusitatis nominativis γυναιξ, et γάλαξ mutuuntur.

De Patronymicis.

Patronymicum est, quod vel a Patre, vel ab aliâ quâpiam suæ familiæ personâ derivatur.

Patronymica Masculina desinunt vel

I. In ιδης, quæ fiunt à genitivis primitivorum mutando terminationem in ιδης: ut, Πηλέως, Πηλείδης, per Synæresin Πηλείδης, per Epenthesein Πηληιάδης, et Ionica producuntur.

II. In άδης, cum nomen sit vel primæ declinationis: ut, βορέας, βορεάδης vel desinat pure: ut, Ἡλι, Ἡλιάδης.

Pa-

Patronymica Fœminina desinunt vel

I. In *is*, vel *ας*, quæ fiunt a Masculinis removendo *δης*: ut, Νεστορίδης, Νέστορις· Ἡλιάδης, Ἡλιάς.

II. In *ίνη*, vel *ώνη*, quæ fiunt a genitivis primitivorum mutando ultimam syllabam in *ίνη* vel *ώνη*: ut, Ἀδρατῶ, Ἀδράτῃς, Ἀδρατίνη· Ἰκάρῖω, Ἰκαρίῃς, Ἰκαριώνη.

Patronymica Ionice desinunt in *ίων*: ut, Κρονίων, Πηλείων, Ἀτρεΐων.

Diminutiva varias habent terminationes,

I. Masc. in	{	ων,	μαρίων,	stultulus.
		αξ,	λίθαξ,	lapillulus.
		σκῶ,	νεανίσκῶ,	juvenis.
		λῶ,	ναύτιλῶ,	naucula.
II. Fœm. in	{	is,	κρηνίς,	fonticulus.
		σκη,	παίδισκη,	puellula.
		ιν,	πολίχιν,	urbecula.
III. Neut. in	{	ιον	γνωμίδιον,	sententiola.
			πολίχριον,	urbecula.

Possessiva terminantur in

{	κῶ,	ut, μουσικός,	musicus,	à μῦσα.
{	ιῶ,	ut, ἐράνιῶ,	cœlestis,	ab ἔρανῶ.
{	νῶ,	ut, ἀνθρώπινος,	humanus,	ab ἀνθρώπος.
{	ειῶ,	ut, ἀνθρώπειος,	humanus,	ab ἀνθρώπος.
{	ώδης,	ut, λιθώδης,	lapidosus,	à λίθος.
{	ῶ,	ut, πατρῶῶ,	paternus,	à πατήρ.

Adjectiva.

Adjectiva.

Adjectiva in α purum, et $\rho\alpha\varsigma$ faciunt fœmininum per α , reliqua per η , et neutrum in $\omicron\nu$, ut $\alpha\gamma\iota\alpha$, $\alpha\gamma\iota\alpha$, $\alpha\gamma\iota\omicron\nu$, sanctus; $\alpha\nu\theta\eta\rho\alpha$, $\alpha\nu\theta\eta\rho\alpha$, $\alpha\nu\theta\eta\rho\omicron\nu$, floridus: excipiuntur $\omicron\lambda\theta\omicron\alpha$, $\omicron\eta$, $\omicron\omicron\nu$, octavus; et nomina contracta in $\epsilon\alpha$, et $\omicron\alpha$.

Quatuor adjectiva formant neutrum genus per $\omicron$, et $\omicron\nu$, $\alpha\lambda\lambda\alpha$, $\tau\eta\lambda\iota\chi\epsilon\tau\alpha$, $\tau\omicron\sigma\epsilon\tau\alpha$, $\tau\omicron\iota\epsilon\tau\alpha$; et tria pronomina, $\omicron\upsilon\tau\alpha$, $\alpha\upsilon\tau\omicron\varsigma$, $\epsilon\kappa\epsilon\iota\iota\alpha$, in $\omicron$.

Adjectiva in $\begin{Bmatrix} \upsilon\varsigma \\ \epsilon\iota\varsigma \\ \tilde{\alpha}\varsigma \end{Bmatrix}$ formant $\begin{Bmatrix} \text{fœmin.} \\ \text{per} \end{Bmatrix} \begin{Bmatrix} \epsilon\iota\alpha \\ \epsilon\sigma\sigma\alpha \\ \tilde{\eta} \end{Bmatrix}$ neutrum $\begin{Bmatrix} \text{per} \end{Bmatrix} \begin{Bmatrix} \acute{\upsilon} \\ \epsilon\nu \\ \tilde{\epsilon}\nu \end{Bmatrix}$

ut $\begin{Bmatrix} \omicron\acute{\xi}\upsilon\varsigma, & \omicron\acute{\xi}\epsilon\iota\alpha, & \omicron\acute{\xi}\acute{\upsilon}, & \text{acutus.} \\ \chi\alpha\rho\iota\epsilon\iota\varsigma, & \chi\alpha\rho\iota\epsilon\sigma\sigma\alpha, & \chi\alpha\rho\iota\epsilon\nu, & \text{gratiosus.} \\ \alpha\omega\lambda\tilde{\epsilon}\varsigma, & \alpha\omega\lambda\tilde{\eta}, & \alpha\omega\lambda\tilde{\epsilon}\nu, & \text{simplex.} \end{Bmatrix}$

Excipe $\omega\omicron\lambda\upsilon\varsigma$, $\omega\omicron\lambda\acute{\upsilon}$, Acc. $\omega\omicron\lambda\acute{\upsilon}\nu$, $\omega\omicron\lambda\acute{\alpha}$.
Poet. Gen. $\omega\omicron\lambda\acute{\epsilon}\omicron\varsigma$, Dat. $\omega\omicron\lambda\acute{\epsilon}\iota$, Plur. Nom. $\omega\omicron\lambda\acute{\epsilon}\epsilon\varsigma$, Gen. $\omega\omicron\lambda\acute{\epsilon}\omicron\nu$, Dat. $\omega\omicron\lambda\acute{\epsilon}\sigma\iota$, Acc. $\omega\omicron\lambda\acute{\epsilon}\alpha\varsigma$.

Adjectiva in $\alpha\varsigma$ habent fœmininum in α , et neutrum in $\alpha\nu$, ut $\omega\alpha\varsigma$, $\omega\alpha\sigma\alpha$, $\omega\alpha\nu$, omnis; sed Nom. $\mu\acute{\epsilon}\lambda\alpha\varsigma$, $\mu\acute{\epsilon}\lambda\alpha$, Gen. Acc. $\mu\acute{\epsilon}\lambda\alpha\nu$, $\mu\acute{\epsilon}\gamma\alpha$, Nom. $\mu\acute{\epsilon}\lambda\alpha\varsigma$, $\mu\acute{\epsilon}\lambda\alpha\nu$, niger, Gen. $\mu\acute{\epsilon}\lambda\alpha\nu\omicron\varsigma$, $\mu\acute{\epsilon}\lambda\alpha\nu\omicron\varsigma$ Nom. $\tau\acute{\alpha}\lambda\alpha\varsigma$, $\tau\acute{\alpha}\lambda\alpha\nu$, miser, Gen. $\tau\acute{\alpha}\lambda\alpha\nu\omicron\varsigma$, $\tau\acute{\alpha}\lambda\alpha\nu\omicron\varsigma$.

E

Sing.

Sing. Nom. ὁ πᾶς, ἡ πᾶσα, τὸ πᾶν, Gen.
παντός, πάσης, παντός, Dat. παντὶ, πάσῃ,
παντί, Acc. πάντα, πᾶσαν, πᾶν, Voc. ὦ
πᾶς, πᾶσα, πᾶν.

Dual. Nom. Acc. & Voc. πάντε, πᾶσα, πάντε,
Gen & Dat. πάντοιν, πᾶταιν, πάντοιν.

Plur. Nom. πάντες, πᾶσαι, πάντα, Gen.
πάντων, πασῶν, πάντων, Dat. πᾶσι, πάσαις,
πᾶσι, Acc. πάντας, πάσας, πάντα, Voc.
πάντες, πᾶσαι, πάντα.

Adjectiva per tria genera, et duas termina-
tiones declinata desinunt in

ης
ις
υς
θς
ην
ων
ως
ος

et formant neutrum per

ές
ις
υς
θς
εν
ον
ων
ον

ut { ὁ καὶ ἡ ἀληθής, καὶ τὸ ἀληθές, verus.
ὁ καὶ ἡ εὐχάρις, καὶ τὸ εὐχάρι, gratus. [mis.
ὁ καὶ ἡ ἄδακρυς, καὶ τὸ ἄδακρυ, sine lachry.
ὁ καὶ ἡ πολύπης, καὶ τὸ πολύπην, multiples.
ὁ καὶ ἡ τέρην, καὶ τὸ τέρεν, tener.
ὁ καὶ ἡ εὐδαίμων, καὶ τὸ εὐδαίμον, fœlix.
ὁ καὶ ἡ εὐγεως, καὶ τὸ εὐγεων, fertilis.
ὁ καὶ ἡ ἀθάνατος, καὶ τὸ ἀθάνατον, immortalis.

Sing.

Sing. Nom. ὁ καὶ ἡ τις, καὶ τὸ τί, aliquis, Gen. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ τινός, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ τινί, Acc. τὸν, καὶ τὴν τινά, καὶ τὸ τί, &c. τις, τί, τίνε, quis, quæ, quid.

Quædam sunt trium generum, ut, ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ μάκαρ, fœlix, ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ἄρπαξ, rapax.

Singulariter.

	Masc.	Fœm.	Neut.
Nom.	καλὸς	καλὴ	καλόν
Gen.	καλοῦ	καλῆς	καλοῦ
Dat.	καλῷ	καλῇ	καλῷ
Acc.	καλόν	καλήν	καλόν
Voc.	καλέ	καλή	καλόν.

Dualiter.

N.A.V.	καλῶ	καλᾶ	καλῶ
G, D.	καλοῖν	καλαῖν	καλοῖν.

Pluraliter.

N. V.	καλοὶ	καλαί	καλά
Gen.	καλῶν	καλάν	καλῶν
Dat.	καλοῖς	καλαῖς	καλοῖς
Acc.	καλὺς	καλὰς	καλά.

Singulariter.

	Masc.	Fœm.	Neut.
Nom.	ὁ, καὶ ἡ εὐχαρις,	καὶ τὸ εὐχαρι	
Gen.	τῷ, καὶ τῇς,	καὶ τῷ εὐχαρίτος	
Dat.	τῷ, καὶ τῇ,	καὶ τῷ εὐχαρίτι	
		E 2	Acc.

Acc. τὸν, καὶ τὴν, εὐχάριτα, et εὐχαριν, καὶ
τὸ εὐχαρι

Voc. ὦ ——— εὐχαρι, et Neut. εὐχαρι.

Dualiter.

N.A.V. τὰ, καὶ τὰ, ——— καὶ τὼ εὐχάριτε

G.D. τοῖν, καὶ ταῖν, ——— καὶ τοῖν εὐχαρίτοιν.

Pluraliter.

N. V. οἱ, καὶ αἱ εὐχάριτες, καὶ τὰ εὐχάριτα

Gen. τῶν, καὶ τῶν, ——— καὶ τῶν εὐχαρίτων

Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, ——— καὶ τοῖς εὐχαρίσι

Acc. τὲς, καὶ τὰς εὐχάριτας, καὶ τὰ εὐχάριτα.

Singulariter.

	Masc.	Fœm.	Neut.
Nom.	χαρίεις ———	χαρίεσσα ———	χαρίεν
Gen.	χαρίεντος —	χαρίεσσης ———	χαρίεντος
Dat.	χαρίεντι ———	χαρίεσση ———	χαρίεντι
Acc.	χαρίεντα —	χαρίεσσαν —	χαρίεν
Voc.	χαρίεν, et χαρίει, χαρίεσσα, χαρίεν.		

Dualiter.

N.A.V. χαρίεντε ——— χαρίεσσα ——— χαρίεντε

G. D. χαρίέντοιν — χαρίεσσαίν — χαρίέντοιν.

Pluraliter.

N. V. χαρίεντες — χαρίεσσαι — χαρίεντα

Gen. χαρίέντων — χαρίεσσων — χαρίέντων

Dat. χαρίεσι — χαρίεσσαις — χαρίεσι

Acc. χαρίεντας — χαρίεσσας — χαρίεντα.

Singu-

Singulariter.

	Masc.	Fœm.	Neut.:
Nom.	ὁξὺς	ὁξεία	ὁξὺ
Gen.	ὁξέος	ὁξείας	ὁξέος
Dat.	ὁξεῖ ὁξεῖ	ὁξείᾳ	ὁξεῖ
Acc.	ὁξύν	ὁξείαν	ὁξὺ
Voc.	ὁξὺ	ὁξεία	ὁξὺ.

Dualiter.

N.A.V.	ὁξέε	ὁξεία	ὁξέε
G. D.	ὁξέοιν	ὁξείαιν	ὁξέοιν.

Pluraliter.

N. V.	ὁξέες ὁξεῖς	ὁξεῖαι	ὁξέα
Gen.	ὁξέων	ὁξείων	ὁξέων
Dat.	ὁξέσι	ὁξείαις	ὁξέσι
Acc.	ὁξέας ὁξεῖς	ὁξείας	ὁξέα.

Numeralia:

Numeralia quædam sunt Cardinalia, quædam Ordinalia.

Cardinalia sunt εἷς unus, δύο, vel δύο duo, τρεῖς tres, τέσσαρες quatuor; quæ sic inflectuntur.

Masculino	εἷς,	ένος,	ἐνί,	ένα,	unus.
Fæminino	μία,	μίας	μιᾷ,	μίαν,	una.
Neutro	έν,	ένός,	ἐνί,	έν,	unum.

Eodem modo declinantur composita ab εἷς, ἑδεις et μηδεις, nemo, nullus, ἑδεμία, μηδεμία, ἑδέν, μηδέν.

Δύο

Δύο, Atticè δύο, duo, Gen. & Dat. δυοῖν, δυεῖν Atticè, Dat. δυσι, Poeticè.

Sed dū omnium generum, et omnium casuum esse observatur.

Plur. Nom. οἱ καὶ αἱ τρεῖς, καὶ τὰ τρία, Gen. τῶν τριῶν, Dat. τοῖς τρισί, Acc. τοὺς καὶ τὰς τρεῖς, καὶ τὰ τρία, tres.

Plur. Nom. οἱ καὶ αἱ τέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρα, Gen. τῶν τεσσάρων, Dat. τοῖς τέσσαρσι, Acc. τοὺς, καὶ τὰς τέσσαρας, καὶ τὰ τέσσαρα.

A quatuor usque ad centum non declinantur numeralia, ut πέντε quinque, ἕξ sex, ἐπὶ ἑπ-tem, ὀκτώ octo, ἑννέα novem, δέκα decem, ἑνδεκα undecim, δώδεκα duodecim, δεκατρεῖς tredecim, δεκατέσσαρες quatuordecim, δεκαπέντε quindecim, &c. εἴκοσι viginti, εἴκοσι εἰς viginti unus, εἴκοσι δύο viginti duo, &c. τριάκοντα triginta, τεσσαράκοντα quadraginta, πενήκοντα quinquaginta, ἑξήκοντα sexaginta, ἑβδομήκοντα septuaginta, ὀδοήκοντα octoginta, ἑννενήκοντα nonaginta, ἑκατόν centum. Quæ numerum centenarium sequuntur declinabilia sunt, οἱ διακόσιοι, αἱ διακόσιαι, τὰ διακόσια, ducenti, ducentæ, ducenta: τριακόσιοι trecen-ti, τεσσαρακόσιοι quadringenti, πεντακόσιοι quingenti, ἑξακόσιοι sexcenti, ἑπτακόσιοι, ὀκτακόσιοι, ἑννεακόσιοι, χίλιοι mille, διχίλιοι bis mille, τριχίλιοι, τετρακίχλιοι, πεντακίχλιοι, &c. μύριοι decies mille, δισμύριοι, τρισμύριοι, et sic deinceps.

Ordin-

*Ordinalia sunt, quæ Interrogationi πρῶτος
quotus, apte respondent; ut, πρῶτος primus,
δεύτερος secundus, τρίτος tertius, τέταρτος
quartus, πέμπτος quintus, ἕκτος sextus, ἑβ-
δομος septimus, ὀκτὼ octavus, ἑναλῖς no-
mus, δέκαλῖς decimus, ἐνδέκαλῖς undecimus,
δωδέκαλῖς duodecimus, τρισκαίδέκαλῖς, deci-
mus tertius, τεσσαρεσκαίδέκαλῖς, &c. εἰκοσὶς
vigesimalis, εἰκοσὶς πρῶτος, εἰκοσὶς δεύτερος,
&c. τριακοσὶς, τεσσαρακοσὶς, πενήκοσος, ἑξη-
κοσὶς, ἑβδομηκοσὶς, ὀσδομηκοσὶς, ὀγδοήκοσος,
ἑκατοσὶς centesimalis, διακοσιοσὶς, τριακοσιοσὶς,
&c. χίλιοσος millesimalis, διχίλιοσος bis mille-
simus, &c. μυριοσὶς decies millesimalis, δισμυ-
ριοσὶς vicies millesimalis, &c. Præterea sunt
nomina dialia, quæ dierum spatium signifi-
cant, ut τρίταις tertianus, τέταρταις quar-
tanus, &c. i. e. erumpens aut aliqua agens
die 3, 4, &c.*

Græci numeros his literis exprimunt.

α 1.	β 2.	γ 3.	δ 4.	ε 5.	ς 6.	ζ 7.
η 8.	θ 9.	ι 10.	ια 11.	ιβ 12.	ιγ 13.	
ιδ 14.	ιε 15.	ις 16.	ιζ 17.	ιη 18.	ιθ 19.	
κ 20.	λ 30.	μ 40.	ν 50.	ξ 60.	ο 70.	
π 80.	ρ 90.	ς 100.	σ 200.	τ 300.	υ 400.	
φ 500.	χ 600.	ψ 700.	ω 800.	πι 900.	α 1000.	

Com-

Comparatio Nominum.

Adjectiva in ω formant comparativum mutando s in $\tau\epsilon\rho$, et superlativum in $\tau\alpha\iota$.

ut $\begin{cases} \epsilon\acute{\nu}\delta\omicron\chi\omega, & \epsilon\acute{\nu}\delta\omicron\chi\acute{\omicron}\tau\epsilon\rho\omega, & \epsilon\acute{\nu}\delta\omicron\chi\acute{\omicron}\tau\alpha\iota\omega. \\ \epsilon\acute{\nu}\delta\omicron\chi\eta, & \epsilon\acute{\nu}\delta\omicron\chi\acute{\omicron}\tau\acute{\epsilon}\rho\alpha, & \epsilon\acute{\nu}\delta\omicron\chi\acute{\omicron}\tau\acute{\alpha}\tau\eta. \\ \epsilon\acute{\nu}\delta\omicron\chi\omicron\nu, & \epsilon\acute{\nu}\delta\omicron\chi\acute{\omicron}\tau\epsilon\rho\omicron\nu, & \epsilon\acute{\nu}\delta\omicron\chi\acute{\omicron}\tau\alpha\tau\omicron\nu. \end{cases}$

Quæ penultimam habent brevem, mutant o in ω in comparativo, et superlativo, ut, $\phi\rho\omicron\nu\iota\mu\omega$, $\phi\rho\omicron\nu\iota\mu\acute{\omega}\tau\epsilon\rho\omega$, $\phi\rho\omicron\nu\iota\mu\acute{\omega}\tau\alpha\tau\omega$, prudens, prudentior, prudentissimus. Excipe $\kappa\epsilon\nu\omicron\varsigma$, $\kappa\epsilon\nu\acute{\omicron}\tau\epsilon\rho\omega$, $\kappa\epsilon\nu\acute{\omicron}\tau\alpha\iota\omega$, vacuus; $\varsigma\epsilon\nu\omicron\varsigma$, $\varsigma\epsilon\nu\acute{\omicron}\tau\epsilon\rho\omega$, $\varsigma\epsilon\nu\acute{\omicron}\tau\alpha\iota\omega$, angustus.

Reliqua Adjectiva comparantur per $\acute{\epsilon}\varsigma\epsilon\rho$ et $\acute{\epsilon}\varsigma\alpha\iota$, sed in as per $\acute{\alpha}\nu\iota\epsilon\rho$ et $\acute{\alpha}\nu\tau\alpha\tau$ in us sæpe per $\acute{\iota}\omega\nu$, et $\acute{\iota}\varsigma\omicron\varsigma$, ut

$\delta\epsilon\tau\iota\kappa\acute{\omicron}\nu$, $\sigma\upsilon\lambda\kappa\rho\iota\lambda\iota\kappa\acute{\omicron}\nu$, $\acute{\upsilon}\pi\omicron\rho\delta\epsilon\tau\iota\kappa\acute{\omicron}\nu$.

Positivus, Comparativus, Superlativus.

$\begin{cases} \omega\nu \sigma\acute{\omega}\phi\rho\omega\nu, \sigma\omega\phi\rho\omicron\nu\acute{\epsilon}\varsigma\tau\epsilon\rho\omega, \sigma\omega\phi\rho\omicron\nu\acute{\epsilon}\varsigma\tau\alpha\iota\omega, \\ \text{modestus.} \\ as \mu\acute{\epsilon}\lambda\alpha\varsigma, \mu\epsilon\lambda\acute{\alpha}\nu\iota\epsilon\rho\omega, \mu\epsilon\lambda\acute{\alpha}\nu\iota\alpha\iota\omega, \\ \text{niger.} \\ In \begin{cases} eis \chi\alpha\rho\iota\epsilon\iota\varsigma, \chi\alpha\rho\iota\acute{\epsilon}\varsigma\tau\epsilon\rho\omega, \chi\alpha\rho\iota\acute{\epsilon}\varsigma\tau\alpha\iota\omega, \\ \text{gratiosus.} \\ \eta\varsigma \acute{\epsilon}\upsilon\sigma\epsilon\beta\eta\varsigma, \acute{\epsilon}\upsilon\sigma\epsilon\beta\acute{\epsilon}\varsigma\tau\epsilon\rho\omega, \acute{\epsilon}\upsilon\sigma\epsilon\beta\acute{\epsilon}\varsigma\tau\alpha\iota\omega, \\ \text{religiosus.} \\ \eta\varsigma \acute{\alpha}\pi\lambda\acute{\omicron}\varsigma, \acute{\alpha}\pi\lambda\acute{\omicron}\varsigma\tau\epsilon\rho\omega, \acute{\alpha}\pi\lambda\acute{\omicron}\varsigma\tau\alpha\iota\omega, \\ \text{simplex.} \end{cases} \end{cases}$

In

In { us εὐρύς, εὐρύτερον, et εὐρίων, εὐρύται, et
εὐρί, latus.

Comparatio Irregularis.

Pos.	Comp.	Super.
κακός, malus,	{ κακίων, et κακώτερον, }	{ — κακίον, et κακώταί.
_____	χείρων, pejor,	χείριον.
_____	{ ἐλάσσων, ἐλάττων, }	{ minor, ἐλάχιον.
μέγας, magnus,	_____	μέγιον.
{ πλέος, et πλείος, }	{ plenus, { πλέων, et πλείων, }	{ — — πλείον.
φίλον, amicus,	— φίλιερος,	— φιλικόν, et φίλιον.

Attici formant multa per ίτερον, et ίταί, et nonnulla per έτερον, et έταί, à positivis in ο.

Λάλον, λαλίτερον, λαλίταί, loquax.
Ολίγον, ολιγίτερον, ολιγίταί, ολίγι-
ον, paucus, &c.

Comparantur etiam, I. Substantiva; ut,

Ἔχθος	odium,	ἐχθίων,	ἐχθιστος.
Ἄισχος	dedecus,	αἰσχίων,	αἰσχιστος.
Κῦδος	gloria,	κυδίων,	κύδιστος.
Κέρδος	lucrum,	κερδίων,	κέρδιστος.
Κάλλος	pulchritudo,	καλλίων,	κάλλιστος.
Ἄρης	Mars,	ἀρείων,	ἄριστος.
Κράτος	robur,	_____	κράτιστος.

F

Κρείων

Κρείων	rex,	{ κρείσων vel κρείπτων,	} —————
Βέλος	telum,	{ βέλτερος, vel βελτίων,	

βέλτιστος.

II. Pronomen; ut,

Αὐτός	ipse,	—————	αὐτότατος.

III. Verba; ut,

Λῶ	volo,	$\left\{ \begin{array}{l} \lambda\omega\acute{\iota}\omega\nu, \text{vel} \\ \lambda\acute{\alpha}\omega\nu, \text{vel} \\ \lambda\omega\acute{\iota}\tau\epsilon\omicron\omicron\varsigma. \end{array} \right\}$	} λῶστος.

Φέρω	fero,	φέρτερος,	φέρτατος,	φέρει-
		στος, et	φέρτιστος.	

IV. Adverbia; ut,

Ἄνω	supra,	ἀνώτερος,	ἀνάτατος.
Μάλα	valdè,	μᾶλλον,	μάλιστα.
Κάτω	infra,	κατώτερος,	κατώτατος.
Πόρρω	longè,	πορρώτερος,	πορρώτατος.
Πέραν	ultra,	περαιότερος,	περαιάτατος.
Ἐξω	extra,	ἐξώτερος,	ἐξώτατος.
Ῥεᾶ	facile,	ῤῆων,	ῤῆστος.

V. Præpositiones; ut.

Ὑπὲρ	super,	ὑπέρτερος,	ὑπέρτατος, per
	Syncopen	ὑπατος.	

Πρὸ	ante,	πρότερος,	πρότατος, per
	Syncopen	πρόατος, per	Crasin πρῶτος, et,
	quasi geminato	superlativo,	πρώτιστος.

Ἐγγὺς	propè,	ἐγγύτερος,	ἐγγίων, ἐγγύ-
		τατος, vel	ἐγγιστος.

VI.

VI. Participia; ut,

Ἐρρωμένος robustus, ἔρρωμενέστερος, ἔρρωμενέστατος.

Quædam etiam sunt, quæ nullo modo comparari possunt, ut, ἀγαθός, ἐσθλός bonus, ἀμείνων melior, καλός pulcher, χειρίων pejor, μείων, ἥσων, et ἥττων minor, μέιζων, et μάσων major, &c.

Pronomina.

Pronomina Primitiva sunt, ἐγώ, ego; σύ, tu; ἔ, fui.

Possessiva sunt, ἐμός, meus; σός, tuus; ὅς, vel ἐός, suus; νῶϊτες, noster duorum; σφῶϊτες, vester duorum; ἡμέτερος, noster; ὑμέτερος, vester; σφέτερος, suus.

Demonstrativa sunt, οὗτος, hic; ἐκεῖνος, ille.

Relativum unum αὐτός, ipse.

Composita sunt ἐμαυτῷ, mei ipsius; σεαυτῷ, tui ipsius; ἑαυτῷ, sui ipsius.

Ἐγώ, Ego.

Sing. Nom. Ἐγώ, Gen. ἐμοῦ, Dat. ἐμοί, Acc. ἐμέ, et per Aphæresin, μῦ, μοί, μέ.

Dual. Nom. & Acc. νῶϊ, νῶ, Gen. & Dat. νῶϊν, νῶν,

Plur. Nom. ἡμεῖς, Gen. ἡμῶν, Dat. ἡμῖν, Acc. ἡμᾶς.

Σὺ, tu.

Sing. Nom. Σὺ, Gen. σὺ, Dat. σοί, Acc. σέ.

Dual. Nom. & Acc. σφῶϊ, σφῶ, Gen. & Dat. σφῶϊν, σφῶν.

Plur. Nom. ὑμεῖς, Gen. ὑμῶν, Dat. ὑμῖν, Acc. ὑμᾶς.

Οὗ, sui.

Sing. Nom. caret, Gen. Οὗ, Dat. οἷ, vel ἐοῖ, Acc. ἐ.

Dual. Nom. & Acc. σφῶε, σφέ, Gen. & Dat. σφῶϊν, σφίν.

Plur. Nom. σφεῖς, Gen. σφῶν, Dat. σφίσι, Acc. σφᾶς.

Reliqua per tria genera more Adjectivorum, et ut nomina secundæ, et tertiæ Declinationis inflectuntur.

ἐμός	ἐμή	ἐμόν.
ἡμέτερος	ἡμέτερα	ἡμέτερον.
ιωίτερος	ιωίτερα	ιωίτερον.
σός vel τεός	σὴ vel τῇ	σόν vel τῶν.
σφωίτερος	σφωίτερα	σφωίτερον.
ἐός vel ὅς	ἐὴ vel ἡ	ἐόν vel οἷ.
σφέτερος	σφέτερα	σφέτερον.
οὗτος	αὕτη	τῶτο.
ἐκεῖνος	ἐκεῖνη	ἐκεῖνο.
αὐτός	αὐτή	αὐτό.
ἐμαυτῷ	ἐμαυτῆς	ἐμαυτῷ.
σεαυτῷ	σεαυτῆς	σεαυτῷ.
ἐαυτῷ	ἐαυτῆς	ἐαυτῷ.

Sing.

Sing. Nom. οὗτος, αὕτη, τῆτο. Gen. τέττε
παύτης, τέτθ. Dat. τέττω, ταύτη, τέττω, Acc.
τέττον, ταύτην, τῆτο.

Dual. Nom. Acc. & Voc. τέττω, ταύτα,
τέττω, Gen. & Dat. τέττοιν, ταύταιν, τέττοιν.

Plur. Nom. ἔτοι, αὐται, ταῦτα, Gen. τέ-
των, Dat. τέτοις, ταύταις, τέτοις, Acc. τέτθς,
ταύτας, ταῦτα.

Sic variatur etiam ἐκεῖν.

Pronomina Composita, quæ carent Nomi-
nativo.

Gen. ἐμαυτῷ — ἐμαυτῆς — ἐμαυτῷ.

Gen. σεαυτῷ — σεαυτῆς — σεαυτῷ.

Gen. ἐαυτῷ — ἐαυτῆς — ἐαυτῷ.

Pronomen Indefinitum δεῖνα, quidam.

Nom. ὁ δεῖνα, vel δείς, Gen. τοῦ δεῖν, et
δεῖναι, Dat. τῷ δεῖνι, et δεῖνατι, Acc. τὸ
δεῖνα.

Nom. ἡ δεῖνα, Gen. τῆ δεῖν, Dat. τῇ
δεῖνι, Acc. τὴ δεῖνα.

Nom. τὸ δεῖνα, Gen. τοῦ δεῖν, Dat. τῷ
δεῖνι, Acc. τὸ δεῖνα.

Verbum,

Verbum.

Conjugationes συζυγίαι, sunt tredecim; sex Barytonorum, tres Contractorum, quatuor verborum in μι.

Vocantur Barytona, quia gravem habent tonum in ultimâ, qui non appingitur, sed subintelligitur, ita ut accentus sit in penultimâ.

Conjugationes verborum dignoscuntur per literas Characteristicas, quæ figurativæ, vel indices appellantur.

Litera Characteristica est, quæ præcedit ω, vel ομαι: Sed in πλ, κλ, μν, prior litera est Characteristica.

Characteristica Primæ Conjugationis

In

Præf.	Fut.	Præt.
π, τέρω	τέρω	τέτερω, delecto.
β, λείω	λείω	λέλειφα, sacrifico.
φ, γράφω	γράφω	γέγραφα, scribo.
πλ, τύπω	τύπω	τέτυφα, verbero.

Secundæ

κ, πλέω	πλέω	πέπλεχα, plico.
γ, λέγω	λέξω	λέλεχα, dico.
χ, τρέχω	τρέξω	τέτρεχα, curro.
κλ, τίκω	τέξω	τέτεχα, pario.

Præf.

Præs.

Fut.

Præt:

Tertiæ

τ, ἀνύτω	} σω	ἀνύσω	} κα	ἤνυκα, perficio.
δ, ἄδω		ἄσω		ἤκα, cano.
Σ, πλήθω		πλήσω		πέπληκα, impleo.

Quartæ

σσ, πλάσσω	} et	πλάσω	} et	πέπλακα, fin- [go:
τι, ὀρύττω		ὀρύξω		ὠρυχα, fodio.
ζ, *φράζω		φράσω		πέφρακα, dico.

Quintæ

λ, ψάλλω	} α	ψαλῶ	} κα	ἔψαλκα, psallo:
μ, νέμω		νεμῶ		νενέμηκα, distribuo.
ν, φαίνω		φανῶ		πέφαγκα, ostendo.
ρ, σπείρω		σπερῶ		ἔσπαρκα, fero.
μν, τέμνω	} α	τεμῶ	} κα	τείέμηκα, scindo.

Sextæ

Quævis vocalis, vel diphthongus, quæ præcedit ω, vel ομαι, ut τίω, Fut. τίσω, Præt. τέτικα, honoro.

In Voce Activâ, et Mediâ octo sunt Tem-
pora.

Præfens ————— Χρόνος ἐνεστώς.

Imperfectum ————— Παραλῆλικός.

Perfectum ————— Παρακείμενος.

Plusquam Perfectum Ὑπερσυντελικός.

Aoristus

* Nonnulla in ζω, habent ξω, ut οἰμάζω, οἰμάξω; et alia quædam habent τω, et ξω, ut ἀσπάζω rapio ἀσπάσω, et ἀσπάξω.

Aoristus	{ primus, et secundus. }	Αόριστος	{ πρώτος, καὶ δεύτερος. }
Futurum	{ primum, et secundum }	Μέλλων	{ πρώτος, καὶ δεύτερος. }

In Passivâ additur paulò post futurum
Μετ' ὀλίγον μέλλων χρόνος.

Modi.

Ἐγκλίσεις quinque, ut apud Latinos ;

Indicativus	—	Ὅριστική.
Imperativus	—	Προσκλητική.
Optativus	—	Εὐκλική.
Subjunctivus	—	Ὑποκλητική.
Infinitivus	—	Ἀπαρέμφατος.

Regulæ.

Cùm prima persona pluralis exit in *μεν*,
prima dualis deest. Cùm tertia pluralis
exit in *σι*, vel *ται*, tertia dualis eadem est
cum secundâ.

Modus Indicativus, a quo omnes
alii Modi deducuntur.

Tempus Præsens.

S.	{ τύπω, τύπεις, τύπει·	Verbero.
D.	{ τύπηλον, τύπηλον·	
P.	{ τύπιομεν, τύπεις, τύπειςσι.	

Unde Imperfectum.

S.	{ ἔτυπον, ἔτυπεις, ἔτυπε·	Verberabam.
D.	{ ἔτύπηλον, ἔτυπέτην·	
P.	{ ἔτύπιονμεν, ἔτύπεις, ἔτυπον.	Fu-

Futurum Primum.

- S. { τύψω, τύψεις, τύψει. *Verberabo.*
 D. { τύψελον, τύψελον.
 P. { τύψομεν, τύψετε, τύψοσι.

Unde Aoristus primus.

- S. { ἔτυψα, ἔτυπας, ἔτυψε. *Verberavi.*
 D. { ἐτύφατον, ἐτύφατον.
 P. { ἐτύψαμεν, ἐτύψατε, ἐτύψαν.

Perfectum.

- S. { τέτυφα, τέτυπας, τέτυψε. *Verberavi.*
 D. { τετύφατον, τετύφατον.
 P. { τετύψαμεν, τετύψατε, τετύψασι.

Unde Plusquam Perfectum.

- S. { ἐτέλυνφαι, ἐτέλυνφαις, ἐτέλυνφαι. *Verbera-*
 D. { ἐτέλυνφαιον, ἐτέλυνφαιήτην. *veram.*
 P. { ἐτέλυνφαίμεν, ἐτέλυνφαιτε, ἐτέλυνφαιε.

Aoristus secundus.

- S. { ἔτυπων, ἔτυπες, ἔτυπε. *Verberavi.*
 D. { ἐτύπελον, ἐτυπέτην.
 P. { ἐτύπομεν, ἐτύπετε, ἐτύπον.

Unde Futurum secundum.

- S. { τυπῶ, τυπεῖς, τυπεῖ. *Verberabo.*
 D. { τυπεῖτον, τυπεῖτον.
 P. { τυπῶμεν, τυπεῖτε, τυπῶσι.

Modus Imperativus.

Præsens, et Imperfectum.

- S. { τύπτε, τυπλέτω. *Verbera.*
 D. { τύπτελον, τυπλέτων.
 P. { τύπτετε, τυπλέτωε.

Aoristus primus.

- S. { τύπον, τυπάτω· *Verberato tu.*
 D. { τύπατον, τυπάτων·
 P. { τύπατε, τυπάτωρ.

Aoristus secundus.

- S. { τύπε, τυπέτω· *Verberato tu.*
 D. { τύπετον, τυπέτων·
 P. { τύπετε, τυπέτωρ.

Perfectum, et Plusquam Perfectum.

- S. { τέτυφε, τετυφέτω· *Verberaveris.*
 D. { τετύφελον, τετυφέτων·
 P. { τέτυφελε, τετυφέτωρ.

Modus Optativus.

Præsens, et Imperfectum, εἶδε.

- S. { τύπλοιμι, τύπλοις, τύπλοι· *Utin. Verberem,*
 D. { τύπλοίλον, τυπλοίτην· *vel Verberarem.*
 P. { τύπλοιμεν, τύπλοις, τύπλοιεν.

Futurum primum.

- S. { τύψοιμι, τύψοις, τύψοι· *Verberem.*
 D. { τύψοίλον, τυψοίτην·
 P. { τύψοιμεν, τύψοις, τύψοιεν.

Aoristus primus.

- S. { τύψαιμι, τύψαις, τύψαι· *Verberaverim.*
 D. { τύψαιτον, τυψαίτην·
 P. { τύψαιμεν, τύψαις, τύψαιεν.

Aoristus Æolicus Atticis usitatissimus.

- S. { τύψεια, τύψειας, τύψει· *Verberaverim.*
 D. { τυψείαλον, τυψείατην·
 P. { τυψείαμεν, τυψείαις, τύψειαν,

Per:

Perfectum, et Plusquam Perfectum,

- S. { τέλῳφoιμι, τέλῳφoις, τέλῳφoι· *Verberavissēm,*
 D. { τέλῳφoιτον, τέλῳφoίτην·
 P. { τέλῳφoιμεν, τέλῳφoιτε, τέλῳφoιεν.

Aoristus secundus.

- S. { τύποιμι, τύποις, τύποι· *Verberaverim.*
 D. { τύποιτον, τυποίτην·
 P. { τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.

Futurum secundum.

- S. { τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ· *Verberavero,*
 D. { τυποῖτον, τυποίτην·
 P. { τυποῖμεν, τυποῖτε, τυποῖεν.

Modus Subjunctivus.

Præsens, et Imperfectum, ἔαν.

- S. { τύπτω, τύπτης, * τύπτη· *Si Verberem,*
 D. { τύπτηλον, τύπτηλον· *vel Verberarem,*
 P. { τύπτωμεν, τύπτητε, τύπτωσι.

Aoristus primus.

- S. { τύψω, τύψης, τύψη· *Si Verberavero,*
 D. { τύψητον, τύψητον·
 P. { τύψωμεν, τύψητε, τύψωσι.

Aoristus secundus.

- S. { τύπω, τύπης, τύπη· *Si Verberavero,*
 D. { τύπητον, τύπητον·
 P. { τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι.

* Iones addunt σι tertiis personis singularibus, ut τύπῃσσι pro τύπῃ.

Perfectum, et Plusquam Perfectum.

S. { τετύρω, τετύρης, τετύρη· *Si Verberaverim.*
 D. { τετύρητον, τετύρητον·
 P. { τετύρωμεν, τετύρητε, τετύρωσι.

Modus Infinitivus.

{ Præsens, et Imperfectum, τύπην.
 { Futurum primum, τύψεν.
 { Aoristus primus, τύψαι.
 { Perfectum, et Plusq. Perf. τετυφέναι.
 { Aoristus secundus, τυπείν.
 { Futurum secundum, τυπείν.

Participium.

Præsens, et Imperfectum.

Nom. Gen.

M. { ὁ τύπων, τῷ τύποντι· *Verberans.*
 F. { ἡ τύπτουσα, τῇ τυπύσῃ·
 N. { τὸ τύπον, τῷ τύποντι·

Futurum primum.

M. { ὁ τύψων, τῷ τύποντι· *Verberaturus.*
 F. { ἡ τύψουσα, τῇ τυψύσῃ·
 N. { τὸ τύπον, τῷ τύποντι·

Aoristus primus.

M. { ὁ τύψας, τῷ τύπαντι· *Qui Verberavit.*
 F. { ἡ τύψασα, τῇ τυψάσῃ·
 N. { τὸ τύπαν, τῷ τύπαντι·

Perfectum, et Plusquam Perfectum.

M. { ὁ τέυφως, τῷ τετυφότη· *Qui Verbe-*
 F. { ἡ τέυφῳα, τῇ τετυφύας· *ravit.*
 N. { τὸ τέυφος, τῷ τέυφότη·

Aoristus

Aoristus secundus.

M. { ὁ τυπῶν, τῷ τυπόνῳ. *Qui Verberavit.*
 F. { ἡ τυπῶσα, τῇ τυπέσῃ.
 N. { τὸ τυπόν, τῷ τυπόνῳ.

Futurum secundum.

M. { ὁ τυπῶν, τῷ τυπῶνῳ. *Verberaturus.*
 F. { ἡ τυπῶσα, τῇ τυπέσῃ.
 N. { τὸ τυπῶν, τῷ τυπῶνῳ.

Cognata tempora in Voce Activa.

	Indicat.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.	Partic.
Præs.	τύπῶ	τύπτῃ	τύπσοιμι	τύπτῶ	τύπτεν	τύπῶν
Imp.	έτυπῶν					
Perf.	τέτυπα	τέτυπῃ	τέτυπσοιμι	τέτυπῶ	τέτυπεναι	τέτυπώς
Plusq.	έτέτυπην					
Fut. a.	τύψω	τύψῃ	τύψοιμι	τύψῶ	τύψεναι	τύψῶν
Aor. a.	έτυψα	τύψον	τύψαιμι	τύψῶ	τύψαι	τύψας
Aor. β.	έτυπον	τύπε	τύποιμι	τύπῶ	τυπῶν	τυπῶν
Fut. β.	τυπῶ		τυπσοίμι	τυπῶ	τυπῶν	τυπῶν

	Indicat.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.	Partic.
Præs.	λέγω	λέγε	λέγοιμι	λέγῶ	λέγειν	λέγων
Imp.	έλεγον					
Perf.	λέλεχα	λέλεχῃ	λέλεχοιμι	λέλεχῶ	λέλεχέναι	λέλεχώς
Plusq.	έλελεχην					
Fut. a.	λέξω	λέξῃ	λέξοιμι	λέξῶ	λέξεναι	λέξῶν
Aor. a.	έλεξα	λέξον	λέξαιμι	λέξῶ	λέξαι	λέξας
Aor. β.	έλεγον	λέγε	λέγοιμι	λέγῶ	λέγειν	λέγων
Fut. β.	λέγω		λεγοίμι	λέγῶ	λέγῶν	λέγων

Indicat.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præf.	അഭിമ	അഭിമ	അഭിമി	അഭിമ	അഭിമ	അഭിമ
Imperf.	അഭിമി	അഭിമ	അഭിമി	അഭിമ	അഭിമ	അഭിമ
Perf.	അഭിമ	അഭിമ	അഭിമ	അഭിമ	അഭിമ	അഭിമ
Pluq.	അഭിമ	അഭിമ	അഭിമ	അഭിമ	അഭിമ	അഭിമ
Fut. α.	അഭിമ	അഭിമ	അഭിമ	അഭിമ	അഭിമ	അഭിമ
Aor. α.	അഭിമ	അഭിമ	അഭിമ	അഭിമ	അഭിമ	അഭിമ
Aor. β.	അഭിമ	അഭിമ	അഭിമ	അഭിമ	അഭിമ	അഭിമ
Fut. β.	അഭിമ	അഭിമ	അഭിമ	അഭിമ	അഭിമ	അഭിമ

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præf.	അഭിമ	അഭിമ	അഭിമ	അഭിമ	അഭിമ	അഭിമ
Imperf.	അഭിമ	അഭിമ	അഭിമ	അഭിമ	അഭിമ	അഭിമ
Perf.	അഭിമ	അഭിമ	അഭിമ	അഭിമ	അഭിമ	അഭിമ
Pluq.	അഭിമ	അഭിമ	അഭിമ	അഭിമ	അഭിമ	അഭിമ
Fut. α.	അഭിമ	അഭിമ	അഭിമ	അഭിമ	അഭിമ	അഭിമ
Aor. α.	അഭിമ	അഭിമ	അഭിമ	അഭിമ	അഭിമ	അഭിമ
Aor. β.	അഭിമ	അഭിമ	അഭിമ	അഭിമ	അഭിമ	അഭിമ
Fut. β.	അഭിമ	അഭിമ	അഭിമ	അഭിമ	അഭിമ	അഭിമ

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præs.	σπείρω	σπείρε	σπείρομαι	σπείρω	σπείρην	σπείρων
Imperf.	ἔσπειρον	ἔσπειρε	ἔσπασκοιμι	ἔσπασκω	ἔσπασκέναι	ἔσπασκώς
Perf.	ἔσπασκα					
Plusq.	ἔσπασκεν	ἔσπασκε				
Fut. α.	σπείρω		σπεροίμι	σπείρω	σπερέην	σπερών
Aor. α.	ἔσπειρα	σπείρον	σπείρομαι	σπείρω	σπείρασαι	σπείρας
Aor. β.	ἔσπαρον	σπάρε.	σπάροίμι	σπάρω	σπάρειν	σπαρών
Fut. β.	σπαρῶ		σπαροίμι		σπαρεῖν	σπαρῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præs.	ἀκῶ	ἀκε	ἀκούμι	ἀκῶ	ἀκῆν	ἀκῶν
Imperf.	ἤκουον	ἤκουε	ἤκούμι	ἤκω	ἤκυσέναι	ἤκυσώς
Perf.	ἤκουα					
Plusq.	ἤκουεν					
Fut. α.	ἀκῶ		ἀκούσοιμι	ἀκῶ	ἀκούσεν	ἀκούσων
Aor. α.	ἤκουα	ἀκουσον	ἀκούσαιμι	ἀκῶ	ἀκούσαι	ἀκούσας
Aor. β.	ἤκουον	ἀκουε	ἤκούμι	ἀκῶ	ἀκούειν	ἀκούων
Fut. β.	ἀκῶ		ἀκούμι		ἀκούειν	ἀκούων

Temporum Formatio.

Præsens.

Præsens est thema, et fundamentum, ut, *τύπω*.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præsentī, mutando *ω* in *ον*, et præponendo augmentum, ut, *τύπῳ*, *ἔτυπον*.

Augmentum.

Augmentum est duplex; syllabicum, *ἄυξις συλλαβική*, et temporale *χρονική*. Syllabicum augmentum est *ε*, cū verbum incipiat à consonante; tunc enim *ε* præfigitur Imperfecto, Plusquam Perfecto, Aoristo primo, Aoristo secundo, Modi Indicativi, sed non in reliquis modis.

Attici mutant *ε* syllabicum augmentum in temporale *η*, ut, *ἔμελλον*, *ἤμελλον*, futurus eram.

Verbis incipientibus ab *ο*, vel *ω* Attici præfigunt *ε*, ut, *ὄραω*, *ἐώραον*, videbam.

Poetæ præponunt *ε* Aoristis, sive à vocali, sive à dipthongo incipientibus, ut, *ἔειπα* pro *εἶπα*, dixi.

Si verbum incipiat a *ρ*, geminatur *ρ* post *ε*, ut, *ρίπῳ*, *ῥρίπον*. *

Temporale

---

* Apud Poetas *ρ* sæpe non geminatur, ut, *ῥεζεν*, *Hom. Odyss.* ↓ lin. 56.

Temporale Augmentum.

Temporale augmentum adhibetur, cùm verbum incipiat à mutabili vocali, vel à mutabili dipthongo, et usurpatur in Perfecto, et Plusquam Perfecto, per omnes modos: in Imperfecto, et Aoristis solummodo in indicativo.

Mutabiles vocales sunt, α, ε, ο· α, et ε mutantur in η, ut, ἀκῶ, ἤκουον, audiebam; ἐλεύθω, ἤλευθον, veniebam: et ο in ω, ut, ὀρύττω, ὤρυττον, fodiebam.

Mutabiles dipthongi sunt αι, αυ, οι· αι mutatur in η, ut, αἶρω, ἤρουν, tollebam: αυ in ηυ, ut, αὐξάνω, ἠυξάνον, augebam: οι in ω, ut, οἰκίζω, ὤκισον, ædificabam.

Si verbum incipiat ab immutabili vocali, vel ab immutabili dipthongo, idem erit initium omnium temporum.

Immutabiles	Vocales sunt	η, ἤχέω, ἤχεον, sono, sonabam.
		ι, ἰξεύω, ἰξέον, visco aves capio.
		υ, ὑβρίζω, ὑβρίζον, injuriâ afficio.
		ω, ὤθω, ὤθον, impello.
Immutabiles	Dipthongi sunt	αι, εἰκάζω, εἰκάζον, assimilo.
		ευ, εὐθύνω, εὐθύνον, dirigo.
		εϋ, ἐτάζω, ἐτάζον, vulnero.

Atticè tamen εὐ mutatur* in νυ, ut, εὐχομαι, ἡνυχόμην, oro, orabam: et εἶδω, scio, in plusquam perfecto fit εἶδew, et Att. ἤδew, sciveram. Quædam etiam verba excipiuntur, quæ in Aoristo secundo dimidium diphthongi amittunt, ut, εἶδω, scio, in Aoristo secundo εἶδον.

Exceptiones.

Quatuor sunt verba incipientia ab α, quæ augmentum non admittunt, ut, αῶ, αῶν, spiro: αἶω, αἶον, audio: ob differentiam imperfectorum ἦον, ab εῶ, sum, et ἦιον, ab εἶω, eo: ἀνδέσσω, ἀνδέσσειν, infuetus sum: ἀνδίζομαι, ἀνδίζομην, tædio afficior: ne η, nullâ literâ interpositâ, geminetur.

Quædam ab ε incipientia in auctis temporibus adsciscunt ι, ut, εἶχω, εἶχον, habeo: εἴλω, εἴλον, capio: εἴλω, εἴλυν, traho: εἶρω, εἶρυν, serpo: εἶρηκω, sto: εἶρομαι, sequor: εἶρω, dico: εἶριάω, convivio excipio: εἶάω, sino: εἶω, induo: εἶω, colloco: εἶύν, traho: εἶδιζω, affuefacio: εἶργάζομαι, operor: εἶπω, εἶπον, dico, quod servat augmentum in omnibus modis: εἶδω, affuesco, in præterito medio εἶωδα, interposito ω.

E ante o non mutatur, sed o in ω vertitur, ut, εὐφραίζω, εὐφραίζον, festum celebro.

Quædam

---

* Id est, pars mutabilis diphthongi mutatur, quod solum in diphthongis vulgo dictis mutabilibus agitur.

Quædam etiam ab *οι* incipientia nullum habent augmentum: ut, *οἶδ' ἄνω*, *οἶδ' ἄνον*, tu-
meo: *οἶκερ' ἔω*, domum custodio: *οἶν' ὄω*, in
vinum verto: *οἶμά ἄω*, concito; et multa
alia.

De Augmentis Compositorum.

Verba habent
augmentum in
initio, si com-
ponantur vel
cum

Nomine, ut, *φιλοσοφῶ*,
ἐπιλοσόφην, philosophor.

Præpositione quæ non mu-
tat significationem ver-
bi, ut, *καθεύδω*, *ἐκ' αἴθου-
δον*, dormio: vel si sim-
plicia nullo sint in usu,
ut, *ἀντιβόλῳ*, supplico,
ἡντιβόλεν' ἐμμελῶ, *ἡμμέ-
λαν*, curo:

ὁμῶς vel *ὁμᾶ*, et *α* privati-
vâ particulâ: ut, *ἄφρο-
νέω*, *ἡφρόνεν*, insipiens
sum: *ὁμολογῶ*, *ᾠμολό-
γην*, confiteor,

Augmentum
erit in medio
inter præposi-
tionem, et ver-
bum, si

Præpositio mutet signifi-
cationem verbi, ut, *κατα-
γινώσκω*, *κατεγίνωσκον*,
condemno.

Augmentum
erit in medio
inter præposi-
tionem, et ver-
bum, si

Componatur cum $\delta\upsilon\varsigma$, et
 $\epsilon\upsilon$, ut, $\delta\upsilon\sigma\alpha\rho\epsilon\varsigma\acute{\epsilon}\omega$, $\delta\upsilon\sigma\eta\gamma\acute{\epsilon}\tau\eta\nu$, displiceo: $\epsilon\upsilon\epsilon\rho\gamma\epsilon\tau\acute{\epsilon}\omega$, $\epsilon\upsilon\eta\rho\gamma\acute{\epsilon}\tau\eta\nu$, benefa-
cio: nisi consonans vel
immutabilis vocalis se-
quatur, ut, $\delta\upsilon\varsigma\alpha\chi\acute{\epsilon}\omega$,
 $\epsilon\delta\upsilon\varsigma\acute{\iota}\chi\eta\nu$, infelix sum.

Quædam et in principio, et in medio au-
gentur, ut, $\epsilon\acute{\nu}\sigma\chi\lambda\acute{\epsilon}\omega$, $\eta\acute{\nu}\omega\chi\lambda\eta\nu$, turbo: $\alpha\acute{\nu}\sigma\phi\acute{\iota}\zeta\omega$, $\eta\acute{\nu}\omega\phi\acute{\iota}\zeta\eta\nu$, corrogo.

Præpositiones in compositis præfixæ voca-
libus suam propriam vocalem amittunt,
tam in præsentī, quam in præterito, ut, $\omega\phi\acute{\iota}\alpha\kappa\acute{\iota}\omega$, $\omega\phi\acute{\iota}\rho\eta\kappa\eta\sigma\eta\nu$, perperam audio.

Excipe $\omega\pi\epsilon\rho\acute{\iota}$, et $\omega\pi\acute{\rho}\sigma$, quæ nunquam voca-
lem amittunt, et aliquando $\alpha\mu\phi\acute{\iota}$ $\omega\pi\acute{\rho}\sigma$ au-
tem sæpe contrahitur, ut, $\omega\pi\acute{\rho}\sigma\epsilon\chi\omega$, $\omega\pi\acute{\rho}\sigma\chi\omega$,
præcedo. *

Præpositio mutat suam tenuem in aspi-
ratam, si verbum incipiat ab aspiratâ, ut,
 $\kappa\alpha\tau\acute{\alpha}\pi\iota\sigma\tau\omicron\mu\alpha\iota$, attingo, a $\kappa\alpha\tau\acute{\alpha}$, et $\alpha\pi\tau\omicron\mu\alpha\iota$.

Regula.

Iones ex omnibus auctis temporibus abji-
ciunt augmentum, ut, $\tau\acute{\iota}\pi\lambda\epsilon$ pro $\epsilon\tau\upsilon\pi\lambda\epsilon$.

Futurum

---

* Apud Poetas omnes præpositiones vocales suas plerum-
que retinent.

Futurum primum

Formatur à præ- senti, mutando ultimam sylla- bam in conju- gatione	Primâ in	ψω.
	Secundâ in	ξω.
	Tertiâ in	σω.
	Quartâ in	$\left\{ \begin{array}{l} \omicron\omega, \text{ cum du-} \\ \text{plici } \omicron, \text{ et} \\ \tau\iota\omega, \text{ cum du-} \\ \text{plici } \tau\iota, \text{ in} \\ \xi\omega, \text{ sed } \zeta\omega \\ \text{in } \sigma\omega. \end{array} \right.$
	Quintâ in	$\left\{ \begin{array}{l} \lambda\tilde{\omega}, \mu\tilde{\omega}, \nu\tilde{\omega}, \rho\tilde{\omega}, \\ \tilde{\omega} \text{ circumflexa.} \end{array} \right.$
	Sextâ in	σω.

Regula.

Penultima futuri primi plerumque longa est, nisi in quintâ conjugatione, ubi semper brevis est, vel elidendo secundam consonantem, ut, τέμνω, τεμῶ, scindo; vel secundam vocalem diphthongi, ut, φρίνω, φανῶ, ostendo; vel brevianſo ancipitem, ut, κρίνω, κρινῶ, iudicio.

Tria sunt futura, quæ spiritum thematis non servant, ut, θρέψω, a τρέφω, nutrio; θύψω, a τύφω, fumum excito; et ἔξω, ab ἔχω, habeo; ob differentiam futurorum, τρέψω, a τρέπω, verto; τύψω, a τύπλω, verbero;
et

et adverbii, ἔξω, extra. Adde θρέξω, a τρέχω, curro. *

In polysyllabis quartæ, et sextæ conjugationis Attici tollunt Σ, et circumflectunt ῶ, ut, νομίζω, νομιῶ, arbitror; βαδίζομαι, βαδιῶμαι, gradior; ἐξελάω, ἐξελάῶ expellam.

Dores mutant in quartâ conjugatione ζω in σδω, ut, κωμάσδω, pro κωμάζω, lascivio; et futura in σω, in ξω, ut, βαδίσζω, βαδίσσω, βαδίξω et κλείω, claudio, κλείσω, κλάσσω, et κλάξω.

Æoles efferunt Futurum in ςῶ per σω, ut, ὄρω, ὄρῶ, ὄρσω.

Poetæ in futuro sextæ conjugationis sæpe abjiciunt σ, ut, δήω, inveniam, pro δήσω, à δέω κλείω, claudam, pro κλείσω et κέω. seu κείω, cubabo, pro κέσω, à κέω.

Aoristus primus.

Aoristi sunt tempora incertæ significationis, cum incertum sit an paulò ante, an multò ante præterierit.

Aoristus primus formatur à futuro primo, mutando ω in α, et præponendo augmentum, ut, τύψα, ἔτυψα.

Exceptiones.

Quinque sunt Aoristi primi, qui futuri primi characteristicam non assumunt, ut, ἔσθην, posui; ἔδωκα, dedi; ἦκα, misi; εἶπα, dixi; ἤνεκα, tuli.

Penultima Aoristi primi plerumque longa est, unde in quintâ conjugatione α mutatur in

---

* θρέξω, a θρέχω, videtur re verâ derivari, quod tamen τρέχω, scribitur, ne duæ syllabæ ab aspiratis incipiant.

in η, ut, ψαλῶ, ἐψηλα, cano: et ε in ει, ut, σπερῶ: ἐσπειρα, fero: interdum vero α servatur, ut, ἐδυσχέανα, moleste tuli: ἐκέρδανα, lucratus sum: ἐπέρανα, perfeci.

Ex quibusdam Aoristis primis σ excluditur, ut, pro ἔχδσα, ἔχδσα, ἔχεα, à χέω, fundo: ἔσδσα, ἔσδσα, à σεύω, moveo: ἤλδσα, ab αλεύω, vito: et ἤκσα, ab αἰέω, sano.

Præteritum Perfectum.

Præteritum perfectum formatur à futuro primo, mutando in conjugatione

Primâ	ψω in
φά.	
Secundâ	ξω in
χα.	
Tertiâ	σω in
κά.	
Quartâ	ξω in
χα,* et	σω in κά.
Quintâ	§ μῶ in
μῆκα, et	νῶ in κά;
in reliquis	terminati-
onibus	ω tantum in
κά.	
Sextâ	σω in
κά.	

Et repetitur prima consonans thematis cum ε, si verbum incipiat à simplici consonante, ut, τίψω, τέτυφα, vel à mutâ cum liquidâ. Sin à duplici, tantum ε præponitur, ut, ζάω, vivo, ἔζηκα.

Cùm

* Excipe σπερῶκα, a σπρίνω, horreo.

§ Præterita in μῆκα, re verâ derivantur a verbis serè inusitatis in εω, vel αω.

Cum verbum incipiat ab aspiratâ, adsumit suam tenuem, ut, *θύω*, sacrifico, *τέθυκα*. Si incipiat à ρ, geminatur ρ, et ε tantum præfigitur, ut, *ρίπτω*, præcipito, *ῥῖπφα*.

Regulæ.

Si verbum incipiat à vocali, vel à diphthongo mutabili, idem erit initium omnium auctorum temporum, ut, *ἤκεον*, *ἤκεκα*, *ἤκεσα*, &c.

Diffyllaba quintæ conjugationis mutant ε futuri in α, ut, *σέλλω*, *σελῶ*, mitto, *ἔσαλκα*.

Diffyllaba in εῖνω, ἰνω, ὕνω, abjiciunt ν futuri in præterito, ut, *κλείνω*, *κλενῶ*, *ἔκλεικα*, interficio; *θύνω*, *θυνῶ*, *τέθυκα*, ruo. Cætera mutant ν in γ, ut, *φαίνω*, ostendo, *πέφαλκα*, *μολύνω*, contamino, *μεμόλυκα*.

Γρηγορέω et γνωρίζω, tantum ε præponunt, etsi a mutâ cum liquidâ incipiant, *ἐγρηγόρηκα* enim et *ἐγνώρικα*, tantum sunt in usu.

Quædam verba incipientia à πλ, κλ, μν, repetunt primam literam thematis, ut, *πλόω*, verbum inusitatum *πέπτωκα*, cado; *κτάσμαι*, *κέκτημαι*, possideo; *μνάομαι*, commemoro, *μέμνημαι*.

Attici verbis incipientibus ab α, ε, ο, brevibus, præponunt duas priores literas thematis, ut, *ἐρίζω*, *ἤρικα*, *ἐρήρικα*, contendo; et
tertia

tertia syllaba corripitur, si numerum trium syllabarum exceſſerit; ut, ἀλήθω, ἤληκα, ἀλήλεκα, molo. Excipe ἤρεια, ἠρήρεια, ab ἐρείδω, firmo; ob differentiam præteriti ἐρήρικα, ab ἐρίζω, contendo.

Si verbum incipiat à λ, vel μ, Attici præfigunt ει præterito, ut, λήβω, εἴληφα, accipio: μέιρομαι, εἴμαρμαι, fortior, unde εἴμαρμένη, fors, fatum.

In verbis dissyllabis primæ, et secundæ conjugationis Attici convertunt ε penultimam præsentis in ο, ut, -τίρέφω, verto, ἐτίροφα: κλέπιω, furor, κέκλοφα,

Plusquam Perfectum

Formatur à præterito, mutando α in ει, et præponendo ε, si verbum incipiat à simplici consonante, ut, τέτυφα, ἐτέλειψεν.

Aoristus secundus

Formatur à præsentis, mutando ω in ον, præponendo augmentum, et servando characteristicam Præsentis, ut, τύπλω, ἐτύπον.

Penultima hujus Aoristi plerumque brevis est, unde, si penultima Præsentis sit longa positione, posterior consonans abjicitur, ut, κάμνω, laboro, ἐκάμνον.

Vocales, et diphthongi Præsentis in penultimâ Aoristi β ita mutantur,	ε	mutantur in α, ut,	δέρω, ἔδαρον, excorio; excipiuntur ἔβλεπον, ἔλεγον, ἔφλεγον.
	η		λήβω, ἔλαβον, accipio; excipe ἔπληγον, α πλόησω, percutio.
	ω		τρώω, ἔτραγον, comedo.
	αι		καίω, ἔκαον, uro.
	αυ		παύω, ἔπαον, sedo.
	δ	in υ, ut,	φεύω, fugio, ἔφυγον.
	ε		in ο, nt, ἀκέω, audio, ἤκοον.
	ει		in ι, ut, λείπω, Diffyllabis in α, ut,
	ἔλιπον, sed in	quintâ Conjugatione mutatur in.	πείρω, fero, ἔσπαρον.
			Trissyllabis in ε, ut, ὀφείλω, debeo, ὠφελον.

Quædam tamen diffyllaba habent penultimam longam, ut, ᾄδω, cano, ἦδον· ἔλκω, traho, εἶλκον· et pauca trissyllaba, ut, ἐνέγκω, fero, ἤνεγκον· πέρδω, devasto, ἔπαρσον.

Observatio.

Observandum est in quartâ conjugatione, si Futurum primum exit in σω, Aoristus secundus definit in δον, si in ξω, in γον, ut, φράζω, φράσω, dico, ἔφραδον· τάττω, τάξω, ἔταγον, ordino.

Septem.

Septem Aoristi
secundi for-
mantur irre-
gulariter, ut,

βλάπτω,	ἔβλαβον,	noceo.
καλύπτω,	ἔκαλυβον,	tego.
κρύπτω,	ἔκρυβον,	abscondo.
βάπτω,	ἔβαφον,	tingo.
σκάπτω,	ἔσκαφον,	fodio.
ῥάπτω,	ἔρραφον,	fuo.
θάπτω,	ἔταφον,	sepelio.

Iones in hoc tempore, et futuris geminati-
one uti solent, ut pro ἔκαμον, κέκαμον, labo-
ravi; et pro πιδήσω, πεπιδήσω, confidam.

Verba sextæ conjugationis carent plerum-
que Aoristo secundo, Futuro secundo, et
Præterito medio.

Futurum secundum

Formatur ab Aoristo secundo, mutando
ον in ω circumflexum, et abjiciendo augmen-
tum, ut, ἔτυπον, τυπῶ.

Reliqui modi cum suis temporibus for-
mantur ab Indicativo, tempora similia a si-
milibus.

Paradigma Vocis Passivæ.

Modus Indicativus.

Præsens.

- S. { τύπτομαι, * τύπτη, τύπτεται. *Verberor.*
D. { τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον.
P. { τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.

Unde Imperfectum.

- S. { ἐτύπιόμην, ἐτύπις, ἐτύπιελο. *Verberabar.*
D. { ἐτυπόμεθον, ἐτύπιδον, ἐδίλω.
P. { ἐτυπιόμεθα, ἐτύπιδε, ἐτύπιοντο.

Aoristus secundus.

- S. { ἐτύπην, ἐτύπης, ἐτύπη. *Verberatus fui.*
D. { ἐτύπήλον, ἐτυπήτλω.
P. { ἐτύπημεν, ἐτύπητε, ἐτύπησαν.

Unde Futurum secundum.

- S. { τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσειαι. *Verberabor.*
D. { τυπήσόμεθον, τυπήσεσθον, ήσεσθον.
P. { τυπήσόμεθα, τυπήσεθε, τυπήσονται.

Perfectum.

- S. { τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπται. *Verberatus*
D. { τέλυμμεθον, τέτυφθον, τέτυφθον. *fui.*
P. { τέλυμμεθα, τέτυφθε, τέλυμμένοι είσι.

Unde

* Quatuor verba, ut, βήλομαι, ὀφείλομαι, οἶσμαι, ἔομαι, et Atticè omnia fere verba formant secundam personam in εί, ut, βέλεις, ὀφείλεις, οἶεις, εἶς, et factâ Crasi, εί.

Unde Plusquam Perfectum.

- S. { ἐτέτυμμην, ἐτέτυψο, ἐτέτυπτο, *Verberatus*
D. { ἐτέλυμμενον, ἐτέλυφνον, ἐτετύφην· *eram.*
P. { ἐτέτυμμεθα, ἐτέτυφθε, τέλυμμένοι ᾗς.

Unde paulò post Futurum.

- S. { τετύλομαι, τετύλη, τετύλεται. *Mox verbe-*
D. { τετυλόμενον, τετύλενον, ενον. *rabor.*
P. { τετυλόμεθα, τετύλεθε, τετύλονται.

Aoristus primus.

- S. { ἐτύφην, ἐτύφης, ἐτύφῃ. *Verberatus fui.*
D. { ἐτύφῃον, ἐτυφῆναι.
P. { ἐτύφῃς, ἐτύφῃ, ἐτύφῃς.

Unde Futurum primum.

- S. { τυφνίσσομαι, τυφνίση, τυφνίσσεται. *Verbe-*
D. { τυφνίσσομενον, τυφνίσσενον, ενον. *ratus ero,*
P. { τυφνίσσομενα, τυφνίσσενε, σονται. *vel Ver-*
(berabor.

Modus Imperativus.

Præsens, et Imperfectum.

- S. { ဂုဏ်တရား, ဂုဏ်တရားသိသ်. *Verberare.*
D. { ဂုဏ်တရားသိဝဂ်, ဂုဏ်တရားသိသ်.
P. { ဂုဏ်တရားသိစေ, ဂုဏ်တရားသိသ်.

Perfectum, et Plusquam Perfectum.

- S. { ΤΕΤΥΨΟ, ΤΕΤΥΨΩ.
D. { ΤΕΤΥΨΟΝ, ΤΕΤΥΨΩΝ.
P. { ΤΕΤΥΨΕ, ΤΕΤΥΨΩΪ.

Aoristus primus.

- S. { τύφθητι, τυφθήτω.
D. { τύφθητον, τυφθήτων.
P. { τύφθητε, τυφθήτωρ.
Verberator tu.
Aoristus

Aoristus secundus.

- S. { τύπητι, τυπήτω *Verberator tu.*
 D. { τύπητον, τυπήτων
 P. { τύπητε, τυπήτωζ.

Modus Optativus.

Præsens, et Imperfectum, εἶδε.

- S. { τυπλοίμην, τυπλοιο, τυπλοιο· *Utin. Verbe-*
 D. { τυπλοίμεθον, τύπλοιθον, τυπλοίδην· *rer, vel*
 P. { τυπλοίμεθα, τύπλοιθε, τυπλοινιο· *verberarer.*

Perfectum, et Plusquam Perfectum.

- S. { τετυμμένῃ εἶλω, εἶης, εἶη· *Verberaturus*
 D. { τετυμμένῳ εἶηλον, εἶήτῳ· *essem.*
 P. { τετυμμένοι εἶημεν, εἶητε, εἶηζ.

Aoristus α.

- S. { τυφθείω, τυφθείης, τυφθείη· *Verberatus*
 D. { τυφθείηλον, τυφθείήτῳ· *sim vel fuerim.*
 P. { τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείηζ.

Aoristus β.

- S. { τυπείω, τυπείης, τυπείη· *Verberatus sim*
 D. { τυπείηλον, τυπείήτῳ· *vel fuerim.*
 P. { τυπείημεν, τυπείητε, τυπείηζ.

Futurum α.

- S. { τυφθήσοίμην, τυφθήσοιο, τυφθήσοιο· *Verbe-*
 D. { τυφθήσοίμεθον, τυφθήσοισθον, σοίσθην· *rer.*
 P. { τυφθήσοίμην, τυφθήσοισθε, τυφθήσοινιο.

Futurum β.

- S. { τυπήσοίμην, τυπήσοιο, τυπήσοιο· *Verberer.*
 D. { τυπήσοίμεθον, τυπήσοισθον, σοίσθην·
 P. { τυπήσοίμην, τυπήσοισθε, τυπήσοινιο.

Paulò

Paulò post Futurum.

- S. { τετυφοίμην, τετύφοιο, τετύφοιλο. *Mox Ver-*
 D. { τετυφοίμην, τετύφοισθον, φοίσθην. *beratus*
 P. { τετυφοίμθα, τετύφοισθε, τετύφοινλο. *sim.*

Modus Subjunctivus.

Præsens, et Imperfectum, ἐὼν.

- S. { τύπλωμαι, τύπλη, τύπληται. *Si Verberer, vel*
 D. { τυπλώμην, τύπλησθον, τύπλησθον. *Verbera-*
 P. { τυπλώμθα, τύπλησθε, τύπλωνται. *rer.*

Perfectum, et Plusquam Perfectum.

- S. { τετυμμένω, ἦς, ἦ. *Si Verberatus*
 D. { τετυμμένω ἦτον, ἦτον. *sim vel essem.*
 P. { τετυμμένοι ὤμην, ἦτε, ὤσι.

Aoristus primus.

- S. { τυφθῶ, τυφθῆς, τυφθῇ. *Si Verberatus sim,*
 D. { τυφθῆτον, τυφθῆτον. *vel fuerim, vel*
 P. { τυφθῶμην, τυφθῆτε, τυφθῶσι. *fuiro.*

Aoristus secundus.

- S. { τυπῶ, τυπῆς, τυπῇ. *Si Verberatus fuero.*
 D. { τυπῆτον, τυπῆτον.
 P. { τυπῶμην, τυπῆτε, τυπῶσι.

Modus Infinitivus.

Præsens, et Imperfectum, τύπιδαι.

Perfectum, et Plusq. Perf. τετύφιδαι.

Aoristus primus, τυφθῆναι.

Aoristus secundus, τυπῆναι.

Futurum primum, τυφθήσεσθαι.

Futurum secundum, τυπήσεσθαι.

Paulò post Futurum, τετύφιδαι.

Parti-

Participium.

Præsens, et Imperfectum.

Nom. Gen.

M. ὁ τυπλούμενος, τὸ τυπλούμενος. Qui Verbe-
 F. ἡ τυπλούμενη, τῆς τυπλούμενης. ratur.
 N. τὸ τυπλούμενον, τὸ τυπλούμενος.

Perfectum, et Plusquam Perfectum.

M. ὁ τετυμμένος, τὸ τετυμμένος. Verbera-
 F. ἡ τετυμμένη, τῆς τετυμμένης. tus.
 N. τὸ τετυμμένον, τὸ τετυμμένος.

Aoristus primus.

M. ὁ τυφθεῖς, τὸ τυφθέν. Verberatus.
 F. ἡ τυφθεῖσα, τῆς τυφθείσης.
 N. τὸ τυφθέν, τὸ τυφθέν.

Aoristus secundus.

M. ὁ τυπείς, τὸ τυπέν. Verberatus.
 F. ἡ τυπείσα, τῆς τυπείσης.
 N. τὸ τυπέν, τὸ τυπέν.

Futurum primum.

M. ὁ τυφθησόμενος, τὸ τυφθησόμενος. Verbe-
 F. ἡ τυφθησομένη, τῆς τυφθησομένης. ran-
 N. τὸ τυφθησόμενον, τὸ τυφθησόμενος. dus.

Futurum secundum.

M. ὁ τυπησόμενος, τὸ τυπησόμενος. Verbe-
 F. ἡ τυπησομένη, τῆς τυπησομένης. randus.
 N. τὸ τυπησόμενον, τὸ τυπησόμενος.

Paulò post Futurum.

M. ὁ τετυφόμενος, τὸ τετυφόμενος. Mox Ver-
 F. ἡ τετυφομένη, τῆς τετυφομένης. berandus.
 N. τὸ τετυφόμενον, τὸ τετυφόμενος. Cog-

Cognata tempora in Voce Passiva.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præf.	τύπτομαι	τύπτε	τύπτοίμην	τύπτομαι	τύπτεσθαι	τύπτομεν
Imperf.	ἐτύπτομην		τύπτειν	τύπῃ	τύπῆναι	τύπεις
Aor. β.	ἐτύπην	τύπηθι	τύπησοίμην		τύπησέσθαι	τύπησόμεν
Fut. β.	τυπήσομαι		τέτυμμεν	τέτυμμεν	τέτυθεσθαι	τέτυμμεν
Perf.	τέτυμμαι	τέτυλο	τέτυλοίμην		τέτυλόσθαι	τέτυλόμεν
Plusq.	ἐτέτυμμην		τυφδείην	τυφδῶ	τυφδήσθαι	τυφδεις
Paul. p.	τετύλομαι	τύφθητι	τυφθίσοιμην		τυφθήσεσθαι	τυφθίσόμεν
Aor. α.	ἐτύφθην					
Fut. α.	τυφθήσομαι					
K						
	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præf.	λέγομαι	λέγε	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγομεν
Imperf.	ἐλεγοίμην		λεγέην	λεγῶ	λεγῆναι	λεγεις
Aor. β.	ἐλέγην	λέγηθι	λεγήσοίμην		λεγήσεσθαι	λεγήσόμεν
Fut. β.	λεγήσομαι		λελεγμέν	λελεγμέν	λελεχθαι	λελεγμέν
Perf.	λέλεγμαι	λέλεξο	λελεγμένοι		λελέξασθαι	λελέξόμεν
Plusq.	ἐλελεγμην		λελεξοίμην	λεχδῶ	λεχδήσθαι	λεχδεις
Paul. p.	λελέξομαι	λέχθητι	λεχθήσοιμην		λεχθήσεσθαι	λεχθήσόμεν
Aor. α.	ἐλέχθην					
Fut. α.	λεχθήσομαι					

Indicat.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præf.	σπεύομαι	σπεύε	σπεύοιμην	σπεύωμαι	σπεύεσθαι	σπεύομεν
Imperf.	ἔσπερον		σπεύειν	σπεύῃ	σπεύηναι	σπεύεις
Aor. β.	ἔσπερον	σπεύεθι	σπεύησθαι	σπεύῃ	σπεύησθαι	σπεύσμεν
Fut. β.	σπεύησμαι		ἔσπερμαι	ἔσπερμαι	ἔσπερμαι	ἔσπερμαι
Perf.	ἔσπερμαι		ἔσπερμαι	ἔσπερμαι	ἔσπερμαι	ἔσπερμαι
Plusq.	ἔσπερμαι		ἔσπερμαι	ἔσπερμαι	ἔσπερμαι	ἔσπερμαι
Paul. p.	ἔσπερμαι		ἔσπερμαι	ἔσπερμαι	ἔσπερμαι	ἔσπερμαι
Aor. α.	ἔσπερμαι	σπεύεθι	σπεύειν	σπεύῃ	σπεύησθαι	σπεύεις
Fut. α.	σπεύησμαι		σπεύησθαι	σπεύῃ	σπεύησθαι	σπεύσμεν

Vox Passiva.

Novem sunt tempora in voce Passivâ, quorum tria deducuntur ab Activâ;

Præsens.
Præteritum.
Aoristus secundus.

Præsens.

Præsens formatur à præsentis activo, mutando ω in $\sigma\mu\alpha\iota$, ut, $\tau\acute{\upsilon}\pi\tau\omega$, $\tau\acute{\upsilon}\pi\tau\omicron\mu\alpha\iota$.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præsentis, mutando $\mu\alpha\iota$ in $\mu\eta\nu$, et præponendo augmentum, ut, $\tau\acute{\upsilon}\pi\tau\omicron\mu\alpha\iota$, $\epsilon\tau\upsilon\pi\tau\acute{o}\mu\eta\nu$.

Aoristus secundus.

Aoristus secundus formatur ab Aoristo secundo Activo, vertendo $\sigma\nu$ in $\eta\nu$, ut, $\epsilon\tau\upsilon\pi\omicron\nu$, $\epsilon\tau\acute{\upsilon}\pi\eta\nu$.

Futurum secundum.

Futurum secundum formatur à tertiâ personâ Aoristi secundi, addendo $\sigma\omicron\mu\alpha\iota$, et abjiciendo augmentum, ut, $\epsilon\tau\acute{\upsilon}\pi\eta$, $\tau\upsilon\pi\acute{\eta}\sigma\omicron\mu\alpha\iota$.

Præteritum

perfectum
formatur à
præterito

Activo, mu-
tando in
conjugatio-
ne

Primâ

$\phi\alpha$ in $\mu\mu\alpha\iota$, μ gemi-
nato, ut, $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\phi\alpha$,
 $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\mu\mu\alpha\iota$.

Secundâ

$\chi\alpha$ in $\Gamma\mu\alpha\iota$, ut, $\lambda\acute{\epsilon}\lambda\epsilon-$
 $\chi\alpha$, $\lambda\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\Gamma\mu\alpha\iota$.

Tertiâ

$\kappa\alpha$ in $\sigma\mu\alpha\iota$, ut, $\pi\acute{\epsilon}-$
 $\pi\alpha\kappa\alpha$, $\pi\acute{\epsilon}\pi\epsilon\sigma\mu\alpha\iota$.

Præ-

Præteritum
perfectum
formatur à
præterito
Activo, mu-
tando in
conjugatio-
ne.

Quartâ

Quintâ

Sextâ

κα in

χα in ῥμαι, ut, τέτα-
χα, τέταῤμαι.

κα in σμαι, ut, πέ-
φρακα, πέφρασμαι.

κα in μαι, ut, ἔφαλ-
κα, ἔφαλμαι sed
πέφαῤκα, μμαι.

σμαι, si penultima
præteriti activi sit
brevis, ut, τετέλε-
κα, τετέλεσμαι.

μαι, cum penultima
præteriti activi sit
longa, ut, πεποίη-
κα, πεποίημαι.

Excipe ἤκυσμαι, ab ἀκῶ, audio; κέκρυσ-
μαι, à κρέω, pulso; ἔπτεισμαι, à πταίω, im-
pingo; κεκέλευσμαι, à κέλεύω, jubeo; κέκλεισ-
μαι, à κλείω, claudio; σέσεισμαι, à σείω, qua-
tio; ἔγνωσμαι, à γνῶω, cognosco.

Quædam etiam verba excipiuntur, quæ,
etiamsi penultima præteriti activi corrip-
atur, Σ non admittunt, ut, δέδομαι, datus
fui, δέδεμαι, vinctus fui, &c.

A verbis in νω Attici faciunt præter. pass.
per σμαι, ut, μιάινω, inquino, μεμιάσμαι.
φαίνω, appareo, πέφασμαι.

Quæ

Quæ habent *pe* ita implicitum cum consonante, ut ex iis una syllaba efficiatur, mutant *ε* in *α*, ut, *τρέφω*, *ἔτροφα*, *ἔτραμμαι*, verto; excipe *βέβρεμαι*, à *βρέχω*, rigo.

Plusquam perfectum.

Plusquam perfectum formatur à perfecto, mutando *μαι* in *μην*, et præfigendo *ε*, si præteritum incipiat à simplici consonante, ut, *τέτυμμαι*, *ἔτετύμμην*.

Præteritum et plusquam perfectum in secundâ, et tertiâ personâ duali interserunt *σ*, cum tertia singularis definit in *ται*, vel *το* purum; cùm vero definit in *ται*, vel *το* impurum, circumloquimur tertiam pluralem per participium, et *εἰσὶ*, ut, *τέτυπται*, *τετύμμενοι εἰσὶ*.

Iones formant tertiam pluralem à tertia singulari in quibusdam temporibus interserendo α ante ται, vel το, ut, ἔφαλται, ἔφάλαται. Verum si tenuis præcedat, vertitur in suam aspiratam; et σ in ς, aliquando in δ, ut, τέτυπται, τετύφαται. πέπειται, πεπεΐδαται. ἔσκευαται, ἔσκευάδαται. Si vocalis longa, vel diphthongus præcedat, plerumque corripitur, ut, κεκοσμήται, κεκοσμέαται, ornati fuerunt.

Aoristus

Aoristus primus.

Aoristus primus formatur à tertiâ personâ singulari præteriti mutando αι in ην, et tenues in aspiratas, et detrahendo literam geminationis, ut, τέτυπται, ἐτύφθην.

Exceptio.

Excipiuntur { ἐμνήσθην à μέμνηται, recordatus sum } quæ ad-
 { ἐρράσθην ab ἐρράται, convalui } sumunt
 { ἐσώθην à σέσωται, servatus sum, quod } σ.
 abjicit σ.

Verba quæ in præterito verterant ε in αι, in Aoristo primo resumunt ε, ut, ἔγραμμαι, ἔτρεφθην. et quæ abjecerant ν, poeticè hic illud recipiunt, ut, ἐκλίνθην pro ἐκλίθην, inclino.

Futurum primum.

Futurum primum formatur à tertiâ personâ singulari Aoristi primi addendo σομαι, et amovendo Augmentum, ut, ἐτύφθη, τύφθήσομαι.

Paulò post Futurum.

Paulò post Futurum formatur à secundâ personâ præteriti, posito ομ ante αι, ut, τέτυψαι, τετύφομαι.

Reliqui

Reliqui Modi formantur ab Indicativo,
et tempora à suis temporibus.

Verbum Medium.

Verbum Medium dicitur, quia mediam inflexionem, et mediam significationem, partim passivam, partim activam habet.

Activam habet terminationem in perfecto, et plusquam perfecto, in reliquis temporibus passivam.

Hæc verba non ducuntur Media propter significationem, quasi ubivis active, vel passive pro arbitrio nostro accipi possint, ut Communia apud Latinos; sed quod saltem nonnulla, et in quibusdam temporibus, utramque significationem habent, ut, ἄγομαι, duco, et ducor.

Activa significatio tribuenda est, ut aliqui volunt, Præteritis, Aoristis, et Futuris Mediis, et active sunt interpretanda, nisi figurata locutio aliud suadeat, aut per se passionem significant, ut, τέτηκα, a τήκω, contabui; σέσηπα, a σήπω, computrui; μέμνηνα, a μάλνω, insaniui; ὄλωλα, ἀπόλωλα, perii, et similia.

Cognata

Cognata tempora in Voce Media.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præf.	τύπτομαι	τύπτε	τυπτοίμην	τύπτομαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imperf.	ἔτυπτόμην	τύπτε	τυπτοίμην	τύπτομαι	τυπτέσθαι	τυπτόμενος
Aor. β.	ἔτυπτόμην	τύπτε	τυπτοίμην	τύπτομαι	τυπτέσθαι	τυπτόμενος
Fut. β.	τύπτομαι	τύπτε	τυπτοίμην	τύπτομαι	τυπτέσθαι	τυπτόμενος
Perf.	τέτυπα	τέτυπε	τέτυποιμι	τέτυπω	τέτυπέναι	τέτυπας
Plusq.	ἔτέτυπην					
Fut. α.	τύπτομαι	τύπτε	τυπτοίμην	τύπτομαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Aor. α.	ἔτυπτόμην	τύπτε	τυπτοίμην	τύπτομαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præf.	λέγομαι	λέγε	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imperf.	ἔλεγομην	λέγε	λεγοίμην	λέγωμαι	λεγέσθαι	λεγόμενος
Aor. β.	ἔλεγομην	λέγε	λεγοίμην	λέγωμαι	λεγέσθαι	λεγόμενος
Fut. β.	λέγομαι	λέγε	λεγοίμην	λέγωμαι	λεγέσθαι	λεγόμενος
Perf.	λέλογα	λέλογε	λελόγοιμι	λέλογω	λελογέναι	λελογας
Plusq.	ἔλελογειν					
Fut. α.	λέξομαι	λέξαι	λέξοιμην	λέξωμαι	λέξεσθαι	λέξόμενος
Aor. α.	ἔλεξάμην	λέξαι	λέξοιμην	λέξωμαι	λέξεσθαι	λέξόμενος

L

Indicat.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præs.	ἔσθις	ἔσθι	ἔσθιμι	ἔσθιμι	ἔσθις	ἔσθις
Imperf.	ἔσθιμι	ἔσθι	ἔσθιμι	ἔσθιμι	ἔσθις	ἔσθις
Aor. β.	ἔσθιμι	ἔσθι	ἔσθιμι	ἔσθιμι	ἔσθις	ἔσθις
Fut. β.	ἔσθιμι	ἔσθι	ἔσθιμι	ἔσθιμι	ἔσθις	ἔσθις
Perf.	ἔσθιμι	ἔσθι	ἔσθιμι	ἔσθιμι	ἔσθις	ἔσθις
Plusq.	ἔσθιμι	ἔσθι	ἔσθιμι	ἔσθιμι	ἔσθις	ἔσθις
Fut. α.	ἔσθιμι	ἔσθι	ἔσθιμι	ἔσθιμι	ἔσθις	ἔσθις
Aor. α.	ἔσθιμι	ἔσθι	ἔσθιμι	ἔσθιμι	ἔσθις	ἔσθις
	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præs.	ἔσθιμι	ἔσθι	ἔσθιμι	ἔσθιμι	ἔσθις	ἔσθις
Imperf.	ἔσθιμι	ἔσθι	ἔσθιμι	ἔσθιμι	ἔσθις	ἔσθις
Aor. β.	ἔσθιμι	ἔσθι	ἔσθιμι	ἔσθιμι	ἔσθις	ἔσθις
Fut. β.	ἔσθιμι	ἔσθι	ἔσθιμι	ἔσθιμι	ἔσθις	ἔσθις
Perf.	ἔσθιμι	ἔσθι	ἔσθιμι	ἔσθιμι	ἔσθις	ἔσθις
Plusq.	ἔσθιμι	ἔσθι	ἔσθιμι	ἔσθιμι	ἔσθις	ἔσθις
Fut. α.	ἔσθιμι	ἔσθι	ἔσθιμι	ἔσθιμι	ἔσθις	ἔσθις
Aor. α.	ἔσθιμι	ἔσθι	ἔσθιμι	ἔσθιμι	ἔσθις	ἔσθις

Indicat.

	Indic.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præs.	σπείρομαι	σπείρε	σπείρομην	σπείρωμαι	σπείρεσθαι	σπείρμεν
Imperf.	ἑσπείρομην					
Aor. β.	ἑσπαρόμην	σπαρε	σπαροίμην	σπάρωμαι	σπαρέσθαι	σπαρόμεν
Fut. β.	σπαρεύμαι		σπαροίμην		σπαρεῖσθαι	σπαρέμεν
Perf.	ἑσπορε	ἑσπορε	ἑσπορίμην	ἑσπορω	ἑσπορέναι	ἑσπορῶς
Plusq.	ἑσπορεν					
Fut. α.	σπερέμαι		σπεροίμην	σπερίωμαι	σπερεῖσθαι	σπερέμεν
Aor. α.	ἑσπεράμην	σπερα	σπεράμην		σπεράσθαι	σπεράμεν
Indic.						
Præs.	ἀκχόμαι	ἀκχε	ἀκχοίμην	ἀκχώμαι	ἀκχέσθαι	ἀκχόμεν
Imperf.	ἡκχώμην					
Aor. β.	ἡκχώμην	ἀκχε	ἀκχοίμην	ἀκχώμαι	ἀκχέσθαι	ἀκχόμεν
Fut. β.	ἀκχοίμαι		ἀκχοίμην		ἀκχεῖσθαι	ἀκχέμεν
Perf.	ἡκχα	ἡκχα	ἡκχοίμην	ἡκχώ	ἡκχέναι	ἡκχῶς
Plusq.	ἡκχεν					
Fut. α.	ἀκχόσμαι		ἀκχόσμαι	ἀκχόσμαι	ἀκχόσθαι	ἀκχόσμεν
Aor. α.	ἡκχσάμην	ἀκχστα	ἀκχσάμην	ἀκχσώμαι	ἀκχσασθαι	ἀκχσάμεν

Formatio Temporum in Voce Media.

Præsens est idem cum præsentī passivo.

Imperfectum est idem cum imperfecto passivo.

Aoristus secundus

Formatur ab Aoristo secundo activo, mutando *ον* in *όμεν*, ut, *ἔτυπον*, *ἐτυπόμεν*.

Aoristus primus

Formatur ab Aoristo primo activo, addendo *μεν*, ut, *ἔτυψα*, *ἐτυψάμεν*.

Sing. *ἔτυψάμεν*, *ἐτύψω*, *ἐτύψαιο*. Dual. *ἔτυψάμετον*, *ἐτύψαστον*, *ἐτυψάσθην*. Plur. *ἔτυψάμεθα*, *ἐτύψασθε*, *ἐτύψατο*.

Futurum primum

Formatur à Futuro primo activo, vertendo *ω* in *ομαι*, ut, *τύψω*, *τύψομαι*. Sed in quintâ conjugatione in *ῶμαι*, ut, *ψαλῶ*, *ψαλῶμαι*.

Futurum secundum

Formatur à Futuro secundo activo, mutando *ω* in *ῶμαι*, ut, *τυπῶ*, *τυπῶμαι*.

Sing. *τυπῶμαι*, *τυπῆ*, *τυπεῖται*. Dual. *τυπέμετον*, *τυπεῖσθον*, *τυπεῖσθον*. Plur. *τυπέμεθα*, *τυπεῖσθε*, *τυπῶνται*.

Excipe *πίομαι*, bibam; *ἔδομαι*, edam; *φάγομαι*, edam; *φάγεσαι*, φάγεται; et Poetica illa, *βέομαι*, ibo; *νέομαι*, per Crasim νεύμαι, ibo.

Præ-

Præteritum Medium

Formatur à præterito activo, assumendo characteristicam Aoristi secundi pro suâ, ut, τέτυφα, τέτυπα, vel ab Aoristo secundo, mutando *ον* in *α*, et præponendo reduplicationem si verbum incipiat a simplici consonante, ut, ἔτυπον, τέτυπα.

Imperat. Aorist. *α*.

Sing. τύψαι, τυφάσθω. Dual. τυφάσθον, τυφάσθων. Plur. τυφάσθε, τυφάσθωσαν.

Optat. Aorist. *α*.

Sing. τυφαίμην, τύψαιο, τυφαίλο. Dual. τυφαίμεθον, τυφαίδον, τυφαίδην. Plur. τυφαίμεθα, τυφαισθε, τυφαινέ.

Regulæ.

Penultima præteriti medii est eadem cum penultimâ præteriti activi plerumque.

Sed in penultimâ præteriti medii $\left\{ \begin{matrix} \epsilon \\ \alpha \\ \alpha \end{matrix} \right\}$ præsentis activi, $\left\{ \begin{matrix} \omicron \\ \eta \\ \eta \end{matrix} \right\}$ mutatur in

ut $\left\{ \begin{matrix} \omega \epsilon \acute{\iota} \delta \omega, & \omega \epsilon \pi \omicron \iota \theta \alpha, & \text{persuadeo.} \\ \phi \alpha \acute{\iota} \nu \omega, & \omega \epsilon \phi \eta \nu \alpha, & \text{appareo.} \\ \theta \acute{\alpha} \lambda \lambda \omega, & \tau \acute{\epsilon} \theta \eta \lambda \alpha, & \text{germino.} \end{matrix} \right.$

Sed *α* aliquando servatur, ut, ἔφαλα.

Dissyllaba, quæ habent *ε* in penultimâ futuri primi, mutant *ε* in *ο* in penultimâ præteriti medii, ut, λέγω, λέξω, λέλογα. et σπείρω, σπερώ, ἔσπαρα, fero.

Cum

Cum χ , vel ϕ sit Characteristica thematis, idem est præteritum activum, et præteritum Medium.

Plusquam perfectum Medium

Formatur à præterito, mutando α in $\epsilon\eta$, et præponendo ϵ , si verbum incipiat à simplici consonante, vel à mutâ cum liquidâ, ut, $\tauέτυπα$, $ἐτέύπεω$, ut in voce Activâ.

Verba Circumflexa, sive Contracta.

Verba circumflexa sic dicuntur, quia habent circumflexum in ultimâ syllabâ præsens.

Oriuntur è verbis sextæ conjugationis in $\acute{\epsilon}\omega$, $\acute{\alpha}\omega$, $\acute{\omicron}\omega$, unde tres sunt circumflexorum conjugationes.

Primâ in $\acute{\epsilon}\omega$,	} Fut. in { $\acute{\eta}\sigma\omega$ $\acute{\eta}\sigma\omega$ $\acute{\omega}\sigma\omega$ }	} Præt. in { $\eta\kappa\alpha$ $\eta\kappa\alpha$ $\omega\kappa\alpha$ }
Secundâ in $\acute{\alpha}\omega$,		
Tertiâ in $\acute{\omicron}\omega$,		

Exceptiones in primâ conjugatione.

Quædam verba primæ conjugationis formant futurum, atque præteritum, et in $\acute{\eta}\sigma\omega$, et $\acute{\epsilon}\sigma\omega$, et in $\acute{\eta}\kappa\alpha$, et $\acute{\epsilon}\kappa\alpha$, cum η , et ϵ , ut, $\kappaαλέω$, voco, $αἰνέω$, laudō, $κορέω$, fatio, &c. Quædam etiam ϵ solummodo penultimam præsens retinent, ut, $τελέω$, perficio, $ἀρκέω$, propulso, $τρέω$, tremo, &c.

Dissyllaba in $\epsilon\omega$ formant futurum in $\epsilon\acute{\upsilon}\sigma\omega$, scilicet, $\chiέω$, fundo, $ρέω$, fluo, $\ωνέω$, flo, $\ωλέω$,

πλέω, navigo*. Excipitur δέω, δήσω, ligo, ligas.

Exceptiones in secundâ conjugatione.

Verba, quæ habent ε, vel ι ante άω, ut, εάω, permitto, θεάω, specto, κοιπάω, laboro; item trissyllaba quæ habent λ, vel ρ ante άω, modo immediatè præcedat vocalis, non consonans; ut, περάω, transeo, γελάω, rideo: et dissyllaba quæ habent λ, vel ρ ante άω, etiam præcedente consonante; ut, θλάω, tundo, κλάω, frango, δράω, facio, formant futurum in άσω, et præteritum in ακα.

Exceptiones in tertiâ conjugatione.

Verba in όω, quæ a nomine descendunt, formant futurum in ώσω, et præteritum in ωκα per ω, ut, χρυσός, χρυσάω, χρυσώσω, κέρύσωκα.

Contrahuntur Præsens, et Imperfectum, in Indicativo, in reliquis modis solummodo præsens. In cæteris temporibus sequuntur formam verborum sextæ conjugationis.

Verba circumflexa carent Aoristo secundo, Futuro secundo, et Præterito medio.

Exceptio.

Quæ in ω impurum post contractionem definunt, in primâ, et secundâ conjugatione habent Aoristum secundum, Futurum secundum,

* Hæc vero futura, rectius a præsentibus in ευω sero in-
stitatis derivantur.

cundum, et Præteritum medium, ut, δα-
πέω, δαπαῶ, ἔδαπον, ἐδάπα, fono.

In dissyllabis primæ conjugationis, prima
singularis, prima quoque, et tertia pluralis
non contrahuntur, ut, πλέω, πλέομεν, πλέ-
εσι, non πλώ, πλώμεν, πλώσι· uti nec in Op-
tativis, nec Subjunctivis. In dissyllabis se-
cundæ conjugationis omnes personæ con-
trahuntur.

Ratio Contrahendi.

In primâ conjugatione $\left\{ \begin{smallmatrix} \epsilon\epsilon \\ \epsilon\omicron \end{smallmatrix} \right\}$ contrahitur in $\left\{ \begin{smallmatrix} \epsilon\epsilon \\ \epsilon \end{smallmatrix} \right\}$

Si vocalis longa, aut diphthongus sequitur
ε, fit contractio tollendo ε.

In secundâ conjugatione

Si ο, vel ω, vel οι, vel ε, sequitur ω, fit
contractio in ω.

Si quævis alia vocalis, vel diphthongus se-
quitur α, fit contractio in α.

Dores contrahunt αἰς in ῆς, αἶ in ῆ, et αἶν
in ῆν, ut, ὀράεις, ὀρῆς, ὀράει, ὀρῆ, ὀράειν, ὀρῆν·
et Attici in his quatuor, ζῶ, ζῆς, ζῆ, νίβο;
πεινῶ, νῆς, νῆ, esurio; διψῶ, ης, η, sitio; χρεῖ-
μαι, χρεῖ, χρεῖται, χρεῖσθαι, utor.

Æoles vertunt in Infinito αῖν in αῖς, ut, γε-
λαῖς pro γελαῖν.

*Poetæ in secundâ hac conjugatione post con-
tractionem in ω præponunt ο, ut, καρηκοµῶντες,*
καρη-

καρηκομίωνίης, ἢ καρηκομῶ, caput comatum habeo*; et α nonnunquam geminant, ut, τιμασσαι, pro τιμασσαι.

In tertiâ Coniugatione

Si ω, vel η sequitur ο, fit contractio in ω.

Si ε, vel ε, vel ο sequitur ο, fit contractio in ε.

Si quævis alia diphthongus sequatur, fit contractio in οι, nisi in Infinitivo, qui contrahitur in εν, ut, χερσάειν, χερσάεν.

M

Paradigma Verborum Circumflexorum.

Verbum Activum.

Indicativus.

Præfens.

Sing.

1	ποιέω, ὦ	εἶς, εἷς	ἑῖς, εἷς	εἶς, εἷς	εἶς, εἷς	εἶς, εἷς	εἶς, εἷς
2	βράω, ὦ	δύς, δύο	δύς, δύο	δύς, δύο	δύς, δύο	δύς, δύο	δύς, δύο
3	χευσάω, ὦ	οἷς, οἷς	οἷς, οἷς	οἷς, οἷς	οἷς, οἷς	οἷς, οἷς	οἷς, οἷς

Plural.

Imper.

* Eodem contrahendi genere Poetæ in nominibus etiam utuntur, ut, φαός, lux, per crasin φῶς, et Poeticè φάος.

Imperfectum.

Sing.			Dual.			Plural.		
1	ποιέον, ον	ές, ες	ές, ες	ές, ες	ές, ες	ές, ες	ές, ες	ές, ες
2	βόαν, ων	ας, ας	ας, ας	ας, ας	ας, ας	ας, ας	ας, ας	ας, ας
3	χεύσαν, ουν	ας, ας	ας, ας	ας, ας	ας, ας	ας, ας	ας, ας	ας, ας

Imperativus.

Sing.			Dual.			Plural.		
1	ποιέε, ες	ές, ες	ές, ες	ές, ες	ές, ες	ές, ες	ές, ες	ές, ες
2	βόάε, ας	ας, ας	ας, ας	ας, ας	ας, ας	ας, ας	ας, ας	ας, ας
3	χεύσαε, ας	ας, ας	ας, ας	ας, ας	ας, ας	ας, ας	ας, ας	ας, ας

Optativus.

Sing.			Dual.			Plural.		
1	ποιέαιμι, ος	οις, οις	οις, οις	οις, οις	οις, οις	οις, οις	οις, οις	οις, οις
2	βόαιμι, ως	ας, ας	ας, ας	ας, ας	ας, ας	ας, ας	ας, ας	ας, ας
3	χεύσαιμι, ας	ας, ας	ας, ας	ας, ας	ας, ας	ας, ας	ας, ας	ας, ας

Subjunctivus, εαν.

Sing.			Dual.			Plural.		
1	ποιέω, ω	ας, ας	ας, ας	ας, ας	ας, ας	ας, ας	ας, ας	ας, ας
2	βόω, ω	ας, ας	ας, ας	ας, ας	ας, ας	ας, ας	ας, ας	ας, ας
3	χεύσω, ω	ας, ας	ας, ας	ας, ας	ας, ας	ας, ας	ας, ας	ας, ας

Infinitivus.

Infinitivus.

Præfens primæ conjugationis, 1. ποιεῖν, ποιεῖν, 2. δοῦν, δοῦν, 3. χρυσόειν, χρυσόειν.

Participium.

Gen.

Neut.

Fœm.

Masc.

Neut.

Fœm.

Masc.

1	ποιεῖν, ὦν	ποιέμεθα, ἔσα	ποιέον, ἔν	ποιέοντος, ἔντος	ποιέοντος, ἔντος	ποιέοντος, ἔντος
2	δοῦν, ἔν	δοῦμεθα, ἔσα	δοῦον, ἔν	δοῦοντος, ἔντος	δοῦοντος, ἔντος	δοῦοντος, ἔντος
3	χρυσόειν, ὦν	χρυσόεμεθα, ἔσα	χρυσόειν, ἔν	χρυσόειντος, ἔντος	χρυσόειντος, ἔντος	χρυσόειντος, ἔντος

Verbi Passivi

Præfens.

Sing.

Dual.

Plural.

1	ποιέομαι, ἔ	ἐγώ, ἡ	ἐσ, εἰ	ἐσ, ἐμέθεν	ἐσ, εἰ	ἐσ, εἰ
2	δοῦμαι, ἔ	αὐτό, ἡ	ἀσ, ἀ, ται	ἀσ, ἀ, μέθεν	ἀσ, ἀ, ται	ἀσ, ἀ, ται
3	χρυσόομαι, ἔ	ἐγώ, οἱ	ὄσ, ὄ	ὄσ, ὄ, μέθεν	ὄσ, ὄ	ὄσ, ὄ

Imperfectum.

Sing.

Dual.

Plural.

1	ἐποιέομαι, ἔ	ἐγώ, ἡ	ἐσ, εἰ	ἐσ, ἐμέθεν	ἐσ, εἰ	ἐσ, εἰ
2	ἐδοῦμαι, ἔ	αὐτό, ἡ	ἀσ, ἀ, ται	ἀσ, ἀ, μέθεν	ἀσ, ἀ, ται	ἀσ, ἀ, ται
3	ἐχρυσόομαι, ἔ	ἐγώ, οἱ	ὄσ, ὄ	ὄσ, ὄ, μέθεν	ὄσ, ὄ	ὄσ, ὄ

Impera.

M 2

Imperativus.

Præfens.

Sing.

1	τοῖς, ἔ	ἐς, εἰ	ἐς, εἰ	ἐς, εἰ	Plural.
2	βοῶν, ὦ	ἀέ, ἀ, σθω	ἀέ, ἀ, σθω	ἀέ, ἀ, σθω	
3	χρυσόω, ἔ	ός, ἔ	ός, ἔ	ός, ἔ	

Optativus.

Præfens.

Sing.

1	τοῖς, οἱ	έτοι, οἱ	έτοι, οἱ	έτοι, οἱ	Plural.
2	βοῶν, ὦ	ἀοι, ὦ, τ	ἀοι, ὦ, τ	ἀοι, ὦ, τ	
3	χρυσόω, οἱ	έτοι, οἱ	έτοι, οἱ	έτοι, οἱ	

Subjunctivus.

Præfens.

Sing.

1	τοῖς, ὦ	έτοι, ἡ	έτοι, ἡ	έτοι, ἡ	Plural.
2	βοῶν, ὦ	ἀοι, ὦ, τ	ἀοι, ὦ, τ	ἀοι, ὦ, τ	
3	χρυσόω, ὦ	έτοι, οἱ	έτοι, οἱ	έτοι, οἱ	

Infini-

Infinitivus.

Præfens.	1	ποιέεσθαι, εἶσθαι
	2	βοάεσθαι, ᾄσθαι
	3	χρυσόεσθαι, ὕσθαι.

Participium.

Præfens.	1	ποιεῖμεν, ἔμεν	μέν, μενον.
	2	βοᾷμεν, ᾠμεν	
	3	χρυσόομεν, ὕμεν	

Verba in μι.

Quatuor sunt conjugationes verborum in μι, quæ profluunt è verbis sextæ conjugationis in

ἔω	} ut, ἀ	δέω, τίθημι, pono.
ἄω		ἔάω, ἵστημι, statuo.
ὀω		δῶω, δίδωμι, do.
ύω		ζεύγνυω, ζεύγνυμι, jungo.

Fiunt Verba in μι

1. Mutando ω ultimam syllabam in μι.
2. Vertendo penultimam in suam longam, si sit mutabilis, ut, δέω, τίθημι.
3. Præponendo reduplicationem.

Reduplicatio duplex est :

Propria, cùm vel repetitur prima consonans, thematis cum ι, ut, δῶω, δίδωμι.—vel tenuis pro aspirata ponitur, ut, δέω, τίθημι.

Impropria, cùm ι aspirata tantùm præfigitur ; idque fit vel, cùm verbum incipiat à

ς, ut, *ῥάω, ῥήμι.* — vel à *πί*, ut, *πίαω, πίημι*, volo. — vel cūm verbum incipiat à vocali, ut, *ἔω, ἴημι.*

Æoles mutant η in ε, geminato μ, ut, τί-δεμμι, pro τίθημι. Bæoti mutant η in ει, factâ reduplicatione per ε, ut, πεφίλειμι.

In quartâ conjugatione nulla est reduplicatio, sed tantūm ω mutatur in μι.

Iones vero in quartâ conjugatione utuntur reduplicatione, ut, κέκλυθι, pro κλύθι, audi.

Quædam alia sunt etiam sine reduplicatione, ut, *φῆμι, βῆμι, γνῶμι, ἄλωμι, σέῃμι, ἔς.*

Destituuntur verba in μι omnibus temporibus, nisi præsentī, imperfecto et aoristo secundo.

Verba quartæ conjugationis, non ultra imperfectum flectuntur. Carent etiam modo Optativo, et Subjunctivo.

Paradigma Verborum in μι.

Modi Indicativi

Præfens.

Sing.

Dual.

Plural.

1	τίθημι	ης	ησι	είον				εἶ
2	ῥήμι	ης	ησι	αῖον				ᾶ
3	δίδωμι	ως	ωσι	οῖον	τον	μεν	τε	σι
4	ζεύςυμι	υς	υσι	υῖον				υ

Imper-

Imperfectum.

Sing.

Dual.

Plural.

1	ἔλεγον	ἦς ἦ	ε	τον, την	μῶν, τε, σαν.
2	ἔλεγον	ἦς ἦ	α		
3	ἔδιδων	ῶς ῶ	ο		
4	ἔζευγνυν	υνς υ	υ		

Aoristus β.

Sing.

Dual.

Plural.

1	ἔλεγον	ἔλεγες	ἔλεγε	ἔλεγον	ἔλεγον	ἔλεγον	ἔλεγον
2	ἔλεγον	ἔλεγε	ἔλεγε	ἔλεγον	ἔλεγον	ἔλεγον	ἔλεγον
3	ἔδιδων	ἔδιδες	ἔδιδε	ἔδιδον	ἔδιδον	ἔδιδον	ἔδιδον

Aoristus secundus per omnes personas, sicut imperfectum, inflectitur, excepto quòd in Plurali ac Duali vocalem retinet longam, præter ἔλεγον, ἔδιδων, et ἔλεγε, à verbo ἵημι, mitto.

Imperativus.

Præsens.

1	τίθει	έ	τω	τον, των	τε, τωζ.
2	ἵστα	α			
3	δίδο	ο			
4	ζεύγνυ	υ			

Aoristus β.

Sing.

Dual.

Plural.

1	θέσ, θέτω	θέτον, θέτων	θέτε, θέτωσαν.
2	στήθι, σήτω	στήτον, σήτων	στήτε, σήτωσαν.
3	δός, δότω	δότον, δότων	δότε, δότωσαν.

Optativus

Optativus.

Præfens.

1	τιθεῖν					εἶ
2	ἰσχύειν, ης, η	ἦλον, ἦτλῳ	ἡμῶν, ἡε, ηῖ, &			αἶ, εν.
3	δίδοειν					οἶ

Aoristus β.

Sing.	Dual.	Plural.
1	θείην, ης, η	εἶ,
2	σχέην, ης, η	αἶ, εν.
3	δοίην, ης, η	οἶ,

Subjunctivus.

Præfens.

Sing.	Dual.	Plural.
1	τιθῶ, ῆς, ῆ	ῆ
2	ἰσχύω, ας, α	ωμεν, α, τε, ωσι.
3	διδῶ, ως, ω	ω

Aoristus β.

Sing.	Dual.	Plural.
1	θῶ, θῆς, θῆ	θῶμεν, θῶτε, θῶσι.
2	σῶ, σῆς, σῆ	σῶμεν, σῆτε, σῶσι.
3	δῶ, δῆς, δῆ	δῶμεν, δῶτε, δῶσι.

Infinitivus.

Præfens.

1	τιθεῖναι.	2	ἰσχύειναι.	3	διδόναι.	4	ζῆναι.

Aoristus

Aoristus β.

1 θείναι.

2 γήναι.

3 δύναι.

Participia.

Præfens.

Aoristus β.

1	τιθεῖς	εἶσα	έν	1	θείς, θεῖσα, θέν.
2	ίτας	ᾶσα	άν	2	γας, γᾶσα, γάν.
3	διδές	ῖσα	όν	3	δές, δῖσα, δόν.
4	ζεύγνυς	ῦσα	ύν		

Vox Passiva.

Indicativus.

Præfens.

Sing.

Dual.

Plural.

1	τίθεμαι		
2	ίταμαι	σαι, ται	μῖον, νιον, νιον
3	δίδομαι		μῖα, νιε, νιαί
4	ζεύγνυμαι		

Imperfectum.

Sing.

Dual.

Plural.

1	ἐτιθέμην		
2	ἐτάμην	σο, το	μῖον, νιον, νιην
3	ἐδίδόμην		μῖα, νιε, νιαί
4	ἐζεύγνυμην		

N

Impe-

Imperativus.

Sing.	Dual.	Plural.
1 τίθεσο		
2 ἵτασο	τίον, τίων,	τίε, τίωνται.
3 τίθεσο		
4 ζεύγυσσο		

Optativus.

Præfens.

Sing.	Dual.	Plural.
1 τίθειμυεῖ		
2 ἵταίμυαι, ὦ, το	μίον, τίον, τίλυ	μίια, τίε, τίο.
3 τίθειμυοῖ		

Subjunctivus.

Præfens.

Sing.	Dual.	Plural.
1 τίθῃ, ῃ, ῃ		
2 ἵτῃ, μαι, αἶ, αἶ, ται	μίον, τίον, τίον	μίια, τίε, τίαι.
3 τίθῃ, ῃ, ῃ		

Infinitivus.

Præfens.

1 τίθεσθαι
2 ἵτασθαι
3 τίθεσθαι
4 ζεύγυσθαι

Participium.

Præfens.

1 τίθεμῖον
2 ἵταμῖον
3 τίθεμῖον
4 ζεύγυμῖον

τη, νον.

Conju.

(91)

Conjugatio Verbi Medii.

Indicativus.

Aoristus β.

Sing.

Dual.

Plural.

1 εἶδε		
2 εἶδε, μιν, σο, το	μῆλον, σθον, σθιν	μῆλα, σθε, νιο.
3 εἶδον		

Imperativus.

Aoristus β.

Sing.

Dual.

Plural.

1 δε		
2 δε, σο, σθιν	σθον, σθιν, σθιν	σθε, σθινται.
3 δον		

Optativus.

Aoristus β.

Sing.

Dual.

Plural.

1 δεῖ	εἶ	
2 δεῖ, μιν, αἶ, ο, το	μεθον, σθον, σθιν	μεθα, σθε, νιο.
3 δοῖ	οἶ	

Subjunctivus.

Aoristus β:

Sing.

Dual.

Plural.

1 δεῖ	ῖ, ῖ	
2 δεῖ, μαι, αἶ, αἶ, ται	μεθον, σθον, σθον	μεθα, σθε, (ωνται.
3 δει	ωῖ, ωῖ	

N 2

In

Infinitivus.

Participium.

Aor. β.

Aor. β.

1	θε	1	θε
2	τα, σθαι	2	τα, μενος, μένη, μενον.
3	δο	3	δο

Formatio temporum Verborum in μι.

De Præsenti jam supra dictum est.

Imperfectum

Formatur à præsenti mutando μι in ν, et præponendo augmentum, nisi verbum incipiat ab ι, ut, τίδημι, ἐτίδην· ἴζημι, ἴζην.

Aoristus secundus

Deducitur ab Imperfecto, rejiciendo reduplicationem, ut, ἐτίδω, ἔδω· vel mutando reduplicationem in augmentum, ut, ἴδω, ἔδω.

Anomala in μι.

Indicativus.

Verbum εἰμι, sum.

Præsens.

Sing.	Dual.	Plural.
Εἰμι, εἷς vel εἴ, ἐστί,	ἐσδν, ἐσδν, ἐσμεν,	ἐσέ, εἰσὶ
ἐμμι D. ἐν, ἔει A. ἐντὶ D.	ἐμμες, D. ἐτέ P. ἔασι I.	ἐσσι A.
ἤμι A. ἐσσι P.	ἐμὲν P.	ἐντὶ D.
	ἐμὲν P.	Imper-

Imperfectum.

Sing.	Dual.	Plural.
ἦν, ἦς, ἦ, ἦν Att.	ἦτον, ἦτην.	ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.
ἦα P. ἦσθα. ἦε P.	ἦσαν, ἦσην.	ἦμες, D. ἦσαν.
ἦ A. ἦσθα P. ἦ P.	Pleon. Pleon.	Syltol.
ἦα P. ἦες P. ἦσκε P.	ἦτον, ἦτην.	ἦσαν.
ἦν P. ἦες P. ἦς D.	Syft. Syft.	Poet.
ἦσαν P. ἦσαν P. ἦ P.	ἦσαν, ἦσην.	ἦ P.
ἦν P. ἦες P. ἦ P.	Poet.	Sync.
εἶν P. εἶς P.		ἦσαν.
ἦν A. ἦες I.		Poet.

Plusquam perfectum.

Sing.	Dual.	Plural.
ἦμην, * ἦσο, ἦτο, ἦμεθον, ἦσθον, ἦσθην, ἦμεθα, ἦτε, ἦντο.		

Futurum.

Sing.	Dual.	Plural.
ἔσονται * ἔσθ, ἔσεσθαι	μεθον, εσθον, εσθον,	όμεθα, ετε, (ονται.
ἔσονται P. ἔσθ, P. ἔσεσθαι P.		ἔσονται P.
ἔσονται D. ἔσθ A. ἔσαι Sync.		
ἔσονται D. ἔσθ D. ἔσεται D.		
ἔσαι I. ἔσεται P.		
ἔσαι P.		

Imperativus.

Præfens.

Sing.	Dual.	Plural.
ἔσθ, vel ἔσθ, vel ἔσο, ἔσω, ἔσαν, ἔσαν, ἔσε, ἔσαν.		
ἔσθ P. ἔσο, ἔσω P. ἔτω D.		ἔσαν A.
εἰ Craf. Po.		

Optativus.

Præfens.

Sing.	Dual.	Plural.
εἴην, εἴης, εἴη, εἴητον, εἴητην εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.		
εἴομαι, εἴοις, εἴοι P.		εἴμεν, εἴητε, εἴεν, Sync.
		Futu-

* ἦμην, et ἔσομαι, a verbo inusitato, ἔομαι recte formantur.

Futurum.

Sing.	Dual.	Plural.
ἔσοίμην, ἔσῃς, ἔσονται.	ἔμεθον, σθον, σθην.	ἔμεθα, ἔσε, ἔσονται.

Subjunctivus ἔάν.

Præfens.

Sing.	Dual.	Plural.
ᾤ, ᾔς, ᾔ, ᾔτον, ᾔτον, ᾔμεν, ᾔτε ᾔσι.		
ᾔω P. ᾔης P. ᾔη P.	ᾔητον P. & c.	ᾔωμεν P. ᾔητε P. ᾔωσι I.
ᾔω, I. ᾔης I. ᾔη I.	ᾔητον, I. & c.	ᾔωμεν Syft. ᾔωσι P.
ᾔωα Ae. ᾔσι I.		ᾔωμεν I. ᾔητε I.
		ᾔωσι I.

Infinitivus.

Præf. Fut.

εἶναι.	ἔσεσθαι.
ἔμεν I.	
ᾔμεν et ᾔμεσθαι D.	
ᾔμεναι A.	
ᾔμεναι Ae.	
ᾔμεναι P.	

Participium.

Præf.

Fut.

ᾔων, ᾔσα, ᾔν.	ἔσόμενος:
ᾔων I. ᾔσα I. ᾔν I.	ἔσόμενος P.
ᾔς Ae. ᾔσα D. ᾔν Ae.	
ᾔσα Ae.	

Εἶμι, Εο, et Ibo.

Præfens.

Sing.	Dual.	Plural.
Εἶμι, εἶς vel εἴ, εἴσι, ἴτον, ἴτον, ἴμεν, ἴτε, ἴσι		
εἴωα Ae.	ἴμεσθαι D.	ἴασθαι I.

Imperfectum.

Sing.	Dual.	Plural.
ἔιν, εἶς, εἴ. ἴτον, ἴτην, ἴμεν, ἴτε, ἴσαν:		
ἔον, ἔες, ἔε P.	ἴμεσθαι D.	ἴσαν P.

Imperativus.

Præfens.

Sing.	Dual.	Plural.
ἴθι, vel ἴ, ἴτω, ἴτον, ἴτων, ἴτε, ἴτωσαν.		

Infinitivus.

Infinitivus.

*ἶναι vel *εἶναι*, et *ἔναι* in compositis.

ἶμεν I. *ἵμεναι* D. A.

ἔμεν I. *ἐμμεναι* A. & D.

*ἵμι, vado, eadem planè ratione declinatur. Ab Oratoribus tantùm usurpantur *ἀπίασιν* in Indicativo, *ἀπιῶσιν* in Subjunct. *ἀπιέναι* in Infin.

*ἵμι, Mitto.

Indicativus.

Præfens.

Sing.

Dual.

Plural:

*ἵμι, *ἴης*, *ἴησι*, | *ἴετον*, *ἴετον*, | *ἔμεν*, *ἔεε*, *ἔϊσι*.

ἱεασι I.

ἱᾶσι A.

Imperfectum.

Sing.

Dual.

Plural

*ἵνυ, *ἴης*, *ἴη*, | *ἴετον*, *ἔετην*, | *ἔμεν*, *ἔεε*, *ἔεσαν*.

ἔεν B.

Aoristus β.

Sing.

Dual.

Plural.

*ἦν, *ἦς*, *ἦ*, | *ἔτον*, *ἔτην*, | *ἔμεν*, *ἔτε*, *ἔσαν*.

Imperativus.

Præfens.

Sing.

Dual.

Plural.

*ἱεθι, *ἱέτω*, | *ἱέτον*, *ἱέτων*, | *ἱέε*, *ἱέτωσαν*.

Aoristus β.

Sing.

Dual.

Plural.

*Ες, *έτω*, | *έτον*, *έτων*, | *έτε*, *έτωσαν*.

Oprativus.

Præfens.

Sing.

Dual.

Plural.

*ἱέην, *ἱέης*, *ἱέη*, | *ἱέητον*, *ἱέητην*, | *ἱέημεν*, *ἱέητε*, *ἱέησαν*.

Aoristus β.

Sing.

Dual.

Plural.

*ἔην, *ἔης*, *ἔη*, | *ἔητον*, *ἔητην*, | *ἔημεν*, *ἔητε*, *ἔησαν*.

Sub-

Subjunctivus.

Præfens.

Sing.

Dual.

Plural.

ἴω, ἴης, ἴῃ, | ἴηεν, ἴηον, | ἴωμεν, ἴηε, ἴωσι.

Aoristus β.

Sing.

Dual.

Plural.

ἴω, ἴης, ἴῃ, | ἴητον, ἴηον, | ἴωμεν, ἴητε, ἴωσι.

ἴω, ἴης, ἴῃ I.

ἴω, ἴης, ἴῃ P.

Infinitivus.

Præf.

Aor. β.

ἴεναι.

ἴῆναι..

ἴεμεναι D.

ἴεμεναι A. D.

ἴεμεν I.

ἴεμεν I.

Participium.

Præfens.

Nom.

Gen.

ἴεις, ἴείσα, ἴέν, | ἴένλος, ἰείσθης, ἰένλος.

Aoristus β.

Nom.

Gen.

ἴεις, ἰείσα, ἴεν, | ἴένθης, ἰείσθης, ἴένθης.

Vox Passiva.

Indicativus.

Præfens.

Sing.

Dual.

Plural.

ἴεμαι, ἰεσθαι, ἰεῖσθαι, | ἰεμεθον, ἰεσθον, ἰεσθον | ἰεμεθα, ἰεσθε, ἰεσθαι.

Imperfectum.

Sing.

Dual.

Plural.

ἴεμην, ἰεσο, ἰελο, | ἰεμεθον, ἰεσθον, ἰεσθον, | ἰεμεθα, ἰεσθε, ἰεσθαι.

Impe-

(97)

Imperativus.

Sing.	Dual.	Plural.
Ἴετο, ἱέστω, ἱέστων, ἱέστων, ἱέσθε, ἱέσθωσαν.		

Vox Media.

Aoristus β.

Sing.	Dual.	Plural.
ἔμην, ἔσο, εἰ, & εἴτω, ἔμεθον, ἔσθον, ἔσθην, ἔμεθα, ἔσθε, ἔντες.		

Imperativus.

Præsens.

Sing.	Dual.	Plural.
ἔσο, ἕστω, &c. ἔσθον, ἕσθων, ἔσθε, ἕσθωσαν.		
εἰ I.		
εἰ A.		

Oprativus.

Sing.	Dual.	Plural.
εἴμην, εἰο, εἴτω, εἴμεθον, εἴσθον, εἴσθην, εἴμεθα, εἴσθε, εἴντες.		

Subjunctivus.

Præsens εἰς

Sing.	Dual.	Plural.
ᾔμαι, ᾔῃ, ᾔηται, ᾔμεθον, ᾔσθον, ᾔσθον, ᾔμεθα, ᾔσθε, ᾔνται.		

Infinitivus.

Aoristus β.

ἔσθ.

Participium.

Aoristus β.

Nom.	Gen.
ἔμενος, ἐμένη, ἐμενον, ἐμένυς, ἐμένης, ἐμένυς.	

Ἰημι, concupisco
Eandem habet inflexionem.

Ο

Ἰσημι

(98)

ἴσθμι Scio.

Indicativus.

Præsens.

Sing.

Dual.

Plural.

ἴσθμι, ἴσθς, ἴσθσι, | ἴσθαλον, ἴσθαλον, | ἴσθαμεν, ἴσθατε, ἴσθασι.

ἴσθμι D.

ἴσθατε D.

ἴσθον Sync.

ἴσθμεν Sync.

ἴσθμεν D.

Imperfectum.

Sing.

Dual.

Plural.

ἴσθην, ἴσθς, ἴσθῃ, | ἴσθαλον, ἴσάτην, | ἴσθαμεν, ἴσθατε, ἴσθασαν.

ἴσθαν Sync.

Imperativus.

Præsens.

Sing.

Dual.

Plural.

ἴσθαθι, ἴσάτω, | ἴσθαλον, ἴσάτων, | ἴσθατε, ἴσάτωσαν.

ἴσθι, ἴστώ, &c, Sync.

ἴσθων A.

Infinitivus.

Præsens.

ἴσθαι.

ἴσθμεναι, & ἴσθμεν D.

ἴσθαμεν I.

ἴσθμεν Sync.

Participium.

ἴσας, ἴσασα, ἴσαν.

Verbum Passivum.

Indicativus.

Præsens.

Sing.

Dual.

Plural.

ἴσθαι & ἴσθαι, σαι, ται, | ἀμεινον, ασθον, ασθον, | ἀμειθα, (ασθε, ανθαι.

Comp. ἐπίσθαι, σαι, &c.

ἐπίσθαι A.

ἐπίσθαι I.

Imper-

(99)

Imperfectum.

Sing.	Dual.	Plural.
*ἴσάμην, ἴσασο, ἴσατο, ἀμέθον, ἀσθον, ἀσθην, ἀμέθα, ἀσθε, ἀντο.		
Comp. ἐπισάμην, ἐπίσασο, ἀτο.		
ἡπισάμην A. ἐπίσας I.		
	ἐπίσω A.	

**Imperativus:
Præsens.**

Sing.	Dual.	Plural.
*ἴσασο, ἴσασθω, ἴσασθον, ἴσασθων, ἴσασθε, ἴσασθωσαν.		
Comp. ἐπίσασο.		
ἐπίσας I.		
ἐπίσω A.		

Infinitivus.

*ἴσατο. Compositum, ἐπίσατο.

Participium Compositum.

Nom.	Gen.
*Ἐπισάμενος, μένη, μενον, μένε, μένης, μέρε.	

Φημι, Dico.

Indicativus.

Præsens.

Sing.	Dual.	Plural.
Φημι, φῆς, φησὶ, φαλὸν, φαλὸν, φαμέν, φατέ, φασί.		
φαμί D. φατέ D.		φαντέ & φατέ D.

Imperfectum.

Sing.	Dual.	Plural.
*ἔφην, ἔφης, ἔφῃ, ἔφατον, τῇν, ἔραμεν, ἔρατε, ἔρασαν.		

Aoristus β.

Sing.	Dual.	Plural.
*ἔφην, ἔφης, ἔφῃ, ἔφητον, τῇν, ἔφημεν, ἔφητε, ἔφισαν.		
ἐφῆδα A.		ἔφαν & φάν B.
φῆν, φῆς, φῆν, I.		
ῆν, ῆς, ῆν, P.		

(100)

Imperativus.

Præsens.

Sing.	Dual.	Plural.
Φάθι, φάτω,	φάτον, φάτων	φάτε, φάτωσαν.

Optativus.

Præsens.

Sing.	Dual.	Plural.
Φαίην, φαίης, φαίη,	φαίητον, φαίητην,	φαίημεν, φαίητε, φαίησαν.

Subjunctivus.

Præsens ἐάν

Sing.	Dual.	Plural.
Φῶ, φῆς, φῆ,	φῆτον, φῆτον,	φῶμεν, φῆτε, φῶσι.

Infinitivus.

Φάναι nam φᾶναι, est apparuisse.

Participium.

Nom.	Gen.
Φὰς, φᾶσα, φᾶν,	φαντός, φάσης, φαντός.

Verbum Medium.

Præsens.

Sing.	Dual.	Plural.
Φάμαι, φάσαι, φάται,	φάμεθον, φάσθον, φάσθον,	φάμεθα, φάσθε, φάνται.

Imperfectum.

Sing.	Dual.	Plural.
Ἐφάμην, ἔφατο, ἔφατο,	ἔφάμεθον, ἔφασθον, ἔφασθον,	ἔφάμεθα, ἔφασθε, ἔφαντο.

Participium.

Nom.	Gen.
Φάμνος, φάμνη, φάμνον,	φάμενος, φάμενης, φάμενος.

Verbalia.

Verbalia.

Verbalia omnia ferè deducuntur

I. A primâ personâ præteriti passivi in

μα, ut, γράμμα, litera.
 { μῶ, ut, δεσμός, vinculum.
 μη, ut, γραμμή, linea.
 μων, ut, νοήμων, intelligens.

II. A secundâ personâ præteriti passivi in

is, ut, ποίησις, poesis.
 { ια, ut, δοκιμασία, probatio.
 et in adjectivis in σιος, ut, θαυμάσιος, ad-
 mirabilis.
 et in σιμος, ut, χρήσιμος, utilis.

III. A tertiâ personâ præteriti passivi

in Masculina in { τής, ποιητής, poeta.
 τηρ, χαρακτήρ, character.
 τῶ, ἀκρωτός, audibilis.
 τωρ, κοσμήτωρ, princeps.
 τικῶ, κριτικός, judicialis.

in Feminina in { τισ, πίστις, fides.
 τυς, ὀρχηστὺς, ars saltandi.
 τρις, ὀρχηστρίς, saltatrix.
 τρα, ὀρχήστρα, illa theatri pars, in quâ
 chorus saltabat.

in Neutra in { τήριον, ποτήριον, poculum.
 τρον, δίδακτρον, minerval.
 Adverbia positionis in ἐῶ, ἐά, ἐόν, ut,
 γραπτιέῶ, γραπτιέα, γραπτιέον. IV.

IV. A præterito medio in

λογος,	λόγος,	fermo.
η,	ἐπιστολή,	epistola.
ιον,	λόγιον,	oraculum.
εως,	τομεύς,	sector.

Paucula quædam descendunt ab ipso the-
mate, ut, λευκός, candidus, à λεύσσω, video ;
et ab Aoristo secundo, ut, φυγή, fuga, ab
ἐφυγον.

Impersonalia.

Ἀνήκει, et προσήκει, convenit, ἀνῆκε, et
προσῆκε, conveniebat.

Ἀρέσκει, placet, ἤρεσκε, placebat, ἀρέσει,
placebit, ἤρεσε, placuit.

Δεῖ, oportet, ἔδει, oportebat, δεήσει, oportebit,
ἐδεήσε, oportuit. Infin. δεῖν, oportere.
Particip. δέον, quod oportet.

Δοκεῖ, videtur, ἐδόκει, videbatur, δόξει,
videbitur, ἐδοξε, visum est.

Μέλει, curæ est, ἐμελε, curæ erat, μελή-
σει, curæ erit, ἐμέλησε, curæ fuit.

Χρῆ, oportet, ἔχρην, et χρῆν, oportebat,
χρήσει, oportebit, χρῆναι, oportere.

Compositum ἀπόχρη, sufficit, ἀπέχρη, suf-
ficiebat, Fut. ἀποχρήσει, sufficiet, A. α.
ἀπέχρησε, suffecit. Infin. ἀποχρῆν, suffi-
cere.

Passiva

Passiva impersonalia sunt ἐνδέχεται, accidit, εἴμαρται, et πέπρωται, in fatis est. *

Verba defectiva.

Verba defectiva sunt, quæ solum usque ad imperfectum communiter conjungantur; et, si quæ tempora habent præter ea, mutantur illa a verbis aliis, quorum præsens non est in usu.

Illa autem sunt in βω gravitona, quæ penultimam habent vel in ε solum, vel cum immutabili, ut, ῥέμβω, φέρβω, σέβω.

In άνω gravitona, ut, λαμβάνω.

In σκω, ut, γινώσκω.

In άθω, ut, κιάθω· έθω, ut, τελέθω· ύθω, ut, μινύθω, θω, cum implicatione consonantis, ut, ακθω.

In είνω hyperdiff. ut, φαείνω· ύω hyperdiff. facientia verba in μι, ut, κερανύω, ρηγνύω, σβεννύω, τρωννύω, τορεννύω.

Item quæ ante ω duas habent consonantes, quarum altera est liquida, ut, δάκνω.

Quæ in ω purum definunt, præcedente ui diphthongo, ut, άγρύω.

Quæ in δω, si præcedat ν, vel λ, ut, πενδω, μέλδω.

Item in ειω, derivata à præsentī, vel futuro, ut, à τελέω, τελείω, ἐτέλειον· γαμέω, γαμήσω, γαμῃσειω· βρόω, βρόσω, βροσειώ· ὄπλω, ὤψω, ὀφείω· πολεμέω, πολεμήσω, πολεμήσειω·
quæ

quæ appetentiam connotant, edere, vel cernere cupio, nupturio, bellaturio.

Sic quæ ex contractis Attici fecerunt incontracta, αὐλέω, αὐλῶ, ἥυλον· ἀλεξέω, ἀλεξῶ, ἀλέξω· ἐφέω, ἐφῶ, ἐφω· quæ à circumflexis suis reliqua tempora mutuuntur, αὐλέσω, ἀλεξήσω, ἐφήσω.

Sic quæ propter consonantem aliquam injectam ε mutârunt in ι, ut, μένω, μίμνω, ἔμεινον· τέχω, τίχλω· ἐνέπω, ἐνίσπω· γίνομαι, γίγνομαι. at ἔπω, ἔσσω· ἔπομαι, ἔσπομαι, ε non mutant; amittunt tamen illud subinde: ut, ἀπέιε pro ἔσπειε, ἀπέειν pro ἔσπεειν, ἀπέμειν pro ἔσπομειν. Plurima etiam sunt, quæ unicum tantum tempus habent, ut, οἶσω, feram, ἔσται.

Adverbium.

Adverbium est aut primarium, ut, νῦν, nunc, τότε, tunc; aut derivatum in τῇ, ut, ἑλληνιστῇ, Græcè, ῥωμαϊστῇ, Latinè; item in δόν, ut, κληιδόν, caninè; in ην, ut, κρύβδην, secretò; in εἰ, ut, πανσυνδεῖ, omnino, profus.

A genitivo plurali nominis adjectivi ducitur adverbium in ως· ut, τῶν ἀληθῶν, ἀληθῶς, verè; τῶν ὀξέων, ὀξέως, acuté.

Porro δε, σε, ζε, adjectiones syllabicæ notæ sunt ad locum;θεν, θε, de loco; θι, σι, χῆ,

χῶ, χῆ, in loco; ut, ὑρανόνδε, ad cælum; ὑρανόθε, de cælo; πάντοθι, πανταχῶ, πανταχῆ, ubique, ubivis; ἀρι, ἐρι, ἀγα, βρι, δα, ζα, ββ, λα, λι, aliis præfixæ dictionibus earum adaugent significata; ut, δῆλον, manifestus, ἀριδῆλον, vel ἐριδῆλον, valde manifestus: ἡ, et ἡ in compositione privant, εὐ facilitatem, δυσ difficultatem, seu malignitatem indicat.

"Αλφα in compositis privat, conjungit, et auget; ut, χάρις, gratia, ἄχαρις, ingratus, πάντες, omnes, ἀπάντες, omnes simul, ἄξυλον, lignis plenus.

Adjectiva neutralia sæpe adverbiascunt.

Conjunctio.

Conjunctiones copulativæ καί, et, τε, que, ἡδὲ, poeticè atque, καὶ μέντοι, atque, καὶ μὲν καὶ, quinetiam, καὶ τοι καὶ, atque adeo, καὶ γὰρ αὖ, rursus etiam, ἢ μὲν, ἢ δὲ, poeticè tum, tum.

Connexivæ, seu conditionales; εἰ cum comp. εἰάν, ἂν, εἴ, κε, si; ὡς, εἰδὴ, εἰδήως, siquidem; ἐπειδὴ, ἐπειδὴ, ἐπειδήως, ἐπειδὴ, ἐπεὶ, si, cùm, postquam, quandoquidem; εἰ μὴ, ὅτι μὴ, nisi; εἰ δὲ μὴ, sin minus, alioqui; εἰ γὰρ, si saltem; εἰ δ' ἄρα, sin vero.

Discretivæ; ἤ, quidem; δὲ, vero; γε, ἀτάρ, ἀλλὰ, sed, verum; μέντοι, fané, sed; μέντοι πε, μέντοι γε, nimirum, tamen; δέγε, δέτοι, autem; δὲ, δὴ, porro, autem.

Adversativæ; καίτοι, εἰ καὶ, καὶν, καὶν εἰ, etfi.

Redditivæ; ὁμως, δήπε, γεδήπε, ἔμπης, tamen; ἀλλὰ γάρ, ἀλλὰ δὴ, ἀλλὰ μὲν, ἀλλὰ ἔν, at enim, sed tamen, atqui, at verò; καίτοι, καίτοιγε, atque, sed, quanquam.

Disjunctivæ; ἢ, ἥτοι, ἥπε, vel, aut, five.

Causales; γάρ cum præpositione καὶ γάρ, ἢ γάρ, γάρτοι, γάρ αὖ, γάρπε, γάρ δήπε, nam, enim, etenim; ὅ γάρ ἀλλὰ, enimvero; ὅτι, διό, διότι, καὶ ὅτι, ἔνεκα, poeticé, quid, quod; ἐπεὶ, postquam; ἵνα, ὥς, ὅπως, ὅφρα, poeticè ἄς, ut.

Rationales, seu collectivæ; ἔν, ἄρα, τοιδὲ, τοίγαρτοι, τοίγαρῶν, ἔκιν, τοίνυν, καὶ δὴ, τῆνεκα, poeticè, quare, ideo, igitur, idcirco, ergo.

Dubitativæ; ut, ἄρα, num? μὲν, nunquid?

Potentiales; ut, ἂν, κε, vel κερ.

Expletivæ, quæ nihil significant, sed carmen explent; ῥα, τε, ιν, πε, τοι, τοί, τω, ἄρ, καὶ, &c.

Præpositio.

Præpositiones sunt octodecim.

Monosyllabæ sex;

ἐν, et Poeticè ἐνί, in.
 εἰς, et Atticè ἐς, ad, in.
 ἐκ, { ex, } ante consonantem.
 ἐξ, { ante vocalem.
 σὺν, cum.
 πρὸ, ante.
 πρὸς, ad, à, coram.

Disyllabæ duodecim;

ἀνά, per.
 κατὰ, secundum, contra.
 διὰ, propter, per.
 μετὰ, cum, post.
 παρὰ, à, apud, contra.
 ἀντί, pro.
 ἐπὶ, in, super, propter, ad.
 περὶ, de, circa.
 ἀμφὶ, de, circum.
 ἀπὸ, à, vel sub.
 ὑπὸ, sub.
 ὑπὲρ, super, pro, supra.

S T N T A X I S.

Verbum cohæret cum nominativo numero, et personâ: ut, Παλλὰς τοι καὶ μωρὸς ἀνὴρ καὶ ἀκαίριον εἶπε, sæpe etiam stultus opportuna locutus est.

Exceptio.

Neutra pluralia gaudent verbo singulari: ut, τῷ ἀργυρίῳ ὑποτάσσεται πάντα, pecuniæ obediunt omnia: aliquando etiam masculina, et fœminina: ut, ἐκ ἑστίν, οἵτινες ἀπέχονται, non sunt, qui abstinent. *Plat.*

Ἄμφω et δίω, quamvis dualia, sæpe junguntur plurali: ut, ἐξ ἀμφοῖν ψόδων, ex utrisque falsis. *Aristoph.* Δίω ποιεῖς καίρες ἢ λέγειν, duo loquendi tempora constitue. *Isoc.*

Adjectivum

Cum substantivo casu, genere, et numero consentit: ut, χρητὸς ἀνὴρ ἐστὶ κοινὸν ἀγαθόν, vir bonus est commune bonum.

Observatio.

Adjectiva composita, et derivata in ᾧ definitia ferè communiter accipiuntur: ut, ἑσπέρη ῥοδοδάκτυλῳ ἡώς, aurora cum roseis digitis apparuit: et quædam alia non composita,

posita: ut, Πανίοιαν στομάτων λάλον εἰκόνα,
omnigenæ vocis loquacem imaginem.

Adjectiva sæpe permutant suum substantivum in genitivum: ut, pro φαῦλοι ἄνθρωποι, φαῦλοι τῶν ἀνθρώπων, impii homines.

Sæpe usurpantur substantiva pro adjectivis: ut, μάγος τέχνη, ars Magica; τὴν Ἑλλάδα φωνὴν ἐξέμαθον, Græcam linguam didici.

Relativum

Cum antecedente concordat genere, numero, et personâ: ut, χάριν οἶδα τῇ τιμῇ, ἣ με τιμᾷτε, gratias ago pro honore, quo me honoratis. *Hal.*

Atticè relativum, et antecedens in eodem casu ponuntur: ut, χρῶμαι βιβλίοις, οἷς ἔχω, utor libris, quos habeo.

Syntaxis Substantivi.

Ponitur genitivus sæpe per eclipsin in nominibus propriis: ut, Νηλεὺς ὁ Κόδρε, subaudi, υἱός; Εἰς ᾗδης, ad inferos, subaudi οἶκον, et per defectum vocis ἐνεκα: ut, μακάριος τῇ πίστεως, beatus propter fidem.

Genitivus per se positus est abominantis: ut, τῇ ἀναιδείας, O impudentiam!

Adjectiva.

Adjectiva neutralia non rarò loco adverbiorum ponuntur: ut, ὀξύ, celeriter, καλὰ, pulchrè

pulchrè, τὰ πρῶτα, primum, τὰ ἀρχαῖα, olim, μέτρια, mediocriter, ἀλυπώτατα, lætissimè: et aliquando masculina: ut, ἰσὺς, rectâ viâ, εὐθὺς, statim.

Genitivus post Adjectiva.

Adjectiva, quæ desiderium, notitiam, ignorantiam, copiam, inopiam, dignitatem, differentiam, damnationem, ἔρ. denotant, genitivum adsciscunt: ut, δ'ύσεως τ' δόξης, gloriæ perditè cupidus: ἀπειρὸς τῶν πράξεων, rerum imperitus.

Regula.

Nomina partitiva, infinita, interrogativa, et numeralia, item comparativa, et superlativa genitivo gaudent: ut, ἕκαστον τῶν ζώων, unumquodque animalium.

Comparativa, cum exponuntur per quam, genitivum adsciscunt: ut, τὸ πολυπραγμοσύνης ἐδ' ἐν κενεώτερον ἄλλο, nihil vanius curiositate.

Nomina etiam, quæ superlativorum naturam induunt, et composita ex α privitivâ gaudent genitivo: ut, ἑξοχὸς πάντων, præcipuus omnium; Διὰ θεάων, Diva Dearum: ἀδελφὸς τῆς ἀληθείας, qui non videt veritatem.

Dativus

Dativus post Adjectiva.

Adjectiva, quibus commodum, incommodum, similitudo, dissimilitudo, contrarietas, &c. significantur, in dativum transeunt: ut φίλος σοι, amicus tibi; ἐναντίον τῷ νόμῳ, adversus legem.

Huc referuntur adjectiva ex σύν, et ὁμοῖς composita: ut, σύντροφος, convictor; ὁμόγλωσσος, eâdem linguâ utens.

Quædam, quæ similitudinem significant, etiam genitivo gaudent: ut, ὅμοιοι ἀνθρώποις, similis Homini. —

Accusativus post Adjectiva.

Adjectiva, si subintelligatur καὶ, accusativum post se habent: ut, πατρίδα Ῥωμαίων, Romanus patria. *Theog.* Οὐδεὶς ἀνθρώπων αὐτὸς ἀπάντια σοφός, nemo hominum in omnibus sapiens est.

Constructio Pronominis.

Genitivus pronominis primitivi loco possessivi ponitur: ut, πατήρ μου, pro πατὴρ ἐμός, pater meus.

Nominativus post Verbum.

Verba substantiva τυγχάνω, εἰμί, ὑπάρχω, γίγνομαι, et illa poetica, πέλω, πέλομαι, τελέσω, κύρω, sum; item verba vocandi passiva, et verba gestûs utrinque nominativum expetunt; ut, Κακῶν ἐπικάλυμμα ἔστιν ὁ πλοῦτος, malorum operculum sunt divitiæ.

No-

Nominativus postponitur etiam aliis verbis, ut, *Σύννοισα σόφος ὢν*, conscius mihi sum me esse sapientem.

Observatio prima.

Verbo *τυγχάνω* eleganter postponitur participium *ὢν*, cum alio nominativo, ut, *Σωκράτης τυγχάνει ὢν σοφός*, Socrates est sapiens. Sin participium sequatur, omittitur *ὢν*, ut, *Σωκράτης τυγχάνει ὠριπατῶν*, Socrates ambulat.

Observatio secunda.

Mutatur nominativus post verbum in genitivum, ut, *Κροῖστός ἐστι τῶν πλεσίων*, i. e. *πλείεσι*, Cræsus est dives.

Genitivus post Verbum.

Verba incipiendi, desinendi, appetendi, amandi, recordandi, participandi, admirandi, venerandi, accusandi, parcendi, privandi, abstinendi, contemnendi, imperandi, fruendi, egendi, consequendi, implendi, differendi, excellendi, vendendi, emendi, genitivo gaudent: ut, *τὲ ζῆν ἀπὸ λύπης ἀρχόμεθα*, a dolore vitam auspicamur; *Τί βαιὸν ἐντρέπῃ σῆς Συμμάχῃς*, cur parum revereris Auxiliatricem tuam? *Soph. Ajax.*

Verba sensûs gaudent Genitivo: ut, *αἰσδάνομαι ψόφῃς*. *Aristoph.* Præter illa quæ ad visum pertinent: ut, *ὁρῶ τὸν Ἱερέα*, video sacerdotem. *Aristoph.* Attice vero omnia verba

verba sensûs accusativum regunt: ut, ἀκούσατε τὰ ψηφίσματα, audite decreta. *Demosth.*

Quibuslibet verbis additur genitivus absolute sumptus: ut, ἐμὲ διδάσκον, me docente: et Att. Accusativus, ut, ἔξον, πάρον, δέον, δόξαν. Δέον ποιεῖν, cum oporteat facere. *Xen.*

Dativus post Verbum.

Verba acquisitivè posita, item sequendi, certandi, precandi, utendi, gaudendi, juvandi, dandi, reprehendendi, exprobrandi, conveniendi, colloquendi, dativum exigunt: ut, ἔπομαι τοῖς παλαιοῖς, veteres sequor.

Quodvis etiam verbum admittit dativum significantem causam, aut instrumentum, aut modum actionis: ut, Ἀργυρέαις λόγχοις μάχεσθαι, καὶ πάντα κεραιήσας, argenteis pugna telis, ac omnia vinctis.

Accusativus post Verbum.

Accusativus sequitur verba activa, et eorum significationem habentia: ut, Νεκρὸν ἰατρεύειν, καὶ γέροντα νοσητεῖν, τ' αὐτό ἐστι, mortuum curare, et senem erudire, idem est.

Hæc variam habent constructionem: ut, ἐπιλείπει μοι, καὶ με τόδε, hoc mihi deest: ἄρχεται τῆς πόλεως, καὶ τῇ πόλει, præest civitati: λοιδορῶ σοι, καὶ σε, convicior tibi: προσκυνῶ τῷ Θεῷ, καὶ τῷ Θεῷ, adoro Deum; cum multis aliis hujusmodi.

Q

Plu-

Plurima verba duplicem regunt accusativum: ut, φίλον δέ ἐ θυμόν ἀπήνυρα, et charâ vitâ eum privavit. *Hom. II.*

Verborum Passivorum Constructio.

Passiva exigunt genitivum cum præpositione ὑπὸ, ἀπὸ, παρὰ, et πρὸς: ut, ὁ νῆς ὑπὸ οἴνῃ διαφθείρεται, mens à vino corrumpitur: vel sine præpositione: ut, φίλων νικῶνται φίλοι, amici ab amicis flectuntur. *Soph. Ajax.* Genitivus verò iste nonnunquam in dativum vertitur: ut, πεποίηταί μοι, factum est a me.

Poetæ sæpe præpositiones per tmesin dissolvunt: ut, κατα γαῖα κάλυψε, pro κατεκάλυψε, terra cooperuit.

Regulæ.

Passiva per Synecdochen accusativo junguntur: ut, πλήττομαι τὴ κεφαλὴν, percussior caput.

Passiva regunt accusativum activorum suorum: ut, Μωρῶν ἐ πιστεύεται τὴ ἀρχήν, quia dicimus, Μωρῶν ἐ πιστεύομεν τὴ ἀρχήν, stulto imperium non committimus.

Plurima activa passivè sæpe significant, et passivam habent constructionem: ut, ἀπαλλάττω ὑπὸ σε, liberor à te: sic τελαῶ, censeor: ἀναλαμβάνω, recreor: ἀναγνάνμπω, reflector: ῥίπω, jactor: συνάπλω, conjungor: ἀσκήω, exerceor: κρύπω, occultor.

Imper-

Imperfonalia.

Imperfonalia exigunt

Genitivum δει, δεῖται, προσέδει, opus est.

Genitivum, et Dativum δοκεῖ, μέλει, μεταμέλει, προσήκει, διαφέρει, μέτεστι, ἐνδέχεται, fieri potest.

Dativum δοκεῖ, συμβαίνει, ἔξεστι, πρὸς-σεστι, γίγνεται, ὀρέπεται.

Accusativum cum Infinitivo χρῆν, ὀρέπεται, δει, oportet.

Gerundia, et Supina.

Pro Gerundiis, et Supinis usurpant Græci Infinitivum cum articulo, vel fine articulo: ut, λέγειν ἀγαθός, dicendi peritus: καιρὸς τῷ βοηθεῖν, opportunitas auxiliandi: ἐν τῷ σπουδάζειν, in studendo: πρὸς τὸ παρακαλεῖν, ad orandum, vel oratu: ποιεῖν ἀισχρόν, factu inhonestum.

Infinitivus sæpissime loco imperativi per defectum verbi poni videtur: ut, αἰὲν ἀριστεύειν, καὶ ὑπεύροχον ἔμμεναι ἄλλων, semper optime te gere in bello, et esto aliis præstantior. Subaudi χρῆν, oportet, vel ὄρα, cura.

Modo Infinitivo tam nominativus, quam accusativus jungitur: ut, πείσω εἶναι δεσπότης, ostendam me esse Dominum. *Luc.*

Cum significatur necessitas, utuntur Græci adverbiiis positionis, quæ regunt plerumque dativum, vel accusativum; ut, ἰτέον μοι, cundum

eundum est mihi: ἢ σθένει νικῆτέον γυναῖκας, non vi vincendum est mulieres. *Eurip. Baccid.* Sæpe regunt casus suorum verborum: ut, μνημονόβλεον Θεῶ, de Deo cogitandum.

Participia.

Participia regunt casus suorum verborum: ut, ὀλιγορῶν τὴ παιδείας, contemnens disciplinam.

Participia ponuntur loco nominum: ut, τόξων εὖ εἰδῶς, pro εἰδήμων, arcuum peritus.

Nonnunquam participia vice verbi infiniti ponuntur, plerumque vero in verbis perseverandi, et desistendi: ut, ἀγαπῶν με διατέλει, persevera me amare: ἢ παύσομαι γράφων, non cessabo scribere: μέμνημαι ἰδῶν, memini vidisse.

De Articulo præpositivo.

Articulo præpositivo utimur in

I. Exponendo: ut, ὁ Κύριος Ἰησοῦς, Dominus ille Jesus.

II. Demonstrando: ut, ὁ ποιητής, i. e. summus Poeta, pro *Homero*.

III. Distinguendo: ut, κύων ὁ ἑρᾶν, ἔχ ὁ γῆς, canis ille cœlestis, non terrestris, *Diogenes*.

Articulus, si præponitur infinitivo, pro nomine sumitur in omni casu: ut, τὸ φερόμενον,
 φερόμενον

ρεῖν, sapientia: τῇ φρονεῖν, sapientiæ: ἐν τῇ φρονεῖν, in sapientiâ.

Item adverbium cum articulo per defectum vocis pro adjectivo habetur: ut, τὰ ἔξω, externa: οἱ πέλας, vicini: τῷ πλησίον, vicino: id est, τα πρᾶγματα ὄντα ἔξω. οἱ Ἀνδρωποὶ ὄντες πέλας. τῷ Ἀνδρώπῳ ὄντι πλησίον.

Articulus cum περὶ, ἀμφί, κατὰ, πρὶς, et similibus, vel cum nomine proprio, idem significat, quod nomen ipsum, vel comitatum: ut, οἱ περὶ ἱερά, sacerdotes: οἱ ἀμφὶ Πλάτωνα, Plato, vel Platonici: οἱ μετ' Ἀχιλλέως, socii Achillis: οἱ κατ' ἀγοράν, causidici. Participia quædam hic videntur subaudiri: ut, οἱ περὶ ἱερά σπουδάζοντες, illi qui in sacris curandis occupantur, nempe sacerdotes, &c.

Ponitur articulus præpositivus pro subjunctivo: ut, τὸ ῥᾶττον ἀπάντων, pro ὃ ῥᾶττον, quod factu facillimum.

Articulus cum genitivo substantivi significat possessionem: ut, τὰ μητρὸς, facultates matris, subaudi χρήματα; τὰ Πλάτωνος, opera Platonis, subaudi ἔργα.

Articulus cum conjunctionibus, καί, et δέ, habet locum in divisionibus: ut, οἱ καὶ καλοὶ, οἱ δὲ κακοί, hi quidem boni, illi vero mali.

Item adverbialiter: ut, τῇ καί, τῇ δέ, partim; subauditur μέρος, vel tale aliquid.

Arti-

Articulus neutrius generis præponitur quibuscunque dictionibus, ut ipsam dictionem significari ostendat: ut, τὸ ἄνθρωπον, id est, hæc dictio ἄνθρωπον, τὸ γυνή, hæc dictio γυνή. Subaudi ἔπος verbum.

De Tempore.

Quæ significant partem temporis usurpantur frequentius in genitivo, nonnunquam in dativo, et accusativo: ut, νυκλὸς καὶ ἡμέρας, nocte, dieque; εἴκοσιν ὅλοις ἔτεσιν, viginti totis annis; ὅλῳ ἡμέραν, totum diem.

De Loco.

Græci sæpissimè in locis designandis utuntur proprio nomine loci cum præpositione: ut, ἐξ Ἀθηνῶν, ex Athenis; εἰς Βρεῖταννίαν, ad Britanniam.

Aliquando
usurpant
adverbia

in δι, et σι pro in loco: ut, ἐρα-
νόδι, in cælo; Ἀθῆνῃσι, Athe-
nis.

in χῶ, et χῆ: ut, πανταχῶ, ubi-
que; πανταχῇ, ubivis.

in δε, σε, et ζε, pro ad locum:
ut, οἶκαδε, domum; ἐρανόσε,
in cælum; Ἀθῆναζε, Athe-
nas.

inθεν, pro de loco: ut, οἶκοθεν,
domo.

Ad-

Adverbia.

Adverbia loci, temporis, numerandi, separandi, copulandi, ordinis causæ, comparationis, et indignationis, genitivum post se recipiunt.

Ἀμα, et ὁμῶς gaudent dativo.

Μα, et ἤν jurandi accusativo gaudent: ut, μὰ Δία, non per Jovem; ἤν Δία, ita per Jovem.

ὦ gaudet nominativo, genitivo, accusativo, et vocativo; et est admirantis, vel dolentis.

ὦ circumflexum cum vocativo constructur, et est vocantis, vel exclamantis.

Aliquando solus genitivus ponitur, omisso adverbio: ut, τῆς τύχης, pro ὦ τῆς τύχης, O fortunam.

Regulæ.

Duæ Negativæ apud Græcos plerumque vehementius negant.

Οὕτω ante consonantes, ἔτως, et ἔτωσιν ante vocales locum habent.

Optandi particulæ αἶδε, εἶδε, et ὥς, præponuntur Præt. Imperf. ὤφειλον, sive ὀφειλον, et Aor. 2. ὠφελον, sive ὀφελον, sequente Infinitivo: ut, Ἦλυθες ἐκ πολέμου, ὥς ὠφελες, αὐτόθ' ὀλέσθαι, venisti ex pugna, utinam ibi periisses.

Ἐως pro quamdiu, gaudet omnibus modis, præterquam Imperativo.

Ὅταν Subjunctivo, ὅποτεν Optativo gaudet.

Regula.

Multa adjectiva fœminina adverbiorum naturam induunt: ut, ἰδία, privatè, δημόσια, publicè, sic et ἀρχῶς, et ἄρχῃ, in principio, vel prorsus.

Conjunctio.

Subjunctivo jungitur εἰάν, ἐπειδάν, ἵνα, ὅφρα, ὅπως, ὅταν, ὅποτεν, καὶ et ἂν pro licet; ὅπως pro ὡς Indicativo.

Ὅτι, quod, gaudet Indicativo, et aliquando Optativo, et Subjunctivo: sic δῖοτι, καδῖοτι.

Ἐπεὶ, et ἐπειδὴ gaudent Indicativo, et Infinitivo.

Ἐφ' ᾧ, ob quod, propter quod, Indicativo, et Infinitivo.

Ὡς, et ὡς Subjunctivis, et Infinitivis inserviunt.

Ei præcipuè Indicativi præteritis, aliquando Subjunctivo annectitur.

Ἄν potest præponi, et postponi, cùm accipitur

I. συντηκῶς, omnibus modis inservit, nisi Imperativo.

II. Indefinitè, Subjunctivo construitur, aliquando Optativo.

Ἄν

ⁱAν sæpiſſimè redundat, aliquando deest.

ⁱAν præteritis perfectis nunquam adjungitur.

Præpositiones.

Præpositio-
nes sunt { Sex monosylla- } quæ ſerviunt
                  { bæ, } Genitivo, vel
                  { Duodecim diſ- } Dativo, vel
                  { ſyllabæ, } Accuſativo.

ⁱEv ſoli Dativo jungitur: ut, ἐν οἴκῳ, in domo. Sed per Eclipſin genitivo: ut, ἐν ᾧ, ſubaudi οἴκῳ, in domo, ſcil. Plutonis.

Compoſita *in* ſignificat: ut, ἐμβάλλω, injicio.

Εἰς, et ἐς Atticè, *in*, Accuſativo: ut, εἰς ὕδωρ γράφω, in aquam ſcribo.

Compoſita *in* cùm Accuſativi ſignificationem habet: ut, εἰσάλλομαι, infilio.

ⁱEξ ſequentē vocali, ſed ἐκ, ſequentē conſonante, genitivo gaudet: ut, ἐξ ἀπραξίας πράγμαλα, ex otio negotium.

Compoſita *auget*: ut, ἐκπίνω, ebibo; et idem ſignificat quod ἔξω, extra: ut, ἐκβάλλω, ejicio.

Σύν, et ξύν Atticè, ſemper Dativo: ut, σὺν Θεῷ, cum Deo.

Compoſita *conjungit*: ut, συμβάλλω, conjicio.

Πρὸς cum genitivo à: ut, πρὸς Θεῷ, a Deo ; *officium*, ut, ἔμπρὸς φιλοσόφῃ, non est philosophi; *coram*: ut, πρὸς ἐπισκόπῃ, coram episcopo; jurandi quoque est nota: ut, πρὸς χαρίτων, per Gratias.

Cum accusativo *ad*: ut, πρὸς γυμνάσιον, ad scholam; et *contra*: ut, πρὸς Ῥωμαίους, contra Romanos; cum dativo: ut, πρὸς τέτοις, insuper. *Luc. Macrob.* πρὸς τοῖς πολεμίοις, ad hostes. *Thuc.*

Composita significat *ad*: ut, προσκαλῶ, advoco.

Πρὸ *ante*, soli genitivo: ut, πρὸ θυρῶν, *ante fores*.

Composita *præ* significat: ut, προβάλλω, præpono.

Præpositiones dissyllabæ.

Παρά cum genitivo à: ut, παρὰ Κυρίου, à Domino; *excellentiā*: ut, παρὰ πάντων τυγχάνει, omnes excellit; *contrarium*: ut, παρὰ λόγῃ, contra rationem.

Dativo juncta, *prope*, vel *juxta*, vel *apud*, παρὰ τῷ Κυρίῳ ἔλεος, apud dominum est misericordia.

Cum accusativo *motum ad rem*: ut, παρὰ σε; *immorationem in aliqua re*, παρὰ τὰ μαθηματικά, in studiis mathematicis; item *præter*, παρὰ ὡςέπον, præter decorum.

Com.

Composita *minuit*: ut, παράσημⓈ ῥήτωρ, malæ monetæ, i.e. adulterinus orator. Significat et *comparationem*, παραβάλλω, confero. *Contrarium* quoque: ut, παράνομⓈ, iniquus. Et *prope*: ut, παρακολυθῶ, proximè sequor.

Ἀνά *per* cum solo accusativo: ut, ἀνά στρατὸν, per exercitum. Sed poeticè, et genitivo, et dativo: ut, ἀνά βωμοῖσι, per aras. *Hom.* ἀνά νῆος ἔβη, ascendit navem. *Hom.*

Composita *re* significat: ut, ἀνατρέχω, recurro.

Διὰ cum genitivo *per*: ut, διὰ βίᾱς, per vitam; *cum*: ut, διὰ μαχαίρων, cum gladiis; *potentiam*: ut, δι' ἐαυτῶν, suis viribus.

Accusativo juncta *propter*: ut, διὰ φόβον, propter timorem.

Composita *dis* significat: ut, διαρίαν, dividere.

Κατὰ cum genitivo *contra*: ut, κατὰ χριστιανῶν, contra Christianos; *de*, ut, κατὰ πνευματικῶν, de studiosis; *per* in jurando: ut, κατὰ Θεῶν, per Deos; *præ*: ut, κατὰ χειρῶν, præ manibus; *supra*: ut, κατὰ πετρῶν, supra petras.

Accusativo *secundum*: ut, κατὰ τύπον, ad exemplar; *pro*, ut, κατὰ δύναμιν, pro viribus.

Composita *deorsum* significat: ut, καταβαίνω, descendo.

Μετὰ cum genitivo *cum*: ut, μετὰ φίλων, cum amicis; cum dativo poeticè *inter*: ut, μετὰ πρώτοιςιν, inter primes.

Accusativo *post*: ut, μετὰ τὸ πόλεμον συμμαχία, post bellum auxilium.

Composita *mutationem* significat: ut, μεταφέρω, transfero.

Ἀντὶ cum genitivo *pro*: ut, ἀντὶ ἀγαθῶν ἀποδιδόναι κακὰ, mala pro bonis reddere.

Composita *contra* significat: ut, ἀντιτρέφω, inverteo.

Περὶ cum genitivo *de*: ut, περὶ ψυχῆς, de animâ; *præ*: ut, περὶ πάντων, præ omnibus.

Accusativo *circa*: ut, περὶ τὰ φοβερά ἢ ἀνδρεία, fortitudo est circa terribilia.

Dativo *ex*: ut, ὃν περὶ κηρὶ φιλῶ, quem ex animo amo. *Homer.*

Composita *circum* significat: ut, περιπατέω, obambulo; item *excellentiam*: ut, περικαλλής, admodum venustus; περιγίνομαι, præsto.

Ἐπὶ cum genitivo *in*, vel *circa*: ut, βῶς ἐπὶ γλώττης, bos in lingua; *super*: ut, ἐφ' ἵππῳ, super equo.

Cum dativo *propter*: ut, ἐπὶ τῷ κέρδει, propter lucrum; *in*: ut, ἐπὶ τῷ βασιλεῖ, in regis potestate; *super*: ut, ἐπὶ τῷ θεμελίῳ, super fundamentum; *post*: ut, ἐπὶ τέτοις, post hæc.

Accusativo

Accusativo *ad*: ut, ἐπὶ τὰς διδασκάλας, ad præceptores; *propter*: ut, ἐπὶ τῷτο; *contra*: ἐπ' ἐμὲ, adversus me.

Composita *in*, seu *super* significat: ut, ἐπιγράφω, inscribo; item *serò*: ut, ἐπιμηθεύομαι, post factum consulo.

Ἄμφι cum genitivo *de*: ut, ἄμφι ἀστέρων, de astris.

Cum dativo *pro* poeticè significat: ut, ἄμφι Ὀδυσῆϊ, pro Ulyssæ.

Cum accusativo *circa*: ut, ἄμφι τὸ λυκαυγὲς, circa diluculum.

Composita *circum* significat: ut, ἄμφι-βάλλω, circumjicio.

Ἀπὸ cum genitivo *à*: ut, ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, à capite; ἀπ' ἀρχῆς, ab initio.

Composita *auget*: ut, ἀπολείνω, extendo; *contrarium* significat: ut, εὐχομαι, precor; ἀπεύχομαι, imprecor; *exemplum* etiam significat: ut, ἀπογράφω, describo.

Ὑπὸ cum genitivo *sub*: ut, ὑπὸ κόλπῃ, sub sinu; *propter*: ut, ὑπὸ αἰδέῃ, propter pudorem.

Dativo *sub*: ut, ὑπὸ τῇ λεονίῃ πίνθη, sub pelle leoninâ simia.

Accusativo *subter*: ut, ὑπὸ γῆν, subter terram.

Composita *diminutionem* notat: ut, ὑποδίδω, subvereor; *improbitatem materiæ*: ut, ὑπόχρυσος, aurum nequam. Ὑπὲρ

Ὑπὲρ cum genitivo *pro*: ut, ὑπὲρ ἡμῶν, pro nobis; *de*: ut, ὑπὲρ ὄνθ σκιᾶς, de umbra afini; *supra*: ut, ὑπὲρ κήπων ὄρος κεῖται, supra hortos mons est.

Accusativo *supra*: ut, ὑπὲρ ἀνδρῶπον φρονεῖ, supra hominem sapit; *præter*: ut, ὑπὲρ μοῖραν, præter fatum.

Composita significat *defensionem*: ut, ὑπερασπίζω, defendo; *augmentum*: ut, ὑπερμαίνομαι, nimis insanio.

De Accentibus

Regulæ quædam generales.

Si ultima fuerit longa, acutus erit in penultimâ: ut, μισανδρῶπε.

Casus Attici, et Ionici excipiuntur: ut, Μενέλεως, Ἀινείεω, ὅτεω, ὅτεων, et composita à, γέλως, risus, ut, φιλόγελως.

Si ultima syllaba sit brevis, accentus erit in antepenultimâ: ut, φιλάνδρωπε.

Excipiuntur Attica, participia præteriti passivi, verbalia in έος, diminutiva in ισκος, et ιλος, et ιον, ut, νεανίσκος, adolescentulus, ναυτίλος, nautilus, παιδίον, puerulus; quædam nomina, ut, παρθένος, virgo, ὀλίγος, parvus, μεγάλος, magnus; Dorici infinitivi, ut, αἰδεῖν pro αἰδεῖν; Ionici infinitivi, ut, τραφέμεν pro τραφῆναι. Poetica in οφι, ut, αὐτόφι, δακρυόφι; plurima in κος, et ρος, ut,πρακτικός, πονηρός; et

et composita cum nomine à præterito medio, ἔσθ. Sed composita à κλείνω, et τρέφω, si activè capiuntur, acuunt penultimam, ut, μητροκλόνος, matricida; si passivè, antepenultimam, ut, μητροκλονος, à matre occisus.

Longa naturâ ante finalem brevem, et etiam ante positione longam, si tonum habuerit, circumflectitur: ut, σῶμα, κῆρυξ, φῶνιξ.

In contractione ex acuto, et gravi fit circumflexus: ut, ποιέεις, ποιεῖς.

Ex gravi, et acuto fit acutus: ut, ποιέέτω, ποιείτω.

Αι, et οι diphthongi in fine dictionis in ratione accentum, nisi in optativis modis, pro brevibus habentur.

Adverbium etiam οἶκοι, domi excipitur: nam οἶκοι, sunt ædes, ab οἶκος.

De Accentibus Nominum.

In tribus prioribus declinationibus nominum simplicium, si acutus sit in ultimâ syllabâ, genitivus, et dativus circumflectitur in omnibus numeris: ut, θεός, θεῶ, θεῷ, θεῶν, θεοῖς.

Acutus in reliquis casibus manet: ut, θεόν, θεοί, θεές.

Licet nominativus singularis circumflectatur, nominativus, et accusativus dualis nunquam circumflectuntur: ut, ὁ γῆς, dualiter, τὸ γῆ· τὸ ὄψιν, τὸ ὄψω. Si

Si accentus erit in penultimâ, ubique manebit: ut, λόγ[Ⓞ], λόγ[Ⓢ], λόγ^ω; excipe μία, ab εἷς, in genitivo μιᾶς, in dativo μιᾷ, cum compositis, et Ἄμφω, et δύνω, genitivo, et dativo δυνῶν.

In vocativo nominum Δεσπότης, μητιέτης, εὐρυόπης, accentus retrahitur: ut, vocativo ὦ Δέσποτα, μητιέτα, εὐρύοπα.

Nomina composita cum particulis α, εὐ, δύς, et δι accentum retrahunt plerumque: ut, ἀγάμος, εὐπαις, δυσέμετος, δίψυχος, et præpositionibus ὑπὸ, ἀντί, σὺν, περὶ, et κατὰ: ut, ὑπαυλ[Ⓞ], ἀντίχρισ[Ⓞ], σύνδουλ[Ⓞ], περιέρ-
γ[Ⓞ], κατὰσκοπ[Ⓞ], ἔς. vel cum nominibus, ut, φιλόσοφ[Ⓞ].

Si circumflexus fuerit in penultimâ, mutatur in acutum, quoties ultima sit longa: ut, οἶκ[Ⓞ], οἶκα, οἶκα.

Acutus in antepenultimâ transfertur in penultimam, cum ultima sit longa: ut, ἀνδρῶπ[Ⓞ], ἀνδρῶπ[Ⓢ].

Genitivus pluralis primæ, et secundæ declinationis in ultimâ circumflectitur, nisi in genitivis fœmininis adjectivorum; quæ descendunt à masculinis tertiæ declinationis: ut, μακάρι[Ⓞ], μακαρίων. Pauca quædam excipiuntur: ut, ὁ χλένης, agrestis, Gen. τῶν χλένων; ὁ χρήτης, fœnerator, τῶν χρήτων.

In

In quintâ declinatione

I. Acutus in ultimâ recti, erit in penultimâ obliquorum: ut, *τριας, τριάδ*®, *τριάδι*· nisi in *γυναικὲς, γυναικι*· ἑδενός, ἑδενί· et *μηδενός, μηδενί*· sin penultima fuerit longa naturâ, circumflectitur, quoties ultima sit brevis, aut anceps: ut, *σωτήρ, σωτήρ*®.

Hæc nomina *δαήρ, ἀνὴρ, θυγάτηρ, πατήρ, εἰνάτηρ, σωτήρ, Δημήτηρ*, accentum in vocativo retrahunt: ut, *ὦ δάερ, ἄνερ, θύγατερ, πάτερ, εἰνατερ, σῶτερ, Δήμητερ*· et plurima nomina primæ declinationis contractorum: ut, *ὁ Ἀπολλοφανῆς, ὦ Ἀπολλόφανες· ὁ συγγενὴς, ὦ σύγγεινες*.

II. Acutus in penultimâ recti transfertur in antepenultimam obliquorum, cum ultima sit brevis, at circumflexus mutatur in acutum: ut, *βῆμα, βήματ*®· *μάοτυρ, μάοτυρ*®.

In nominibus verò *μήτηρ, et θυγάτηρ* per omnes casus, excepto vocativo singulari, acutus manet in penultimâ: ut, *μητέρος, μητέρι, μητέρα· θυγατέρος, θυγατέρι, θυγατράσι, Ἔς*. nisi Syncopen passa fuerint, tunc enim in genitivis, et dativis in ultimâ accentus est: ut, *μητρός, μητρί· θυγατρός, θυγατρί*. In nominativis autem, accusativis, et vocativis omnium numerorum accentus post Syncopen retrahitur: ut, *θύγατρυ, θύγατρε, Ἔς*. accentus etiam retrahitur in dativo poetico *πόδεςσι*.

III. Acutus in antepenultimâ recti permanet, quoties ultima fit brevis, vel anceps: ut, ἐπίγραμμα, ἐπιγράμματι. sed cum ultima fit longa, accentus occupabit penultimam: ut, ἐπιγραμμάτων.

Monosyllaba quintæ declinationis acuntur in genitivo, et dativo singulari, et dativo plurali in ultimâ: ut, τῆ χειρὸς, τῇ χειρὶ, ταῖς χερσίν.

In genitivo plurali, et genitivo, et dativo duali ultima circumflectitur: ut, χειροῖν, χειρῶν.

In accusativo singulari, in nominativo, accusativo, vocativo duali, et plurali, penultima circumflectitur, si sit naturâ longa: ut, χεῖρα, χεῖρε, χεῖρες, χεῖρας.

Excipe participia monosyllaba: ut, θεῖς, θέντι, ὄντι. item genitivos, παίδων, Τρώων, πάντων, δάδων, δμῶων, θῶων, ὠτων, φῶτων, luminum; nam monosyllaba circumflexa retinent tonum in priore. Sic πᾶσι à πᾶν. item τίς interrogativum tonum habet in priore per omnes casus; sed τίς indefinitum, et encliticum tonum habet semper in posteriori syllabâ, præterquam ubi amittit eum ratione inclinationis. Vocativi in εὔ, et οἱ circumflectuntur: ut, ὦ βασιλεῦ, ὦ ἄνθρωπε, ὦ Γοργόνη.

Substantiva

Substantiva tertiæ, et quartæ declinationis contractorum accentum habent in ultimâ: ut, *Λητώ, αἰδώς. βασιλεὺς, Τυδεύς.*

Adjectiva in *ων*, et *ης*, in neutro genere retrahunt accentum: ut, *ὁ, καὶ ἡ ἀμείνων, τὸ ἀμεινόν· ὁ, καὶ ἡ αὐτάρκης, τὸ αὐτάρκες.*

Comparativa, et superlativa polysyllaba in *ω* accentum habent in antepenultimâ: ut, *σοφώτερω, σοφώτατω.*

De Accentibus Pronominum.

Acutus in ultimâ nominativi, in dativo, et accusativo singulari manebit: ut, *ἐγώ, ἐμοί, ἐμέ* in genitivo singulari, et per totum pluralem numerum mutatur in circumflexum: ut, *ἐμῷ, ἡμῖν, ἡμῶν, ἡμῖν, ἡμᾶς* in duali toto retrahitur: ut, *σφῶι, νῶι, νῶιν.*

Pronomina *ἐγώ, αὐτός*, et *ἐκεῖν* sequuntur formam nominum.

Post paragonen *τῷ γε* tonus retrahitur: ut, *ἐγωγε, ἐμοιγε* ultima post Atticam Paragogen *τῷ* acuitur: ut, *ἐτοσί*. Pronomina passa Paragogen, et Syncopen in penultimâ acuuntur: ut, *ἐμέθεν*, et Ionicè mutata: ut, *ἡμέες, ἡμέας.*

In dativo plurali *ἡμῖν*, circumflexus interdum mutatur in acutum: ut, *ἡμίν* et ultima corripitur,

De Accentibus Verborum.

Si ultima sit brevis, accentus erit in antepenultimâ: ut, τύπτομαι, si longa sit, in penultimâ: ut, τυπτέειν.

Exceptiones.

In singulari numero futuri secundi activi ultima circumflectitur, unde penultima per reliquos numeros circumflectitur: ut, τυπείτον, τυπόμεν, ἔσσι. quod etiam accidit in voce mediâ, quoties penultima sit longa naturâ ante finalem brevem: ut, τυπέμαι, τυπεῖται.

Futura prima quintæ conjugationis in ultimâ circumflectuntur: ut, σπερώ, unde penultima in voce mediâ circumflectitur: ut, σπερέμαι, et Dorice omnia futura prima circumflectuntur: ut, τυψώ at, σ Æolicè addito, accentus retrahitur: ut, ὄρω.

Participia Aoristi secundi activi, et præteritorum in ως, et in εις desinentia in ultimâ, accentum habent: ut, τυπών, τελυφώς, τελυπώς, τυφθεῖς, τυπεῖς in futuro secundo ultima circumflectitur: ut, τυπών.

Acutus, qui fuerit in penultimâ participiorum masculinorum, erit etiam in penultimâ neutrorum: ut, ποιέων, ποιέον.

Hæc tria verba in imperativo ἐλθε, veni, εὗρε, inveni, et εἰπε, dic, accentum habent in ultimâ; in imperativo aoristi secundi medii ultima circumflectitur: ut, πιθε, τραπέ.

Mono-

Monosyllaba in imperativo, cum componentur, penultimam acuunt; ut, ἀπόδος.

In infinitivo amborum Aoristorum passivorum penultima circumflectitur: ut, τυφθῆναι, τυπῆναι. Activorum ultima circumflectitur: ut, τυπεῖν. in singulari numero subjunctivi ultima circumflectitur: ut, τυφθῶ, τυφθῆς, τυπῶ, τυπῆς. in duali, et plurali penultima circumflectitur: ut, τυπῆτον, τυπῶμεν, &c.

Infinitivi Aoristi primi activi, præteritorum omnium, Aoristi secundi medii, et præsentis verborum in μι penultimam acuunt: ut, ἀναγκάσαι, τετυφέναι, τετύφθαι, τετυπέναι, τυπέδαι, τιθέναι. nisi penultima sit longa naturâ, tunc enim penultima circumflectitur: ut, περιλῆδαι, ἀκῦσαι.

In verbis contractis syllaba contractione facta circumflectitur, nisi quædam regularum præcedentium repugnaverit.

In tertiâ personâ plurali præsentis verborum in μι penultima circumflectitur: ut, τιθεῖσι, διδῶσι, ἰσᾶσι, ζυγνῶσι. excipe εἰσι, ab εἰμι, sum.

De Accentibus Præpositionum.

Omnes præpositiones, quæ accentum admittunt, in ultimâ habent accentum, nisi cum suis casibus, nullo adjectivo sequente, post-

postponantur, tunc enim tonus retrahitur :
ut, εἰρήνης *πέρει*, de pace.

Præpositiones vero ἀνά, et δια tonum
nunquam retrahunt, ob differentiam vocati-
vi Ἄνα, ab Ἀναξ, Rex, et accusativi Δία,
a Δις, Jupiter.

Translato accentu præpositiones loco ver-
borum compositorum ponuntur : ut, ἐνι,
pro ἐνεστ, licet, ἐπι, pro ἐπεστ, adest, Ἔς. et
πέρει, pro περιούως tonum etiam retrahit.

De Accentibus Adverbiorum.

Adverbia, quæ a genitivis pluralibus ad-
jectivorum oriuntur, tonum retinent primiti-
vorum suorum : ut, αἰσχροῶν, αἰσχροῶς· καλῶν,
καλῶς· βραδέων, βραδέως, Ἔς.

Adverbia inθεν, θι, σε, et σι, tonum reti-
nent nominum, a quibus derivantur : ut,
θεόθεν, a θεός· ἐρανόθεν, et ἐρανόσε, ab ἐράνος·
οἰκοθεν, et οἰκοδι, ab οἶκος, domus.

Attica adverbia in ultimâ accentum reci-
piunt : ut, ἔνι, ἐνθαδί.

De Accentibus Conjunctionum.

Conjunctio ἄρα, cum interrogativa sit pe-
nultimam circumflectit; sin illativa sit, eam
acuit : ut, ἄρα, igitur.

Nulla accentu notantur ὁ, ἡ, οἱ, αἱ, εἰς, ἐς,
ἐν, ἐκ, ἐξ, ἐ, ἐκ, ἐχ, εἰ, ὡς· at ὁ, ἡ, οἱ, αἱ, pro
ἐτος, αὐτη, ἐτοι, αὐται, et ὁ, pro τὸτο accentu
notantur,

notantur, et ϵ' , vel $\epsilon\kappa$ cum sententiam claudat, vel per se fiat sententia, et etiam $\omega\varsigma$, pro $\epsilon\tau\omega\varsigma$, vel cum suo substantivo postponatur: ut, $\acute{\omicron}\iota\delta\epsilon\lambda\acute{\upsilon}\kappa\omicron\iota\omega\varsigma$.

In dictionibus declinabilibus, quoties ultima per Apostrophum rejicitur, accentus, qui in ultimâ fuerit, ad penultimam retrahitur; in indeclinabilibus omnino amittitur: ut, $\tau\acute{\epsilon}\rho\pi\nu'\epsilon\pi\alpha\delta\omicron\nu$. 'Αμφ' 'Οδυσῆϊ.

Encliticæ Dictiones.

Enclitica dictio est, quæ proprium accentum transfert in dictionis præcedentis finalem syllabam, eam acuens: ut, $\eta\kappa\theta\sigma\acute{\alpha}\tau\iota\nu\omicron\varsigma$.

Dictiones encliticæ sunt in

I. Nomine $\tau\iota\varsigma$, quidam, indefinito, et omnibus ejus casibus; sed $\tau\iota\varsigma$ interrogativum acuitur in primâ.

II. Pronominibus $\mu\tilde{\epsilon}$, $\mu\omicron\iota$, $\mu\epsilon$, $\sigma\tilde{\epsilon}$, $\sigma\omicron\iota$, $\sigma\epsilon$, $\tilde{\epsilon}$, $\acute{\omicron}\iota$, ϵ' et in omnibus eorum variationibus per diversas dialectos factis: ut, $\mu\tilde{\epsilon}\nu$, $\sigma\tilde{\epsilon}\nu$, $\nu\acute{\iota}\nu$, $\mu\acute{\iota}\nu$, $\epsilon\tilde{\omicron}$. Post Præpositiones autem $\epsilon\tilde{\nu}\epsilon\tilde{\nu}\alpha$, vel $\epsilon\tilde{\nu}\epsilon\kappa\alpha$, et quasdam alias, et disjunctionem η raro inclinant.

III. Verbis $\epsilon\acute{\iota}\mu\iota$, et $\phi\eta\mu\iota$, in omnibus personis indicativi præsentis, exceptâ secundâ singulari, et Ionico $\epsilon\alpha\sigma\iota$, ut, $\acute{\alpha}\nu\delta\epsilon\omega\pi\acute{\omicron}\varsigma\epsilon\acute{\iota}\mu\iota$.
 $\tau\tilde{\epsilon}\tau\omicron$

τὸ ἐς χειρότερος κάλλιον· ἢ καλή, φασι, λα-
ξέτω.

IV. Adverbiis *ωοτῇ, ωοσιῇ, ωῶ, ωῶς, ωῶν, ωῶν*, indefinitis habentibus accentum in ultimâ. Sin hæc sint interrogativa, in penultimâ habent accentum, et non inclinant.

V. Conjunctionibus duabus copulativis καί, et τε expletivis innumeris, ἢα, γέ, ἢυ, ἢυρ, καὲρ, τοι, &c.

Dictiōnes encliticæ inclinant, *i. e.* transferrunt accentum suum in dictiōnem præcedentem, quando præcedens dictio habet, vel

Acutum in antepenultimâ: ut, ἀνδρωπῶς
της. vel .

Circumflexum in penultimâ, ultimâ ex-
istente brevi: ut, σῶμα τι. vel

Cum monosyllabum præcesserit, quod accentum suum nullum habet: ut, ξ τι ἀποβλητα· vel cum dictio inclitica præcedens accentum suum amiserit: ut, Ιατρεῖται γὰρ τινὲς εἰσι· vel cum suum inclinaverit: ut, Σῆμά τινες φασι.

Amittunt vero accentum encliticæ dictio-
nes cum præcedens habeat vel

Acutum in penultimâ: ut, λόγος σ8. vel

Circumflexum in ultimâ: ut, ὄξω σε. vel

Acutum in ultimâ: ut, ἀγασθόν τι.

Accentum vero neque amittunt, neque
inclinant, cum sententiam incipiant: ut, Σὲ
τὴν σκυθρωπὸν, Ἔς. Ver-

Ver-

I. Habet acutum in primâ, quando est initium orationis, vel postponitur immèdiatè adverbiis ἐκ, ὡς, καί, εἰ, ἀλλὰ, et τῷτο.

II. Amittit accentum post dictionem, quæ vel acuitur, vel circumflectitur in ultimâ: ut, Ἑρμῆς ἔστι.

III. Retinet tonum in ultimâ, quando dictio præcedens habet acutum in penultimâ, vel circumflectitur in penultimâ, cujus ultima positione longa est; ut, λόγῳ ἔστι, φοῖνιξ ἔστι.

IV. Inclinat accentum, si præcedens dictio sit circumflexa in penultimâ, ultimâ existente brevi: ut, φαῦλός ἔστι, vel si sit acutus in antepenultimâ: ut, ἀνδρωπός ἔστι.

Composita ab εἰμι accentum retrahunt: ut, πάρεμι, πάρεστι, πάρεσμεν, ἔσ.

Figuræ Dictionis.

Prothesis est litera, vel syllaba principio dictionis addita: ut, τεταγών pro ταγών, ἀτάζω, apprehendo, σμικρός, parvus, pro μικρός.

Aphæresis est, cum litera, vel syllaba principio dictionis subtrahitur: ut, ἑστὴν, pro ἑορτὴν, festum.

T

Syncope

Syncope literam, vel syllabam è medio dictionis subtrahit: ut, ἐγεντο, pro ἐγένετο, natus est.

Epenthesi est, cùm medio dictionis litera, aut syllaba interferitur: ut, ἔλλαβε, pro ἔλαβε, ὁππότερ^Ω, pro ὁπότερ^Ω, uter.

Apocope fini dictionis aliquid detrahit: ut, δῶ, pro δῶμα, domus, Ποσειδῶ, pro Ποσειδῶνα, Neptunus, βρι, pro βρίαροι.

Paragoge est, cùm extremæ syllabæ aliquid adjungitur: ut, ἦθα, pro ἦς, eras, ἐτύπλεσκε, pro ἐτυπλε, verberabat.

Antithesis (nonnulli ἀντίτοιχον vocant) est literæ commutatio: ut, πόρσω, pro πόρρω, procul, θάλαττα, pro θάλασσα, mare.

Metathesis est literarum ordo immutatus: ut, ἐρξω, faciam, pro ῥέξω, ἐπρασον, pro ἐπαρσον, ἀ πέρσω, vasto, ἔδρακον, pro ἔδαρκον, ἀ δέρκω, video, καρτερός, pro κρατερός, fortis, κάρ^Ω, pro κράτ^Ω, robur.

Synalœpha est elisio quædam vocalis ante alteram in diversis dictionibus: ut, τὰμὰ, pro τὰ ἐμὰ, mea, τέννομα, pro τὸ ὄνομα, θοιμάτιον, pro τὸ ἱμάτιον, vestimentum, ὦταν, pro ὦ ἔταν, O amice, vel amici.

Anadiplosis (i. e. reduplicatio) est primarum, vel secundarum syllabarum repetitio: ut, κεκάμωσι, pro κάμωσι, ἀταρτηρός, pro ἀτηρός, ἐτήτυμον, pro ἔτυμον.

Pro-

Profodia, five de Carminum ratione.

Quid fit pes, quid tempus, quid syllaba, quid scanfio, præterimus, tanquam nota ex Profodiâ Latinâ. Hic tantum miminerint pueri, ε, ο, breves esse; η, ω, cum diphthongis omnibus longas esse naturâ; et α, ι, υ, ancipites.

Scanfioni accidunt apud Græcos, Apostrophus, Synecphonesis, Diæresis, et Cæsurâ.

Apostrophus est, cum eliduntur α, ε, ι, ο, αι, οι, sequente dictione à vocali, vel diphthongo incipiente. Sed hoc pro carminis ratione vel observant, vel omittunt Græci: ut, Homerus,

ὦ γύναι, ἢ μάλα τὸτο ἔπειθ' νημερτὲς εἶπες,
O mulier, maximè hoc verbum dixisti verum,

Sæpe etiam ante consonantes abjiciuntur vocales, et diphthongi: ut,

Παρ' μὲν οἱ ὥρῃα κείται, ὅσα δρυὸς ἄκρᾳ φέρονται,
Adjunt ei fructus, quotquot tempestivè ferunt arbores.

Aliquando eliditur prima vocalis sequentis dictionis: ut, ὦ γὰρ, O bone; ὦ νᾶξ, O rex; ὦ ἄνθρωπε, O homo; pro ὦ ἀγαθὲ, ὦ ἀνᾶξ, ὦ ἄνθρωπε.

Συνίησις } Synecphonesis est duarum syllaba-
 Συζυγίς } rum in unam contractio: ut, Hom,

Syncope literam, vel syllabam è medio dictionis subtrahit: ut, ἔγεντο, pro ἐγένετο, natus est.

Epenthesi est, cùm medio dictionis litera, aut syllaba interferitur: ut, ἔλλαβε, pro ἔλαβε, ὁπότερ^ϑ, pro ὁπότερ^ϑ, uter.

Apocope fini dictionis aliquid detrahit: ut, δῶ, pro δῶμα, domus, Ποσειδῶ, pro Ποσειδῶνα, Neptunus, βρι, pro βρίαροι.

Paragoge est, cùm extremæ syllabæ aliquid adjungitur: ut, ἦθα, pro ἦς, eras, ἐτύπλεσκε, pro ἐτυπλε, verberabat.

Antithesis (nonnulli ἀντίτοιχον vocant) est literæ commutatio: ut, πόρσω, pro πόρρω, procul, θάλαττα, pro θάλασσα, mare.

Metathesis est literarum ordo immutatus: ut, ἔρξω, faciam, pro ῥέξω, ἐπρατον, pro ἐπαρτον, ἀπέρτω, vasto, ἔδρακον, pro ἔδαρκον, ἀδέρκω, video, καρτερός, pro κρατερός, fortis, κάρη^ϑ, pro κράτ^ϑ, robur.

Synalæpha est elisio quædam vocalis ante alteram in diversis dictionibus: ut, τὰμὰ, pro τὰ ἐμὰ, mea, τ'ἐνομα, pro τὸ ὄνομα, θοιμάτιον, pro τὸ ἱμάτιον, vestimentum, ὦταν, pro ὦ ἔταν, O amice, vel amici.

Anadiplosis (i. e. reduplicatio) est primarum, vel secundarum syllabarum repetitio: ut, κεκάμωσι, pro κάμωσι, ἀταρτηρός, pro ἀτηρός, ἐτήτυμον, pro ἔτυμον.

Pro-

Profodia, five de Carminum ratione.

Quid sit pes, quid tempus, quid syllaba, quid scansio, præterimus, tanquam nota ex Profodiâ Latinâ. Hic tantum miminerint pueri, ε, ο, breves esse; η, ω, cum diphthongis omnibus longas esse naturâ; et α, ι, υ, ancipites.

Scansioni accidunt apud Græcos, Apostrophus, Synecphonefis, Diæresis, et Cæsura.

Apostrophus est, cum eliduntur α, ε, ι, ο, αι, οι, sequente dictione à vocali, vel diphthongo incipiente. Sed hoc pro carminis ratione vel observant, vel omittunt Græci: ut, Homerus,

ὦ γύναι, ἥ μάλα τέ τοι ἔπει' νημερτὲς εἶπες,
O mulier, maxime hoc verbum dixisti verum,

Sæpe etiam ante consonantes abjiciuntur vocales, et diphthongi: ut,

Παρ' μὲν οἱ ὥρια κείται, ὅσα δρυὸς ἄκρα φέρονται,
Adjunt ei fructus, quotquot tempestivè ferunt arbores.

Aliquando eliditur prima vocalis sequentis dictionis: ut, ὦ γὰρ, O bone; ὦ νᾶξ, O rex; ὦ ἄνδρῳπε, O homo; pro ὦ ἀγαθὲ, ὦ ἀναξ, ὦ ἄνδρῳπε.

Συνίησις } Synecphonefis est duarum syllaba-
 Σύζωσις } rum in unam contractio: ut, Hom,

Χρυσίῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσέῳ πάντας Ἀχαιοὺς,
Cum aureo sceptro, et supplicavit omnibus
Achiivis.

Diæraësis est, ubi ex unâ syllabâ dissectâ fiunt duæ: ut, *παῖς*, pro *παῖς*· *εὐφρων*, pro *εὐφρων*, benevolus.

Cæsura est, cùm post pedem absolutum syllaba brevis in fine dictionis extenditur, ea-que fit apud Græcos post primum, secundum, tertium, quartum, et etiam quintum pedem.

Ancipitum Vocalium quantitas decem modis cognoscitur:

Positione:		Derivatione:
Vocaliante vocalem:		Compositione:
Accentu:		Incremento:
Contractione:		Regulâ: [ritate.
Dialecto:		Exemplo, seu aucto- Positio.

Vocalis brevis ante duas consonantes, aut duplicem in eâdem dictione, aut in diversis, positione longa est.

σ tamen aliquando eliditur, nullâ positione factâ. *Arat.*

Ὡρὴ ἐσπερίῃ κρῶζει πολύφωνον· κορώνη,

Horâ vespertinâ crocitat clamosa cornix.

Et nonnunquam apud Latinos: ut, *Cicero* in *Aratum*.

Delphinus jacet haud nimio lustratus nitore.

Vocalis

Vocalis brevis ante mutam, sequente liquidâ, communis redditur: ut, ante $\omega\lambda$, $\kappa\lambda$, et duas liquidas: ut, $\lambda\iota\pi\epsilon\sigma$ 'Ανδροτήτα καὶ ἦεν, relicto vigore, et juventâ. *Hom.* *

Vocalis ante Vocalem.

Vocales longæ, et diphthongi breves esse possunt pro arbitrio, si modo subsequens dictio a vocali, aut diphthongo incipiat.

Vocalis brevis ante longam, vel diphthongum corripitur, nisi producat licentiâ Poeticâ.

Accentus.

Ultima brevis est, quando penultima circumflectitur: ut, $\mu\epsilon\sigma\alpha$ cum penultima naturâ longa accentum acutum habeat, anceps, quæ est in ultimâ, producit: ut, ἡ ὥρα, hora; quando masculinum habet accentum in antepenultimâ in $\rho\omega$, vel ω purum, fœmininum ejus longum est in ultimâ: ut, ἁγία, ἁγία.

Si anceps habet acutum in penultimâ, ultimâ brevi, brevis erit: ut, φύσις, natura.

Omnis syllaba circumflexa longa est naturâ: ut, $\omega\upsilon\rho$, ignis.

Contractio.

Omnis syllaba ex contractione facta longa est: ut, $\epsilon\epsilon\acute{o}\alpha\epsilon$, $\epsilon\epsilon\acute{o}\alpha$. Dia-

---

* Δ Euphonias gratiâ additur, et in scansione nulla ejus ratio habetur.

A { Doricum natum ex η longum est: ut,
 τομὰ, pro τομή, sectio.
 Æolicum breve est: ut, νύμφα, pro νύμφη.
 Ionicum breve est in penultimis præteritorum, et in tertiis personis pluralibus passivis: ut, τετύφεται et in penultimâ Ionicorum præteritorum: ut, γέγαα.

Verum α Ionicè interpositum verbis in άω, longâ syllabâ antecedente, producitur, ut etiam in tertiis personis Ionicis verborum in μι: ut, τιθέασι.

Derivatio.

Derivativa eandem cum primitivis quantitatem plerumque fortiuntur: ut, νικάω, vinco, νίκη, victoria, ὁ νικητής, victor.

Compositio.

Composita simplicium quantitatem ferè sequuntur: ut, ἡ τιμή, honor, ὁ, καὶ ἡ ἄτιμη, honoris expers.

A privitiva particula in compositione corripitur: ut, ἄτιμη, honoris expers, ἀκλεής, inglorius. Sed propter duas sequentes breves syllabas sæpe producitur: ut,

Δαίε' οἱ ἐκ κόρυδος τε καὶ ἀσπίδος ἀκάματον
 πύρ,

Accendit ei e galeoque, et clypeo indefessum ignem. Hom. Il. 2. Lin. 4.

Particulæ

Particulæ etiam ζα, ἀει, εἰ, βει, δυς, in compositione repertæ corripuntur.

Incrementum Nominum.

A Incrementum Æolicum genitivorum longum est: ut, Αἰνείας, Μισάων.

A Incrementum quintæ declinationis breve est in, I. Neutris in α, ας, ας: ut, σῶμα, corpus, κρέας, caro, νέκταρ, nectar.

II. Fæmininis, et Masculinis in ας: ut, ἡ Παλλὰς, Pallas, ὁ μέλας, niger; in nominibus in ψ: ut, Ἄραψ, βος et plurimis in ξ: ut, κόλαξ, κος, adulator.

III. Masculinis, et Fæmininis in ας, et λς: ut, ὁ μάκαρ, beatus, ἡ ἄλς, mare; excipe ψάρ, ψαρός, sturnus.

Genitivus in αν longus est, quod patet ex accentu: ut, τιτάν, τιτάν, præter τάλαν, et μέλαν.

Penultima dativorum pluralium in nominibus, quæ Syncopen patiuntur: ut, πατράσι, ἀνδράσι, μητράσι, brevis est.

I Incrementum breve est in, I. Nominibus Neutrius Generis: ut, τὸ μέλι, μέλι.

II. Fæmininis, et Masculinis Barytonis in ι, ιδ, et ιι: ut, εἰς, εἰς.

III.

III. Fæmininis Acutitonis in ἰδ@ : ut, ἡ πατρίς, πατρίδ@.

I Incrementum longum est in, I. Fæmininis, et Masculinis, quæ duas habent terminationes in recto: ut, δελφίς, et δελφίν, δελφῖν@. ἀκτίς, et ἀκτίν, ἀκτῖν@.

II. Monosyllabis: ut, ὅ, vel ἡ θιν, θινός, litus; ἡ ρίν, nasus; ἡ ἰν, vel ἰς, fibra; ὁ λῖς, vel λῖν, Gen. λῖός, leo; λῖς, λῖτός, linteum; item ὄρνις, ὄρνιδ@, avis, penultimâ longâ, et εὐκνημίδες passim apud Homerum; sed Δῖς, Διός, Jupiter, corripitur.

I Incrementum nominum in ἰξ, et ἰψ, in quamplurimis breve est: ut, ἡ θρίξ, τριχός, capillus; ἡ χέρνιψ, χέρνιβ@, pollubrum.

Υ Incrementum breve est in, I. Nominibus monosyllabis in us: ut, ὁ μῦς, mus, μύ@.

II. Neutris in υ, τὸ γόνυ, γόνυ@, genu.

III. Paroxytonis, oxytonis, et circumflexis in us, et υρ, ὁ νέκυσ, νέκυος, mortuus; ὁ μάρτυρ, μάρτυρος, testis.

Nomina in υν, quæ etiam in us desinunt, producuntur: ut, Φόρκυς, et Φόρκυν, Φόρκυνος, Phorcys.

Nomina

Nomina in ξ, et ϗ, ferè habent breve incrementum: ut, ὄνυξ, ὄνυχος, unguis; χάλυξ, χάλυξος, chalybs; excipiuntur γρυξ, γρυπός, gryps; γύψ, γυπός, vultur.

Quantitas Verborum.

Immutabilis vocalis eandem quantitatem habebit in imperfecto tam activo, quam passivo omnium modorum, etiam in participiis, quam habet in præsenti: ut, κρίνω, judico, ἐκρίνω, κρίνομαι, ἐκρινόμην, κρινόμενος, syllaba κρι ubique longa est.

Verba in ὤνω producant penultimam in præsenti, et imperfecto: ut, μολύνω, contamino.

Verba in ἄνω penultimam corripunt, nisi formentur à futuro: ut, αὐξάνω, ab αὐξήσω, augeo.

Verba in ὤω, et ἰώ quodammodo in penultimâ sunt communia.

Quantitas in Futuris, et Aoristis.

Quantitas Futurorum, et Aoristorum ex verborum formatione satis constat. Nonnulli tamen observant, Aoristum primum in tertiâ, et quartâ conjugatione penultimas, α, ι, vel υ, habere breves, cum sunt breves in futuro. Idem volunt in verbis in ἄω, nisi ε, vel vocalis præcedat α, tunc enim α longum erit..

U

Quan-

Quantitas in Præteritis.

Si anceps sit brevis in Futuro, vel Aoristo primo, brevis quoque est in præterito perfecto activo, et passivo, et in Aoristo, et in Futuro primo passivo omnium modorum: ut, γελάω, γελάσω, γεγέλακα, rideo.

Tertia persona pluralis præteriti in ασι semper longa est: ut, Mimnermus,

Οὐκ ἀγαθόν· κῆρες δὲ παρεστήκασι μέλαιναι,
Non bonum; Parcæ autem nigræ nobis astant.

Participium fœmininum Aoristi α in ασα, longum est.

Quantitas Verborum in μι.

Propria Reduplicatio Verborum in μι, nisi obster positio, brevis est.

A secundæ conjugationis corripitur ubique, extra tertiam personam præsentis Indicativi, Subjunctivum, et Participia activæ vocis.

Υ quartæ conjugationis in singulari activæ vocis producitur In duali, et plurali, exceptâ tertiâ personâ p'urali, et in toto passivo, et medio corripitur.

In Imperativo singulari corripitur υ in polysyllabis: ut, κέκλυθι νῦν καὶ ἐμεῖο, audi nunc et me. *Hom.* In dissyllabis producitur: ut, κλῦθί με, Ἀργυρότοξε, audi me, Apollo. *Hom.*

Regulæ

Regulæ

De primis, et mediis syllabis nominum.

Anceps vocalis ante aliam, five brevem, five longam, non corripitur necessariò, ut apud Latinos.

A in superlativo semper corripitur: ut, σοφώτατος.

Nomina in *ια* acutitona, quæ habent ultimam longam, penultimam corripiunt: ut, Σοφία.

Excipe *ἀνία*, tristitia; *κονία*, pulvis; *καλία*, nidus; *ὀρμία*, linea piscatoria.

I Brevis est in, I. Diminutivis in *ιον*: ut, κοράσιον, puellulus.

II. Comparativis neutris: ut, ἥδιον, suavius; nonnunquam vero producitur: ut, ἔνν' Ἀνδράσιν κάλλιον, ἢ κενῆς κρατεῖν, *Terram plenam viris pulchrius est, quàm inanem regere.* Soph. *Ædip. Tyr.* 55.

III. Multis Adjectivis in *ιος*: ut, ἄξιος, dignus.

IV. Multis Substantivis in *ος*: ut, βίος, βίολος, vita.

V. Nominibus possessivis, et materialibus in *ινος*: ut, ἀνθρώπινος, humanus; λιθινός, lapideus.

VI. Illis item, quæ tempus significant: ut, εἰαρινός, vernus; θερινός, æstivus; aliquando vero producitur: ut,

Ἡματ' ἱπωρινῶς, ὅτε λαβρότατον χέει ἱδωρ
Ζεὺς,

*Tempore autumnali, quum rapidissimum im-
brem Jupiter fundit. Hom. Il. 2. 385.*

Υ in pronomibus producitur: ut, ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς.

In nominibus polysyllabis, in ὕνῃ, et ὕτης, υ corripitur: ut, γηδοσύνη, gaudium; βρα-
δύτης, tarditas; γλυκύτης, dulcedo.

Exemplum, seu Auctoritas.

Ultima ratio cognoscendæ quantitatis syl-
labæ est exemplum, seu auctoritas, eadem-
que optima, certissima, et facillima, quam
Poetarum lectio multò faciliùs, quam regu-
larum multitudo suppeditabit.

De ultimis syllabis.

A finita corripuntur: ut, ἡ τράπεζα, men-
sa, item μαῖα, μοῖρα, τύψασα, τέτυφα, ἵνα.

Producuntur, I. Nomina in εα: ut, θέα, spectaculum; in δα, et θα: in εια, à verbis in εὖω: ut, προφητεία: et in ια, præter Δία, μῖα, πότνια.

II. Polysyllaba in αια: ut, σελίναῖα.

III. Nomina in ρα, non præcedente diph-
thongo: ut, χαρά, gaudium,

IV.

IV. Articuli fœminini numeri dualis: ut, τὰ.

V. Vocativus nominum in *as* primæ declinationis: ut, ὦ Αἰνεΐα.

VI. Dualis primæ, et secundæ declinationis.

VII. Vocativi Poetici: ut, ὦ Πολυδάμια.

VIII. A Doricum in genitivo: ut, τῇ Αἰνεΐα, pro Αἰνεΐε, et ubicunque pro *η* ponitur.

Αν finita corripuntur: ut, τράπεζαν, ἔτυψαν, μέλαν.

Excipiuntur, I. Πᾶν, nisi in compositis; nomina masculina in *αν*: ut, Τίτᾶν; et adverbia: ut, πέραν, ultra; λῖαν, valde.

II. *Αν* primæ: ut, Αἰνεΐαν, et secundæ declinationis, si habet acutum in penultima: ut, φιλίαν· et *αν* pro *ων*: ut, Νυμφᾶν.

Αφ finita corripuntur: ut, νέκταρ, ὄναρ, αὐτάρ, cæterum, ἄφαρ.

Monosyllaba καρ, ψαρ, producuntur.

As finita producuntur: ut, Αἰνεΐας, τὰς μέσας, ὁ Αἴας, τύψας.

Excipiuntur, I. Aliquando accusativi plurales, qui Doricè breves leguntur: ut,

Ἦ καλὰς ἄμμε ποῶν ἐλελήθει βῶκος αἰοιδάς,
Ignoravimus sane, quàm pulchra carmina
pastor componit. Theoc. Idyl. 10. 38.

II.

II. Fœminina in *as* : ut, λαμπὰς· masculina : ut, ὁ μέλας, μέγας· neutra : ut, τὸ σέλας, lumen.

III. Item adverbia : ut, ἑκάς, ἀτρέμας.

IV. Item accusativi plurales quintæ declinationis simplicium : ut, Τιτᾶνας, et ἡμέας, ὑμέας, σφέας.

V. Item secundæ personæ singularis Aoristi primi activi, et præteriti : ut, ἔτυψας, τέτυπας.

I finita brevia sunt : ut, μέλι, ὅτι, βίηφι.

Producuntur, I. Adverbia, et Pronomina aucta per Paragogen : ut, νυνὶ, ἔτοσί.

II. Item *i* ab Atticis ex *ε*, vel *α* factum : ut, ὁδὶ, pro ὁδῇ, ταυτὶ, pro ταυτά.

III. Item κρι, et nomina literarum : ut, ξι, ωι.

IV finita corripuntur : ut, πάλιν, ἔρι, μιν, ἴν, τιν, τεῖν, et syllabæ, quibus *v* additur : ut, τύπτουσιν, ἔστι. Πρὶν, commune est : ut, Τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης πρὶν εἰλθεῖν υἱας Ἀχαιῶν, *Olim tempore Pacis, priusquam venissent Filii Achivorum.* Hom. Il. 22. lin. 156.

Nomina duarum terminationum : ut, ριν, λιν, δελφιν, ἀκτιν, producuntur.

Is finita corripuntur : ut, πόλις, ἔρις, ἔριδος, τυραννὶς, τυραννίδος, δὶς, τρίς, cum ejusmodi adverbiiis.

Pro-

Producuntur, I. Quorum augmentum est longum, qualia sunt, *ῥίς, δελφίς, ὄρνις, κνημίς, σφραγίς, et κληίς.*

II. Item monosyllaba, præter *τίς.*

Υ finita corripuntur: ut, *σὺ, δάκρυ, γλυκύ.*

Producuntur, I. Adverbia fictitia *ῦ*, et γρῦ et adverbium ἀντικρύ.

II. Nomina literarum: ut, *μῦ, νῦ.*

III. Tertiæ personæ singulares quartæ conjugationis in *μι*, in imperfecto, et Aoristo secundo: ut, *ἔδϋ, ἔφϋ.*

Υν finita corripuntur: ut, *πολύρ, βραδύρ, σύν, τοίνυν,* conjunctiones.

Producuntur, I. Circumflexa: ut, *νῦν, nunc, μῦν, Ὡς.*

II. Dicatalecta, quæ duas habent terminationes in recto: ut, *φόρκυς, et φόρκυν.*

III. Item, quæ *υς* in Nom. habent longum: ut, *ἰλὺς, limus; ἰχθὺς, piscis.*

IV. Primæ personæ imperfecti verborum in *μι*: ut, *ἔζεύνουν.*

Υρ finita longa sunt: ut, *ὁ ψίδυρ, fufur-rus; τὸ πῦρ, ignis; quod tamen in obliquis breve est.*

In *υς* desinentia corripuntur: ut, *βαθύς, profundus; βαρὺς, gravis; κόρυς, galea.*

Pro-

Producuntur, I. Κῶμυς, κῶμυθ, fasci-
culus; ἄρκυς, ἄρχλυς, et monosyllaba: ut,
μῦς.

II. Participia in υς: ut, ζῶνυς.

III. Quæ declinantur per θ purum: ut,
ἰλῦς; sed in ἰχθῦς, υ est anceps.

Poetica Licentia.

Hæ sunt regulæ observatione dignissimæ
de syllabarum quantitate; sed quodammodo
infinita est poetarum licentia, qui interdum
longas corripunt, aut breves producunt,
metri necessitate coacti; aut ancipitem in eâ-
dem dictione, in eodem versu et producunt,
et corripunt: ut,

"Αρες, "Α ες, βρολοιογέ, μαιφόνε, τειχεσιπλῆτα,
*Mars, Mars, homicida, sanguinarie, mænium
subversor.*

Figuræ Poeticæ.

Systole (i. e. contractio, vel correptio) est,
cum syllaba longa corripitur: ut,

Ἴν' ἐγείρομεν ὄξυν' Ἀρῆα,

Ut excitemus acrem Martem.

Ectasis, (i. e. extensio) quæ syllabam bre-
vem producit: ut,

Δὸς μὴ Οδυσσεῖα πολίπορδον οἴκαδ' ἰκέσθαι.
*Da, ut Ulysses, urbium everfor, domum nun-
quam redire possit.*

Synecphonesis, de quâ supra in scanfione.

Cata-

Catalexis, (*i. e.* terminatio) quâ syllaba terminalis ad justam metri perfectionem desideratur, hujus usus est in Iambis, et Trochaicis, sicut et sequentium duarum: ut, *μάρτυρες σοφώτατοι*, Pindar.

Brachycatalexis, quâ syllabæ finales duæ, hoc est, integer pes, desiderantur: ut, *Ζεῦ, τεὰ καὶ ᾧ ὦραι*, Pindar.

Hypercatalexis, (*i. e.* superabundans terminatio) quâ syllaba, præter justam dispositionem, superabundat: ut, *Ἐν ἀμέρᾳ φαινὸν ἄστρον*.

Enallage, quâ pes pro pede ponitur, ut cùm spondæus in quinto loco constituitur, cujusmodi versus spondaïci vocantur: ut, *Ἀμφότερον, βασιλεὺς τ' ἀγαθὸς, κράτερός τ' αἰχμητής*.

Dialysis, (*i. e.* dissolutio) quâ dictio in fine posita ita distrahitur, ut una pars in præcedente sit versu, altera in principio sequentis: ut,

*ἐδ' ἀπίθηςέ νιν, ἀλ —
λ' ἥρως ἐπ' ἀκταῖσι θωρῶν.*

Tabellæ Dialectorum.

Quatuor numerantur Græcæ Linguae Dialecti, sive loquendi formæ præcipuæ, pro numero præcipuarum Græciæ gentium, quæ à linguâ communi in nonnullis deflectuntur, nimirum Attica, Jonica, Dorica, Æolica; præter quas suam Dialectum, et Idioma in quibusdam habuerunt Poetæ; quæ omnes, quod ad terminationes partium orationis spectat, in sequentibus tabellis subjiciuntur: In reliquis verò, cum tanta sit varietas, ut regulis comprehendi vix possit, singularem proprietates insigniores breviter proponere sufficiat.

Attici mutant	}	σ in ξ: ut, ξὺν pro σὺν. ω in τ: ut, θάλαττα pro θάλασσα. σ in ρ: ut, ἄρρην pro ἄρσιν, vir; η in ει: ut, τύπτει pro τύπτῃ. et contractionibus imprimis gaudent.
		η pro α, φιλίη pro φιλία, amicitia.
		Ιones } ε pro α, γελέω pro γελάω, rideo.
		ponunt } et contra α pro ε, τάμνω pro τέμνω, feco.

Ex consonantibus κ pro π: ut, κῶς pro πῶς. tenues pro aspiratis: ut, ἀπαιρῆμαι pro ἀφαιρῆμαι. contractionibus prorsus abstinent, diphthongos resolvunt, et spiritum aspiratum auferunt: ut, Ἥλιος pro Ἡλιος, Sol.

Dores

Dores usurpant

- α { pro η: ut, φάμα pro φήμη, fama.
 pro ε: ut, πιάζω pro πιέζω, premo:
 γα pro γε: ut, ἔγωγα pro ἔγωγε.
 pro ω: ut, μυσάν pro μυσών, musa-
 rum; πρᾶτ pro πρῶτ, pri-
 mus.
 pro ει: ut, κλαῖδας pro κλεῖδας,
 claves.
 η pro α: ut, ζῆν pro ζᾶν· et pro ει:
 ut, κοσμήν pro κοσμεῖν.
 ω pro ε: ut, μῶσα pro μῆσα, musa;
 ὡνεκα pro ἐνεκα, quare.
 αι pro ει: ut, αἶδε pro εἶδε, utinam.
 δ pro ε: ut, ἀλεύμαι pro ἀλῆμαι, fa-
 liam.
 οι pro ε: ut, τύπλισσα pro τύπισσα.
 ο pro ε: ut, λύκ pro λύκεις.

Ex consonantibus σδ pro ζ: ut, συρίσδω pro
 συρίζω· σ pro θ: ut, σεός pro θεός· κ pro τ:
 ut, πώκα, ὅκκα, pro πότε et ὅτε, aliquando;
 et contra τ pro κ: ut, τῆν pro κῆν,
 ille.

Æoles
 utuntur

- ω pro ο: ut, κῶρος pro κόρος, pu-
 ella.
 et contra ο pro ω: ut, ἔρος pro ἐρώς,
 amor.
 ε pro α: ut, θέρσος pro θάρσος, au-
 dacia.
 ais pro ας: ut, καλαῖς pro καλὰς,
 bonas.

Ex consonantibus $\omega\omega$ pro $\mu\mu$: ut, ὄππα-
τα pro ὄμματα, oculi; et β ante ρ : ut,
βράκος pro ῥάκος, cento.

Accentum in priores syllabas retrahunt:
ut, κάλος pro καλός et aspirationem rejici-
unt: ut, ἥλιος pro ἥλιος. atque pro ι conso-
nantem sequentem geminant: ut, πέρρω pro
πείρω, χέρρες pro χείρες.

Poetæ non solum peculiarem in quibus-
dam habent dialectum, sed etiam dialectos
commiscent. Homerus Ionicæ, quâ max-
imè utitur, reliquas præter Doricam admis-
cet; Pindarus Doricus, alias etiam dialectos
adjungit; Aristophanes Atticus, ut etiam
Euripides, Sophocles, et Æschylus, in
choris, et cantilenis subinde sunt Dorici.

Varietas Dialectorum in termina- tionibus.

Articulus Præpositivus.

Masc.

Sing.			Dual.			Plural.		
N. G.	D.	A.	N. G.	V.	N. G.	D.	A.	
Com. ὁ, τῷ, τῷ, τόν.			τὼ, τοῖν, τῷ.		οἱ, τῶν, τοῖς, τῶς.			
τοῖο I.			τοῖν I.		τοὶ D.	τοῖσι I. A.		
τῷ, & τεῦ D.						τῶς D.		
τέω P.								

Fœm.

Fœm.

Com. ἡ, τῆς, τῇ, τήν | τὰ, ταῖν, τὰ | αἱ, τῶν, ταῖς, τὰς.
 ἃ, τᾶς, τᾷ, τᾶν D.

ταὶ, τὰν D.

ταων Æ.

τῆς & τῇσι

I. A.

ταῖσι A.

Neut.

Com. τὸ, τῷ, τῷ, τό. | τὰ, τοῖν, τῷ. | τὰ, τῶν, τοῖς, τὰ.

τοῖο I.

τοῖν I.

τάων Æ.

τῷ, & τεῷ D.

τοῖσι I. A.

τέω P.

Articulus Subjunctivus.

Masc.

	Sing.			Dual:			Plural.		
	N.	G.	D. A.	N.	G.	N.	G.	D. A.	
Com.	ὁς,	ῷ,	ὧ, ὄν.	ὧ,	οῖν.	οἱ,	ῶν,	οῖς, ῥς.	
ὁ P.	ὅτῃ,	ὅτῳ A.					ὀτέων,	ὀτέοις I.	
		ὅτῳ D.	ὅτῳ P.						
		ὀτέω I.							
		ὀτῷ Æ.							
	τῷ,	τῷ, τὸν I. D.							

Fœm.

Com. ἡ, ἥς, ἥ, ἥν. | ἃ, αἶν. | αἱ, ῶν, αἶς, ᾶς.
 τῆς, τῇ, τήν I.
 ἃ, τὰς, τᾷ, τὰν D.

Prima Declinatio.

	Sing.					Dual.		Plural.				
	N.	G.	D.	A.	V.	N.	G.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ας,	ς,	α,	αν,	α,	α,	αιν.	αι,	ῶν,	αῖς,	ας,	αι.
	ης,	ς,	η,	ην,	η,							
	ης,	εω,	η,	ην & εα.						έων,	ης & ησι,	εως I.
	ας,	α,	α,	αν,						ᾶν D.	αῖσι A.	αῖς Æ.
				αο Ae.						άων Ae.		
				ω per Crasin ex εω P.								

Secunda

Secunda Declinatio.

Tertia Declinatio.

Quarta Declinatio.

Quinta Declinatio.

	Sing.		Dual.		Plural.
	N. G. D. A. V.		N. G.		N. G. D. A. V.
Com.	α, ι, υ,				
	ω, ν, ρ, σς, ι, α,		ε, οἰν.		ες, ων, σι, ας, ες.
	θ, ξ, ψ, ν.				α, ξι, α, α.
					ψι,
					εσι, & εσι P.
					Prima

Prima Declinatio Contractorum.

	Sing.	Dual.	Plural.
	N. G. D. A. V.	N. A. G. D. V.	N. G. D. A. V.
Com.	ης, εος, εἰ, εα, ες. ες, ας, ει, ος	εε, εοιν, εε. η, εἶν, η.	εες, εων, εσι, εας, εες. εις, ὦν, εις, εις. εα, εα, εα. η, η, η.
	As Ae. ην A. & D. ης A.		εσι I. P.

Secunda Declinatio.

	Sing.	Dual.	Plural.
	N. G. D. A. V.	N. A. G. D.	N. G. D. A. V.
Com.	ης, ιος, ἡ, ἰν, ι. ι, εος, εἰ, ηος, ἡ P. εως, ει A.	ιε, ιοιν, ιε. η, εἰς,	ιες, ιων, ισι, ιας, ιες. ια, ια, ια. εες, εων, εσι, εας, εες I. εις A. εις I.

Tertia Declinatio.

	Sing.	Dual.	Plural.
	N. G. D. A. V.	N. A. G. D.	N. G. D. A. V.
Com.	εως, εος, εἰ, εα, εῦ, ει.	εε, εοιν, εε. εις,	εες, εων, εσι, εας, εες. εις, εις, εις.
	εως Ae. ἡι, ἡα I. εως A. ἡ P. ἡος I. α A. εἰος I. ιος B. ηος Ae. ειος Ae. εος A.	ἡε I. ἡοιν.	ἡες, ἡων, ἡεσι, ἡας, ἡσι I. [ἡες I. εσι P.

Quarta Declinatio.

	Sing.	Dual.	Plural.
	N. G. D. A. V.	N. A. G. D. A. V.	N. G. D. A. V.
Com.	ω, ὄος, ὀί, ὀα, ὀί. ως, ὄς, ὀί, ὦ. ῶς,	ὦ, ὀιν ὦ. ῶν Ae. ῶν I. ὦ A.	οἰ, ὦν, ὀίς, ὄς, οἰ. οἶς, οἶς, οἶς.

Quinta

Quinta Declinatio.

	Sing.	Dual.	Plural.
	N. G. D. A. V.	N. A. G. D. V.	N. G. D. A.
Com.	ας, αἰος, αἱ, ας, ας.	αἱε, αἰτοιν, αἱε.	αἱα, αἰτων, αἱσι, αἱα, V. αἱα.
Sync.	ας, αἱ,	αε, αἰων αε,	αα, αἰων, αα, αα.
Craf.	ως, α,	α, ὦν, α,	α, ὦν, α, α.

Dialecti Pronominum.

Ἐγώ.

Singulariter.

	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.
Com.	ἔγω,	{ ἔμᾱ, μῆ,	{ ἔμοι μοι	{ ἔμέ, μέ.
Att.	ἔγωγε,	{ ἔμέοθεν, ἔμέθεν, ἔμοιο,	ἔμοιγε,	
Dor.	{ ἔγῳνη, ἔγῳν, ἔγωγα,	ἔμεῦ,	ἔμιν,	
Æol.	ἔγῳν,	ἔμεῦ,		
Ion.		ἔμέω,		
Poet.		ἔμεϊο,		
Bœet.	{ ἰῳγα, ἰῳγα.			

Dualiter.

Nom. Acc. Gen. Dat.

Com.	ἰῶ,	ἰῶν.	
Dor.	ἄμμε.		
Æol.	ἄμμε.		
Poet.	ἰῶι,	ἰῶν.	Plu-

Pluraliter.

	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.
Com.	ἡμεῖς,	ἡμῶν,	ἡμῖν,	ἡμᾶς.
Dor.	{ ἄμες, ἄμμες,	{ ἁμῶν, ἁμέων,	{ ἁμῖν,	{ ἁμᾶς.
Æol.	ἄμμες,	{ ἁμμῶν, ἁμμέων,	{ ἁμμῖν, ἁμμι,	ἁμμας.
Ion.	ἡμέες,	ἡμέων,		ἡμέας.
Poet.		ἡμείων,	ἡμῖν.	

Συ.

Singulariter.

	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.
Com.	σύ,	σεῖ,	σοί,	σέ.
Dor.	{ τὺ, τύγα, τύνη,	{ σεῦ, τεῦ, τεοῖο,	{ τοί,	{ τέ. τύ.
Æol.		{ σεῦ, τεῦ,		
Ion.		{ σοῖο, σέο,		
Poet.		{ σεῖο, σέοθεν, σέθεν,	{ τίν. τεῖν.	

Dualiter.

	Nom. Acc.	Gen. Dat.
Com.	σφῶ,	σφῶν.
Dor.	ὑμμε,	
Æol.	ὑμμε.	
Poet.	σφῶι,	σφῶϊν.

Υ

Plu-

Pluraliter.

	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.
Com.	ὕμεις,	ὕμῶν,	ὕμῖν,	ὕμᾱς.
Dor. {	ὕμμες, ὕμες,		{ ὕμμιν, ὕμμι,	ὕμμας.
Æol.	ὕμμες,	{ ὕμμῶν, ὕμμέων,	{ ὕμμιν, ὕμμι,	ὕμμας.
Ion.	ἱμέες,	ὑμέων,		ὑμέας.
Poet.	ὕμειδες,	ὕμειῶν,	ὕμῖν.	

Οὐ.

Singulariter.

	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.
Com.		οὐ,	οἶ,	ἐ.
Dor. {		εὐ,		μῖν, *
Æol.		εὐ.		νῖν.
Ion.		εὖο,		εἶε.
Poet.		{ εἶο. εὖοισεν. εἶοισεν.		

Dualiter.

	Nom.	Acc.	Gen.	Dat.
Com.	σφε,		σφίν.	
Poet.	{ σφωε, σφεε,		σφωίν.	

Plu-

* Μῖν, pro ejus, ipsius, vel illius, indeclinabile, et significat ipsum, ipsam, ipsos, ipsas.

Pluraliter.

	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.
Com.	σφεῖς,	σφῶν,	σφίσι,	σφᾶς.
Dor.	σφές,			σφέ.
Ion.	σφέες,	σφέων,	σφῖν,	σφέας.
Poet.		σφείων,	{ σφί, σφῖν,	σφέ.

	M.	F.	N.		M.	F.	N.
Com.	Σός,	σῆ,	σόν.	Com.	Ὀς,	ῆ,	όν.
Dor.	τεός,	τεᾶ,	τεόν.	Poet.	έος,	έῆ,	έόν.
	τῆνⓈ pro ἐκεῖνⓈ D.						

A plurali, ἡμέτερⓈ, ἡμετέρα, ἡμέτερον,
Dor. ἄμος, ἀμά, Poet. ἀμή, ἀμόν· ὑμός, ὑμή,
feu ὑμά, ὑμόν, pro ὑμέτερⓈ, ὑμετέρα, ὑμέτε-
ρον· σφός, σφῆ, feu σφά, σφόν, pro σφέτερⓈ,
σφετέρα, σφέτερον· οὗτⓈ, et ἐκεῖνⓈ, κεῖνⓈ Æol.

Attici, cū rem præsentem quasi digito
indicant, addunt ι in fine: ut, ἐτοσί, τῆτι,
τῆτονι, in neutro verò τῆτοι, et sæpius τῆτι,
in plurali pro ταῦτα, ταυτί· sic ἐκεῖνⓈ, ἐκει-
νῆ, ἔς. Iones, ante vocales longas, ultimæ
syllabæ horum pronominum præponunt ε:
ut, οὔτος, τῆτέε, τῆτέω, Dual. τῆτέω, τῆτέοιν,
Plur. τῆτέων, τῆτέοισι, τῆτέε· sic αὐτή, ταυ-
τέης· sic αὐτός, αὐτέε, αὐτέω. Et etiam in
pronominibus compositis: ut, ἐμαυτέε, ἐμαυ-
τέω, et ἐμωῦτέε, ἐμωῦτέω· σεαυτέε, σεωῦτέω,
ἐωῦτέω.

Dialecti Verbi Activi.

Indicativus.

Præsens.

Sing.	Dual.	Plural.
Ω, εἰς, εἰ,	ἐόν, ἐόν,	όμεν, ἐλε, ἔσι.
ης, ἡ Aeol.,		όμες, ονῆ Dor.
ες, ε Dor.		

Imperfectum, et Aoristus β.

ον, ες, ε,	εον, ἐτην,	όμεν, ἐλε, ον.
σκον, σκες, σκε, sine augmento, I. et P.	τύπτον, et	σκον Let P.
τύπῃσκον, &c.		οσαν B.

Futurum α.

ω, εἰς, εἰ,	ετον, ετον,	όμεν, ετε, ἔσι.
ῶ, εῖς, εῖ,	εῖτον, εῖτον,	εῖμεν, εῖτε, εῖσι
à verbis in ἰζω plusquam dissyllabis. [Att.		
ῶ, εῖς, εῖ, εῖτον, εῖτον, { ἔμμες, }	εῖτε, { ἔντι, }	{ D.
ἔω, ἔεις, ἔει Ion. et Poet. in verbis quintæ conjugat.		

Aoristus α.

α, ας, ε,	αλον, ατην,	αμεν, ατε, αν.
ασκον, ασκες, ασκε I. P. Ae.	αμες D.	ασαν B.
		ασκον I.

Præteritum perfectum.

α, ας, ε,	αλον, αλον,	αμεν, ατε, ασι.
		αμες, ανῆ D.
		αν B.
αα, αας, αε,	ααλον, ααλον,	ααμεν, αατε, αασι I.
		in quibusd.

Plusquam perfectum.

ειν, εἰς, εἰ,	ειλον, εἰτην,	ειμεν, εἰτε, εἰσαν.
ην, ἡ A. et D.	ειμες D.	εσαν
εα, εε I.		[A. et I.]

Futurum β.

ῶ, εῖς, εῖ,	εῖτον, εῖτον,	εῖμεν, εῖτε, εῖσι [D.
		εῖμες, ἔντι, εὔρτι
ἔω, ἔεις, ἔει,	ἔετον, ἔετον,	ἔομεν, ἔετε, ἔεσι Ion.

Imperativus.

Imperativus.
Præfens, et Præt.

Sing.	Dual.	Plural.
ε, ἔτω,	ετον, ἔτων,	εῖε, ἔτωσαν. όντων A.

Aoristus α.

ον, ἄτω,	ατον, ἄτων,	ατε, ἄτωσαν. άντων A.

Aoristus β.

ε, ἔτω,	ετον, ἔτων,	ετε, ἔτωσαν: οντων A.

ον Ion.

Optativus.

Præfens, Præt. Aor. β. et Fut. α. et β.

Sing.	Dual.	Plural.
οιμι, οῖς, οἱ,	οιτον, οἴτην,	οιμεν, οἴτε, οἶεν. οιμες D.

Aoristus α.

αιμι, αῖς, αἱ,	αιτον, αἴτην,	αιμεν, αἴτε, αἶεν. εἶαμεν, εἶατε, εἶαν Aë. αιμες Dor.

εἶα, εἶας, εἶε,

Subjunctivus.

In omnibus temporibus.

Sing.	Dual.	Plural.
ω, ῥς, ῥ,	ητον, ητον,	ωμεν, ητε, ωτι. ωμες, ωντι D.

ησι I.

Infinitivus.

Præf. et Fut. α.

Perf.

ειν.

ἔναι.

ἔμεν Ion.

ἔμεν I.

ἔμεναι A. D.

ἔμεναι D. A.

εν D.

ἔμμεναι P.

Aor. α.

Aor. β. et Fut. β.

αι.

εἶν.

αιμεν I. εἶεν, ἔμεν I.

ἔμεναι A. D.

ἔμεναι A. D.

εν D.

Participia.

(166)

Participia.

Præf.

ων, υσα, ον.

οῖσα D.

εὔσα Ae.

Aorist. α.

ας, ασα, αν.

αις, αισα, αιν Aeol.

Aorist. β.

ων, ὑσα, όν.

οῖσα D.

εὔσα Ae.

Perf.

ως, υῖα, ός.

ων Ae. ut, εἰρηκων pro εἰρηκός.

ως, ὦσα, ως A.

Fut. β.

ων, ἔσα, ἔν A.

εων, ἐεσα, ἐον I.

Fut. α.

ων, υσα, ον.

οῖσα D.

Dialecti in Voce Passiva.

Indicativus.

Præfens.

Sing.

ομαι, η, εται, |

εαι I.

ει Att.

Dual.

όμεθον, εθον, εθον, |

Plural.

όμεθα, εθι, ονται.

όμεθα Dor. Ion.

όμεθεν Aeol.

Imperfectum.

όμην, υ, ετο, |

εο I.

ευ D.

σκη, σκετο,

όμεθον, εθον, εθην, |

όμεθα, εθι, οντο.

όμεθα D.

σκαυ]ο

[P. Ae.

Aoristus β.

ην, ης, η, |

ήτον, ήτην, |

ημεν, ητε, ησαν.

εν B.

Futurum β. et Paulo post Futurum.

ομαι, η, εται, |

εαι I.

ηαι P.

όμεθον, εθον, εθον, |

όμεθα, εθι, ονται.

όμεθα D.

Præteritum perfectum.

μαι, σαι, ται, |

μεθον, θον, θον, |

μεθα, θι, ται, vel

μένοι εισί.

μεθα D.

αίαι I.

Plus-

(167)

Plusquam perfectum:

Sing.	Dual.	Plural.
μην, σο, το	μεθον, θον, θην	μεθα, θε, το, vel μένοι ήσαν. μεθα D. ατο l.

Aoristus α.

θην, θης, θη,	θητον, θήτην,	θημεν, θητε, θησαν. θεν B.

Futurum α.

θήσομαι, ση, σείαι.	θησόμεθον, θήσεαιον, θον,	θησόμεθα, [εθε, σον]αι. μεθα D.
σαι Ion.		

Imperativus.

Præfens.

Sing.	Dual.	Plural.
ε, έω,	εθον, έθων,	εσθε, έσθωσαν. εσθων Att.
εο Ion.		
ευ Dor.	Cætera tempora nullâ Dialecto variantur.	

Optativus.

Præf. Fut. α. et β. et Paulo p. Fut.

Sing.	Dual.	Plural.
οίμην, οιο, οίσο,	οίμεθον, οισθον, οίσθην,	οίμεθα, οισθε, οιντο. οίμεσθα D. οία]ε [I. P.

Aoristus α. et β.

είνν, είνης, είν,	είνθον, ήτην,	είνμεν, ήτε, ησαν. εϊμεν, εϊτε, εϊεν Sync. εϊμες D.

Subjunctivus.

Præfens.

Sing.	Dual	Plural.
ωμαι, η, ήαι,	ώμεθον, ησθον, ησθον,	ώμεθα, ησθε, ωηαι. ώμεσθα Dor.
ηαι Ion.		

Aoristus

Aoristus α. et β.

Sing.	Dual.	Plural.
ᾠ, ᾗς, ᾗ, ᾗτον, ᾗτον, ᾤμεν, ᾗτε, ᾤσι.		
ἔω, ἔης, ἐῆσι, ἐήτον, ἐήτον, ἔωμεν, ἐήτε, ἐώσι I.		ᾤμες Dor. ᾤν I D.

Infinitivus.

Aoristus α. et β.

ἵναι, ἡμεναι Dor. ἥμεν Ion.

Dialecti in Voce Media.

Indicativus.

Aoristus α.

Sing.	Dual.	Plural.
ἀμην, ω, ἀῖς, ἀμεθον, αῖθον, ἀσθην, ἀμεθα, αῖθε, ἀνῖοι.		
αο Ion.		μεσθα Dor.
α Dor.		

Aoristus β.

ἐμην, υ, ἐῖο, ὀμεθον, εσθον, ἐσθην, ὀμεθα, εσθε, ονῖο.		
εο Ion.		μεσθα Dor.

Futurum α.

ομαι, η, εῖται, ὀμεθον, εσθον, εσθον, ὀμεθα, εσθε, ονῖται.		
ῥμαι, ῥ, ῥται Dor.		
εῦμαι D. εαι Ion.		

Futurum β.

ῥμαι, ῥ, ῥται, ἐμεθον, εῖσθον, εῖσθον, ἐμεθα, εῖσθε, ἐνῖται.		
ῥαι Ion.		

Part. Futurum β.

τυπέμεν, τυπέμεν Dor. Ion.

Imperativus.

Aoristus α.

Sing.	Dual.	Plural.
αι, ἀσθω, ασθον, ἀσθων, ασθε, ἀσθωσαν.		
		ἀσθων A.

In cæteris habent Dialectos communes cum Activis, et Passivis.

Dialecti

Dialecti verborum Contractorum.

Præfens 1. Conjug.

Sing.	Dual.	Plural.
ἔω, ὦ, εἶς, εἷ,	εἴτον, εἴτων,	ἔμεν, εἴτε, ἔσι. εὐμεν, εὐνί, et ἔνι Dor. εὐτί Ae.

Præfens 2.

ἄω, ᾠ, ᾄς, ᾄ,	ᾄτον, ᾄτων,	ᾄμεν, ᾄτε, ᾄσι, ᾠ, ᾠς, ᾠ, ᾠτον, ᾠτων, ᾠμεν, ᾠτε, ᾠνί Dor. ὄω, ᾄς, ᾄ, ὄωμεν, ὄωτε, ὄωσι Poet. ἔω, ἔεις, ἔει, &c. Ion.

Præfens 3.

ὅω, ὤ, οἶς, οἷ,	ἔτον, ἔτων,	ἔμεν, ἔτε, ἔσι. ἔμεν, ἔνι Dor.

Imperfectum 1.

εν, εις, ει	εἴτον, εἴτην,	ἔμεν, εἴτε, εν. εσκον, εσκες, εσκε Poet. Ion. εὐν Dor.

Imperfectum 2.

ων, ας, α,	ᾄτον, ᾄτην,	ᾄμεν, ᾄτε, ων. ης, η, ᾠτον, ᾠτην Dor. ασκον, &c. Ion. αα Poet.

Imperfectum 3.

εν, ες, ε,	ἔτον, ἔτην,	ἔμεν, ἔτε, εν. σκον, σκες, σκε Ion.

Imperativus.

Præfens 1.

Sing.	Dual.	Plural.
ει, εἴτω,	εἴτον, εἴτων,	εἴτε, εἴτωσαν. ἐνίων Att.

Præfens 2.

α, ᾄτω,	ᾄτον, ᾄτων,	ᾄτε, ᾄτωσαν. αα Poet. ἀνίων Att.

Præfens 3.

ε, ἔτω,	ἔτον, ἔτων,	ἔτε, ἔτωσαν. Z Optativus.

(170)

Optativus.

Præfens 1.

Sing.	Dual.	Plural.
οἶμι, οἷς, οἷ, οἶτον, οἶτην, οἶμεν, οἶτε, οἶεν.		
οἶνν, οἶνς, οἶη, οἶητον, οἶήτην, οἶημεν, οἶητε, οἶησαν		[Att.]
ὤνν, ὤνς, ὤη, &c. Dor.		

Præfens 2.

ὤμι, ὤς, ὤ, ὤτον, ὤτην ὤμεν, ὤτε, ὤεν.	
ὤνν, ὤνς, ὤη, ὤητον, ὤήτην, ὤημεν ὤητε, ὤησαν D.	

Præfens 3.

οἶμι, οἷς, οἷ, οἶτον, οἶτην, οἶμεν, οἶτε, οἶεν.	
οἶνν, οἶνς, οἶη, οἶητον, οἶήτην, οἶημεν, οἶητε, οἶησαν	[Att.]
ὤνν, ὤνς, ὤη Dor.	

Subjunctivus.

Præfens 1.

Sing.	Dual.	Plural.
ῶ, ῥς, ῥ, ῥτον, ῥτην, ῶμεν, ῥτε, ῶσι.		
ῥσι Ion.		ῶντι Dor.

Præfens 2.

ῶ, ῥς, ῥ, ῥτον, ῥτην, ῶμεν, ῥτε, ῶσι.	
ῥς, ῥ, ῥτον, ῥτην, ῥτε, ῶντι D.	

Præfens 3.

ῶ, οἷς, οἷ, ῶτον, ῶτην, ῶμεν, ῶτε, ῶσι.	

Infinitivus.

Præfens 1.

εἶν, εἶμεναι Att. εἶν Dor. ἦν, et εἶς Aeol. ἦμεναι Poet.

Præfens 2.

ὦν, ἀμεναι Att. ἦν Dor. αἶς Aeol. ἀν Poet. ἦμεναι Poet.

Præfens 3.

εἶν, ἦμεναι Att. οἷς, et οἶν Aeol. εἶν Dor. ὀμεναι Poet.
Defunt Voces Passiva, et Media.

Dialecti

Dialecti Verborum in μι.

Præfens 1. Conjug.

Sing.	Dual.	Plural.
ἡμι, ἡς, ἡσι,	ἑῶν, ἑῶν,	ἐμιν, ἐτε, ἐῖσι
ἡ Dor.		ἐαμιν Ion. ἐν Dor.
		ἐασι Ion.
	ἡῶν, ἡῶν, ἡμεν, ἡτε, ἐν Dor.	

Præfens 2.

ἡμι, ἡς, ἡσι,	ἀῶν, ἀῶν,	ἀμιν, ἀτε, ἀσι.
ἀ Dor.		ἀν Dor.
		ἐασι Ion.

Præfens 3.

οἡμι, ὡς, ὡσι,	οῶν, οῶν,	ομιν, οτε, ὤσι.
οῖ Dor.		ὠν Dor.
		ὀασι Ion.

Præfens 4.

υἡμι, υς, υσι,	υῶν, υῶν,	υμιν, υτε, ὕσι.
		υν Dor.
		ύασι Ion.

Imperfectum, et Aoristus β. 1.

ἦν, ἡς, ἦ,	ἔτον, ἔτην,	ἐμιν, ἐτε, ἐσαν.
ἐα Ion.	ἐε Ion.	ἐν Bæot.
ἔν, ἐς, ἐ Att.		
ἔκον, ἔκες, ἔκε Poet. Ion.		

Imperfectum, et Aoristus β. 2.

ἦν, ἡς, ἦ,	ἀτον, ἀτην,	ἀμιν, ἀτε, ἀσαν.
σκον, σκες, σκε Poet. Ion,		αν Bæot.
ῶν, ας, α Att.		

Imperfectum, et Aoristus β. 3.

ῶν, ὡς, ὦ,	οτον, ότην,	ομιν, οτε, οσαν.
σκον, σκες, σκε Poet. Ion.		ον Bæot.
ῶν, ὠς, ὠ Att.		

Imperfectum, et Aoristus β. 4.

υῖν, υς, υ,	υτον, ύτην,	υμιν, υτε, υσαν.
υσκον, &c. Ion.		

(172)

Aoristus β. 2.

ἔστην, ἦς, ἦ, | ἦτον, ἦτην, | ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.
 ἔατον Ion. ἔσαν Boeot.

Imperativus.

Præfens 1.

εἰ, ἔτω. α Dor. η Aeol. Poet. εἰ, εἴτο Att.

Præfens 2.

αἶ, ἄτω, | ατον, ἄτων, | ατε, ἄτωσαν.
 η Att. α Dor.

Præfens 3.

οἶ, ὅτω. υ Att. contract. ωῖ Poet. οἰ Dor.

Optativus.

Præfens 1.

Sing.	Dual.	Plural.
εἴην, εἴης, εἴη,	εἴητον, εἴητην,	εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.
et per Sync. εἴμεν, εἴτε, εἴεν.		

Præfens 2.

αἶην, αἶης, αἶη,	αἶητον, αἶητην,	αἶημεν, αἶητε, αἶησαν.
ἦην, ἦης, ἦη Poet.	per Sync. αἶμεν, αἶτε, αἶεν.	

Præfens 3.

οἶην, οἶης, οἶη,	οἶητον, οἶητην,	οἶημεν, οἶητε, οἶησαν.
ὦην, ὦης, ὦη Att.	per Sync. οἶμεν, οἶτε, οἶεν.	

Subjunctivus.

Præfens 1.

Sing.	Dual:	Plural.
ᾤ, ᾤς, ᾤ,	ᾤτον, ᾤτον,	ᾤμεν, ᾤτε, ᾤσι.
ἔω, ἔης, ἔασι, &c. Ion.		

Præfens

Præfens 2.

ᾶ, ᾶς, ᾶ, | ᾶτον, ᾶτον, | ᾶμεν, ᾶτε, ᾶσι.
 ἔω, ἔης, ἔησι, &c. Ion.

Præfens 3.

ῶ, ῶς, ῶ, | ῶτον, ῶτον, | ῶμεν, ῶτε, ῶσι.
 ῶσι Ion.
 ῶω, ῶης, ῶη Poet.

Infinitivus.

Præfens 1.

εἶναι.
 εἶμεναι Dor.
 εἶμεν Ion.

Aoristus 2.

εἶναι.
 εἶμεναι Dor.
 εἶμεν Ion.

Præfens 2.

αἶναι.
 αἶμεναι Dor. αἶμεν Ion.

Aoristus β. 2.

ἦναι, ἦμεναι Dor. ἦμεν Ion.

Præfens 3.

ὀναι.
 ὀμεναι Att. Dor.
 ὀμεν Ion.

Aoristus 2. 3.

ἔναι.
 ἔμεναι Att. Dor.
 ἔμεν Ion.

Præfens 4.

ὕναι.
 ὕμεναι Att. Dor.
 ὕμεν Ion.

Dialecti Vocis Passivæ Verborum in μι.

Præfens 1. Conjug.

εμαι, εσαι, εται.
 η Att.
 εαι Ion.

Præfens

(174)

Præfens 2.

Sing.

Dual.

Plural.

αμαι, ασαι, αἵαι, | ἀμεθον, αἰθον, αἰθον, | ἀμεθια, αἰθια, αἵται.

η Att.

εαι Ion.

ἑαται I.

Imperfectum 1.

ἔμην, ἔστο, ἔστο.
ἡμην, &c. Ae. εἰ Ion.
ἔ Dor.
ε Att.

Imperfectum 2.

ἄμην, αἶτο αἶτο.
αἶ Ion.
ω Att.

3 Plur. ἰσέατο Ion.

Imperfectum 3.

ὀμην, ὀστο, ὀστο.
ε Att.

Imperativus,

Præfens 1.

εστο, ἔσθω.
εἶ Ion.
ε Att.
ἔ Dor.

Præfens 2.

αστο, ἀσθῆ.
ω Att.
αἶ Ion.

Præfens 3.

οστο, vel ε Att. ὀσθῆ.
οι Dor.

Dialecti

Dialecti Vocis Mediae Verborum
in μι.

Aoristus β. 1.

ἐμην, εσο, ετο.
εο Ion.
ε Att.
ε Dor.

Aoristus β. 3.

ὅμην, ὄσο, ὄτο.
ε Att.

Imperativus.

Aoristus β. 1.

έσο, έσθω.
εο Ion.
ε Att.
ε Dor.

Aoristus β. 3.

όσο, όσθω.
ε Att.

In Adverbii, et Conjunctionis terminationibus paucae observantur Dialecti; scilicet, *θεν*, et *δε*, pro *θεν*, et *θε*, et contra in Adverbiis localibus: ut, *ὀπιθεν*, pro *ὀπιθεν*, retro; *βαβαιάξ*, *παρ*, pro *βαβαι*· *μόγισ*, vix, pro *μόλις*· δὴ pro *δε*, Atticè; *ἐνταῦτα* pro *ἐνταῦτα*, hîc; *ἀληθέως* pro *ἀληθῆς*, *ἔσ*, Ionicè; *πότε* pro *πότε*, quando; *ὅκα* et *ἔκκα* pro *ὅτε*, aliquando;

quando ; μὲς pro μῦ, quidem ; αἰὲς pro αἰεῖ,
 semper ; ἐνδὲ pro ἐνδον, intus ; κάλως pro καλῶς,
 pulchrè ; εἰκά pro εἴκεν, si ; ἔμπροσθεν pro ἔμ-
 προθεν, antè ; ἄλλοτα pro ἄλλοτε, alias, Doricè.

In Præpositione inveniuntur ἐνὶ pro ἐνι·
 εἰν pro ἐν· ἀπαὶ pro ἀπό· παρὰ pro παρὰ·
 κατὰ pro κατὰ· ὑπαὶ pro ὑπό, Poeticè ; πο-
 τὶ pro πρὸς· πὰρ pro παρὰ, Doricè ; ἀμφὶ
 pro ἀμφί, circum ; ζα pro διὰ in compositione :
 ut, ζαβάλλειν pro διαβάλλειν, calumniari,
 Æolice.

ξ
 Δόξα μόνῳ τῷ Θεῷ.

Δόξα μόνῳ τῷ Θεῷ.

Δόξα μόνῳ Θεῷ.

Literarum Græcarum Nexus, & Abbreviationes.

[illegible]